Benjamin H. Freedman

ÎNTÂMPLĂRILE SUNT ÎNTÂMPLĂRI ȘI FAPTELE SUNT FAPTE

- Adevărul despre Khazari -

- Traducere din limba engleză -

Romanian Historical Studies
1996

ROMANIAN HISTORICAL STUDIES

Traian Golea
901 N.E. 14th Avenue, Apt. 601
Hallandale, Florida 33009, U.S.A.

Benjamin H. Freedman

ÎNTÂMPLĂRILE SUNT ÎNTÂMPLĂRI
ȘI
FAPTELE SUNT FAPTE

- Adevărul despre Khazari -

Romanian Historical Studies
1996

DEDICAŢIE

Tuturor oamenilor de bună voire de toate originile rasiale şi de toate credinţele religioase.

Cunoaşterea este o colecţie de întâmplări.
Inţelepciunea este foţosirea intâmplărilor.
Fără întâmplări, nu-i cunoaştere.
Fără cunoaştere, nu-i înţelepciune.
Intâmplările pot preveni ceeace nimic nu poate vindeca.
Intâmplările sunt cel mai bun mecanism de apărare a omului.
Fără ele omul bâjbâie, se clatină, eşuează.
Fără ele naţiunile decad, eşuează.
Inţelepciunea câştigă războaie înainte de a le începe.
Cunoaşterea înlătură ostilităţile.
Inţelepciunea înlătură antipatiile rasiale.
Cunoaşterea îndulceşte animozităţile religioase.
Emanciparea de bigotism prefaţează pacea.
Intoleranţa ia totul şi nu dă nimic.
Pacea recompensează consideraţia şi respectul reciproc.
Tuturor oamenilor de bună voire, *"Pax Vobiscum"*.

Benjamin H. Freedman

"Evenimentele istorice revelate pentru prima dată prin această carte aduc dovezi de necontestat că continua lor suprimare (înăbuşire) se dovedeşte a fi dăunătoare securităţii naţionale, păcii în lume, bunei stări a omenirii cât şi progresului civilizaţiei."

Benjamin H. Freedman

"facts are facts"

The Truth About Khazars

The historic facts revealed here for the first time provide incontestible evidence that their continued suppression will prove inimical to the security of the nation, the peace of the world, the welfare of humanity, and the progress of civilization.

AVAILABLE FROM:
FATIMA CENTER, SERVANTS OF JESUS
AND MARY, RTE 30, BOX 281,
CONSTABLE, NY 12926-9989

In 1948 la Pentagon în Washington am ținut o coferință în fața unui numeros public, printre care și mulți ofițeri superiori ai Armatei USA, în deosebi ramura G2 al Serviciului Militar de informații, pe tema situației geopolitice foarte explozive din Europa de Răsărit și Orientul Mijlociu. Atunci aceste regiuni prezentau un potențial pericol atât pentrù Statele Unite cât și pentru întreaga lume. Le-am explicat atunci pe larg originea și istoria Khazarilor și a Regatului Khazarilor. Am simțit atunci tot așa cum simt și acum că fără o cunoaștere clară și atotcuprinzătoare al acestui subiect este imposibil să înțelegi sau să evaluezi la juste proporții ce s'a întâmplat în lume începând din anul 1917, de la revoluția bolșevică în Rusia. Asta este cheia problemei.

Benjamin H. Freedman
(Pag. 55)

o the aboguns of the latter. Emperor Heraclius | Justinian II., after his flight from Kherson to Dorus. Chazars

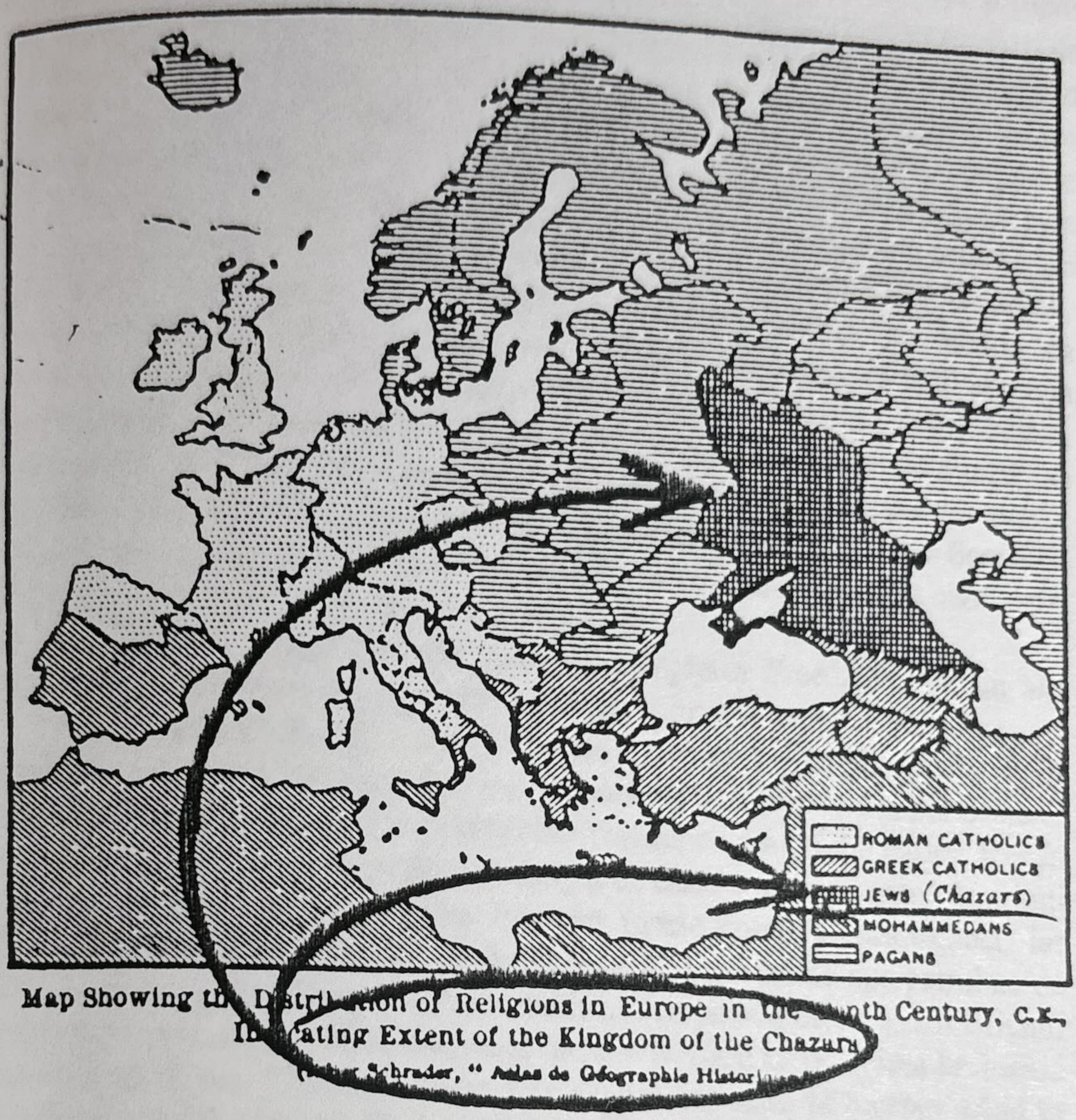

Map Showing th[illegible]istr[illegible]tion of Religions in Europe in the [illegible]nth Century, C.E.,
In[illegible]cating Extent of the Kingdom of the Chazars
([illegible] Schrader, "Atlas de Géographie Histor[illegible]

ORIGIN OF SO-CALLED OR SELF-STYLED "JEWS" IN EASTERN EUROPE

("Khazar" is accepted modern spelling; The Jewish Encyclopedia retains the archaic "Chazar".)

The above map reveals the historic importance of so-called or self-styled "Jews" in eastern Europe in the 10th century, then still known as Khazars (Chazars), prior to the conquest of the Khazar Kingdom by the Russians in the 11th-13th centuries. (See pages 39 to 47). The rise and fall of the Khazar Kingdom between the 1st century B. C. and the 13th century A. D. is the "key" to the solution of the world's 20th century international problems inimical to the Nation's security.

o the abogans of the latter. Emperor Heraclius | Justinian II., after his flight from Kherson to Doros.

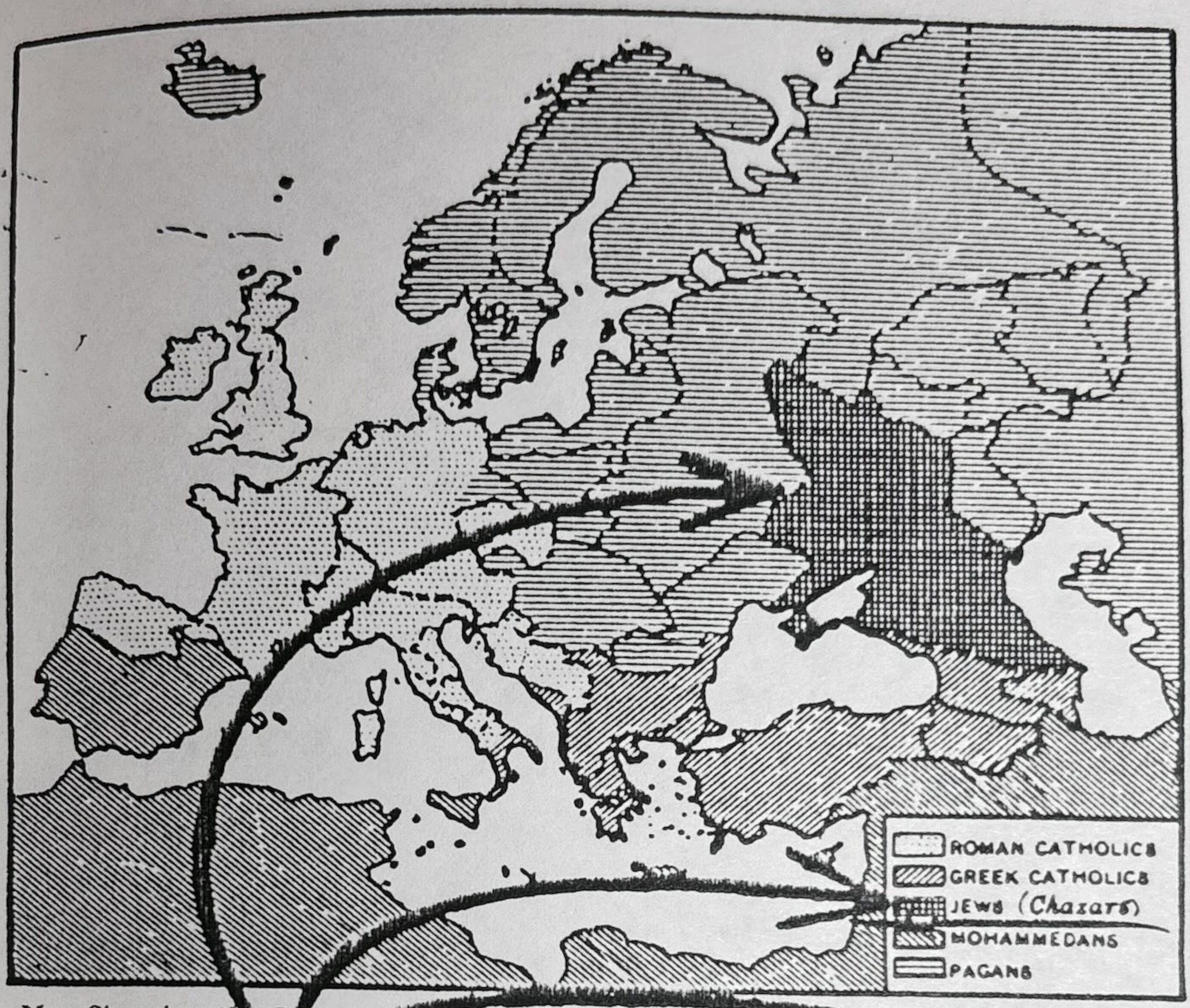

Map Showing th[illegible]stribution of Religions in Europe in the [illegible]th Century, C.E.,
I[illegible]cating Extent of the Kingdom of the Chazars
([illegible] Schrader, "Atlas de Géographie Histor[illegible]

ORIGIN OF SO-CALLED OR SELF-STYLED "JEWS" IN EASTERN EUROPE

("Khazar" is accepted modern spelling; The Jewish Encyclopedia retains the archaic "Chazar".)

The above map reveals the historic importance of so-called or self-styled "Jews" in eastern Europe in the 10th century, then still known as Khazars (Chazars), prior to the conquest of the Khazar Kingdom by the Russians in the 11th-13th centuries. (See pages 39 to 47). The rise and fall of the Khazar Kingdom between the 1st century B. C. and the 13th century A. D. is the "key" to the solution of the world's 20th century international problems inimical to the Nation's security.

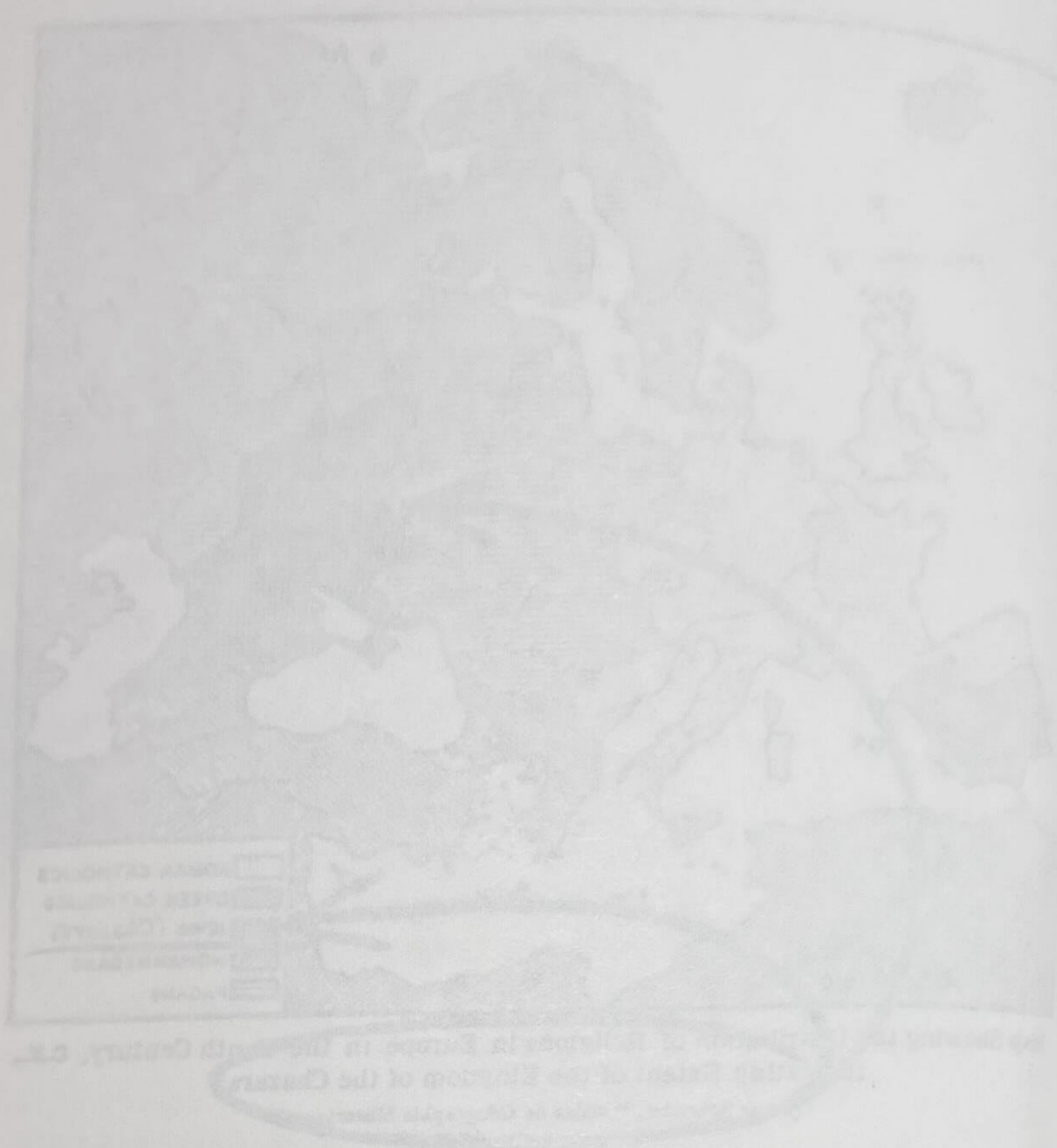

CINE ESTE BENJAMIN FREEDMAN?

Născut în 1890, Benjamin Freedman a fost un afacerist evreu prosper din New York care într'un timp deţinea majoritatea acţiunilor manufacturii de detergenţi Woodbery. Dar în 1946 s'a disociat de plutocraţia internaţională în cercurile căreia se născuse şi crescuse, dezgustat de planurile acesteia pentru civilizaţia şi naţiunile creştine. Şi-a dedicat restul vieţii şi cea mai mare parte din averea personală (peste $2,5 milioane) demascării acestor planuri, pe care le cunoştea bine - căci îşi petrecuse viaţa în cele mai înalte cercuri ale organizaţiilor evreieşti şi plutocratice; fusese strâns asociat cu Bernard Baruch, cu Samuel Untermeyer, cu preşedinţii-marionete mânuiţi de aceştia ca Woodrow Wilson, Fraklin D. Roosevelt, John F. Kennedy, cu tatăl acestuia din urmă, ambasadorul Joseph Kennedy. Convertit cu adevărat la catolicism, nu de formă ca prelaţii care populează Vaticanul astăzi, Benjamin Freedman s'a disociat de talmudism şi de sionism şi a devenit astfel inamicul lor public numărul unu, atacat cu furie şi descris ca un "evreu antisemit". Dar Benjamin Freedman nu-şi ura rudele şi prietenii; el obiecta doar la distrugerea civilizaţiei şi-a popoarelor care le-au asigurat prosperitatea.

Pentru a schiţa personalitatea lui Benjamin Freedman, redăm aici punctele principale ale unei prelegeri pe care a ţinut-o în anii 1960.

"În Statele Unite", zice, "sioniştii au pus mâna pe absolut toate ramurile guvernului. Sioniştii şi co-religionarii lor domnesc în Statele Unite ca monarhi absoluţi," spune el şi-şi sprijină afirmaţia cu dovezi din istoria acestui secol. Primul război mondial fusese câştigat de către armata germană în primii doi ani, arată el, în care armata franceză fusese complet incapacitată, iar Marea Britanie stătea izolată şi neputincioasă înconjurată de ape patrulate de submarine germane. Chiar în aceste condiţii, Germania a oferit Marii Britanii condiţii de pace extrem de avantajoase: încheierea păcii cu revenirea la situaţia dinainte de război. Guvernul britanic se gândea serios să le accepte, când în Octombrie 1916, sioniştii din Londra, reprezentanţi ai evreimii est-europene, au împiedecat încheierea păcii promiţând Marii Britanii o victorie pe care le-o vor procura Statele Unite - care nu intraseră în primul război mondial şi nu erau în conflict cu nimeni - cu condiţia ca Marea Britanie să le dăruiască sioniştilor patria palestinienilor, Palestina, la care nici Marea Britanie nici evreii din Europa răsăriteană nu aveau nici un drept. În Statele Unite, zice Benjamin Freedman, evreii deţineau pe atunci (ca şi acum) presa de mare circulaţie; ei urau Rusia ţaristă şi-i doreau înfrângerea, motiv pentru care bancherii de pe Wall Street ca Kuhn şi Loeb refuzau să finanţeze aliaţii Rusiei, Anglia şi Franţa. Dar imediat ce sioniştii au obţinut promisiunea că li se va

"dărui" patria palestinienilor pe care-i vor putea masacra şi izgoni pentru a-şi întinde statul lor mesianic pe moşia desţăraţilor, toată presa americană, care fusese pro-germană, dintr'o dată a descoperit că nemţii sunt "huni", că taie mâinile copilaşilor de ţâţă cu baionetele, şi alte astfel de fantezii. Nu se mai putea citi nimic altceva în presa americană decât despre cauza sfântă a războiului împotriva Germaniei. Marioneta talmudiştilor, preşedintele Statelor Unite Woodrow Wilson, a declarat război Germaniei; şi la Londra a fost scrisă şi semnată "declaraţia Balfour", prin care s'a dat sentinţa de moarte poporului a cărui patrie fusese Palestina de mii şi mii de ani.

La conferinţa de pace de la Paris din 1919, a participat o delegaţie a evreilor condusă de Barnard Baruch şi compusă din 117 evrei; "am fost unul dintre ei şi ştiu cum s'au petrecut lucrurile", spune Freedman. Delegaţia a scos la iveală declaraţia Balfour prin care i se promisese Palestina - şi nemţii şi-au dat seama că tot măcelul pe care-l suferiseră, şi toată suferinţa la care erau supuşi, cu ţara ciopârţită şi populaţia epuizată de birurile crunte impuse nemţilor ca "reparaţii de război", îşi au rădăcina în târgul în virtutea căruia evreii din răsăritul Europei puteau folosi puterea financiară şi militară a marilor puteri pentru ca să practice genocidul împotriva palestinienilor. Şi această împilare cruntă şi sângeroasă le era aplicată lor, nemţilor, care-i primiseră pe evrei cu braţele deschise şi-i lăsaseră să se îmbogăţească şi să prospere în Germania ca nicăieri în lume. Ca şi în Statele Unite, în Germania evreii deţineau toată industria, şi întregile finanţe; industriaşul evreu Rathenau era poate de o sută de ori mai bogat în Germania decât co-religionarul său Bernard Baruch în Statele Unite; tot un industriaş evreu era cel mai mare armator, proprietarul liniilor North-German Lloyd şi Holland-American Line; bancherul casei domnitoare Hohenzollern era tot evreu, şi cei mai bogaţi bancheri comerciali din lume erau evreii din familia Warburg din Hamburg. Şi în timp ce nemţii trudeau ca să-şi îmbogăţească evreii, aceştia aranjau înfrângerea şi distrugerea Germaniei, pe care o vânduseră ca să obţină de la adversarii ei pământul palestinienilor, care avea valoare propagandistică crucială pentru sionişti. În înseşi ziarele sioniste din anii 1919-1923 se scria că sentimentul anti-evreiesc care se înfiripa în Germania se datora faptului că nemţii începuseră să-şi dea seama cum au fost înjunghiaţi pe la spate de către evreii pe care-i găzduiseră şi-i îmbogăţiseră în patria lor, arată Freedman. care subliniază că ura pe care şi-o atrăseseră nemţii pentru succesul şi prosperitatea lor industrială şi comercială din partea Marii Britanii şi-a Franţei care-şi vedeau hegemonia financiară ameninţată a fost folosită de sionişti pentru a distruge cele mai primitoare şi generoase gazde pe care le avuseseră vreodată, ţara în care nu sufereau discriminări sau persecuţii, şi ţara ai cărei locuitori

muncitori şi cinstiţi le permiseseră să se îmbogăţească imens. Până şi publicaţiile sioniste ale timpului recunoşteau că "antisemitismul" german nu era nici religios nici rasial, ci doar reacţia la felul în care-şi răsplătiseră evreii gazdele. Documentele autentice (cu grijă ascunse şi falsificate de istoriografia "pe linie" din occident) arată că nimeni nu clintise nici măcar un fir de păr din capul vreunui evreu nici măcar după trădarea lor. Hugo Schoenfeld, un evreu pe care Departamentul de Stat american l-a trimis să cerceteze situaţia deţinuţilor din lagăre în 1933, a raportat că în lagărele de concentrare germane erau internaţi comuniştii şi alţi adversari politici ai regimului, care erau sănătoşi şi în bună condiţie fizică. Desigur, erau mulţi evrei în aceste lagăre de concentrare - căci evreii contituiau 98% din cadrele partidelor comuniste, spune Benjamin Freedman; şi mai erau masoni şi membrii unor organizaţii similare.

În Iulie 1933 a avut loc o întrunire a reprezentanţilor evreimii mondiale, care a pus în faţa nemţilor un ultimatum: Hitler să fie eliminat şi toţi evreii să fie repuşi în poziţiile pe care le doreau, indiferent dacă sunt comunişti sau nu. Nemţii, care aveau vie în minte memoria puciului comunist al Rozei Luxemburg şi al grupului ei din 1919, n'au acceptat ultimatum-ul; şi atunci Samuel Untermeyer, reîntors de la congresul evreimii mondiale, a anunţat public la o emisiune radiofonică declaraţia de "război sfânt al evreimii mondiale împotriva Germaniei." Acest "război sfânt" a luat forma unui boicot comercial care urmărea să ducă la genocidul prin înfometare a două treimi din populaţia Germaniei, căci solul Germaniei nu-şi putea hrăni populaţia şi două treimi din alimentele poporului german erau importate în schimbul produselor industriale germane. Aceste produse erau acum boicotate şi rejectate pe pieţele de desfacere ale lumii, dominate de plutocraţia evreiască. Această declaraţie de "război sfânt" a fost publicată în *The New York Times*, la 7 August 1933, ocupând o pagină întreagă; şi nemţii, natural au aflat de ea.

În timp ce poporul german suferea de pe urma acestui boicot, în timp ce mulţimile americane erau aţâţate de calomniile pline de ură din ziare şi de linia politică a lui Roosevelt la isterie colectivă anti-germană, nici un fir de păr nu fusese atins în capul vreunui evreu din Germania în 1933, zice Benjamin Freedman. Nemţii nu puteau să nu observe calomniile şi ura nestăvilită revărsată împotriva lor la instigaţia evreilor pe care-i îmbogăţiseră prin truda lor; şi nu puteau să nu observe că sunt şomeri şi muritori de foame pentru că aşa a hotărât Samuel Untermeyer. Dar resentimentul lor se mărginea la vorbe şi la insignii şi inscripţii pe pereţi; de-abia în 1938, când un tânăr evreu polonez a asasinat un diplomat german fără nici un motiv (căci motivul invocat de el s'a dovedit a fi complet mincinos), a început să se manifeste

"antisemitismul", arată Benjamin Freedman.

"Am trăit în Germania", spune Benjamin Freedman, "şi ştiu că evreii hotărâseră să pună la încercare destinul Europei: să hotărască dacă Europa va rămâne creştină sau va fi bolşevizată. Ei o doreau bolşevizată". În continuare spune: "Nici un american nu ştia la vremea aceea că fiii lor vor fi trimişi să moară pe câmpul de luptă ca să asigure sioniştilor Palestina ca bază pentru dominaţia lor asupra lumii. ... Roosevelt însă ştia, şi Colonelul House (mânuitorul lui Roosevelt) ştia, şi aveam şi eu o idee despre asta; căci în 1912 fusesem ofiţer de legătură în campania electorală a preşedintelui Woodrow Wilson ca confident al lui Henry Morgenthau Senior ... şi stătusem la aceeaşi masă cu ei când îl îndoctrinau pe Woodrow Wilson, şi-i ascultasem".

Freedman subliniază că evreii din Europa răsăriteană, care formează 98 % din evreimea de astăzi, sunt de fapt un trib asiatic de kazari izgonit din centrul Asiei de ceilalţi mongoli şi revărsat în Europa rasăriteană unde la apogeu deţineau un regat întins între Marea Caspică şi Marea Neagră şi unde sub regele Bulan s'au convertit în secolul 7 de la cultul lor păgân falic (despre care Benjamin Freedman opinează că era aşa de dezgustător încât nici nu vrea să-l descrie) la talmudism. Pe acesta regele Bulan hotărâse să-l introducă ca religie de stat, în care scop importase mii de rabini de la centrele talmudice ca să transforme cele 20 de milioane de kazari turcici ai săi în "evrei". Aceşti kazari turcici asiatici care veneraseră (şi, după părerea noastră, mai venerează încă) falusul, reclamă acum dreptul lor "ancestral" şi "religios" la pământul palestinienilor; şi pentru ca ei să obţină acest "drept ancestral şi religios", milioanele de tineri europeni şi americani au trebuit să moară în două războaie; căci e "datoria noastră creştinească" să asigurăm "poporului ales" patria sa biblică ancestrală, exclamă Benjamin Freedman.

"Sunt 54 de milioane de chinezi musulmani", spune Freedman; "ce-ar fi dacă dintr'o dată şi-ar zice arabi şi-ar avea pretenţia să alunge toţi locuitorii Asiei Mici de la vetrele lor în virtutea dreptului lor ancestral şi religios la locurile în care a trăit Mahomed?" La fel de absurdă este pretenţia kazarilor sionişti talmudişti la pământul Ţării Sfinte; "şi unde-ai să găseşti o minciună mai mare decât aceasta", exclamă el. "Această minciună imensă stă la baza tuturor suferinţelor acestei lumi", spunea el în anii 1960.

"De ziua pocăinţelor când intri într'o sinagogă, auzi cum înainte de începerea slujbei se recită de trei ori Kol Nidre", care anulează orice contract şi orice jurământ depus de evrei din acea zi înainte pe timp de un an; "eu ştiu căci şi eu am fost acolo şi-am recitat Kol Nidre", zice Freedman. "Câtă încredere poţi avea în sinceritatea unuia care recită Kol Nidre?"

În deceniile care-au urmat eforturilor lui Freedman, Noua Ordine

Mondială şi doctrina satanică a Noii Ere au avansat mult, dincolo de ce-şi închipuise el la ora aceea. Dar privirea pe care-a aruncat-o el asupra ambiţiilor de dominaţie globală ale plutocraţiei internaţionale lipsite de Dumnezeu (dintre care unii îşi zic evrei, unii se recunosc satanici, unii sunt simpli atei materialişti) şi asupra metodelor şi simbolisticii ei geografice rămâne valabilă şi azi - cu atât mai valabilă cu cât este o privire aruncată din interior, dinăuntrul cercului conspirator. "Eu ştiu pentru că am fost acolo", zice Benjamin Freedman, evreul antisemit pe care-l urăsc sionişţii.

D.K.

In loc de prefaţă

Extrase din cartea "La Bête sans Nome"

"Cea mai remarcabilă şi în acelaş timp cea mai regretabilă consecinţă a primului război mondial a fost apariţia de noi mişcări naţionale şi reîntărirea forţelor naţionale existente. Naţionalismul este pericolul pentru evrei, căci este dovedit că ei nu pot trăi în ţări puternice şi de înaltă cultură naţională."

"Sentinel", Chicago, 24 Sept. 1936
Rezoluţia Conferinţei Centrale a Rabinilor

"Francmasoneria este o organizaţie evreească, a cărei istorie, grade, simboluri şi parole convenţionale sunt evreeşti de la început până la sfârşit."

"Israelite of America"
3 August 1866

"Francmasoneria este născută în Israel."

"Jewish Tribune"
29 Octombrie 1925

"Anglia se luptă pentru noi, pentru cauza evreească şi în această luptă ea este sprijinită de francmasonii din întreaga lume."

"Jewish Chronicle"
Octombrie 1940

"Din 670.000 francmasoni în Europa, 475.000 sunt în Anglia. Din 4,5 milioane de francmasoni în întreaga lume, 3,5 milioane sunt în America."

Statistiques maçonniques

"Din ziua în care un evreu a ocupat o funcţie, acel stat creştin este în pericol. Asta este corect şi anti-semiţii care afirmă că evreii au distrus noţiunea de Stat, ar putea spune mai just că intrarea evreilor în societate simbolizează distrugerea Statului."

Bernard Lazare
"L'Antisemitisme, son Histoire et ses Causes"

"De fiecare dată când e vorba de moarte, vei alege ca metodă strangularea... nu pentrucă ar fi mai uşoară, ci pentrucă atunci când Legea vorbeşte de moarte fără să specifice cum,... ea prescrie strangularea." (Cum a fost omorît Codreanu).

Talmud Balbi
(Sanhedrin, VII, Fol. 52b, 53a

"Mişcarea Legionară a plătit cu mai mult de 60.000 ani de puşcărie, cu mai mult de 1.000 de morţi, asasinaţi în închisori sau în masă, - fără a mai pune la socoteală torturile din închisori, exilarea, confiscarea averilor, interzicerea de a ocupa o funcţie publică şi cea mai inafamă şi de neimaginat campanie de calomniere - onoarea de a fi fost pentru aproape un sfert de secol, campioana de neînfrânt a lumii occidentale în lupta împotriva *'Bestiei fără Nume'*".

"La Bête sans Nome"

"Dacă a existat un om politic în Europa care de la apariţia Rusiei Sovietice să fi sesizat cu toată neliniştea raţionamentului şi a presentimentului semnificaţia acestui eveniment pentru istoria lumii, - dreptate trebue să i se facă -, a fost Dl Churchill. El a înţeles imediat nevoia de a stârpi răul înainte de a se fi cuibărit în organismul uman, şi ne-a relatat despre eforturile sale în cadrul "Consiliului celor Cinci" de a abate şi a combate cât mai este timp această "Bestie fără Nume", cum el însuşi a botezat-o."

"La Bête sans Nome"

Toate citatele de mai sus sunt extrase din cartea dlui Mihail Sturdza, (sub pseudonimul "Charpeleu"), care tratează despre responsabilităţile războiului, cu titlul *"La Bête sans Nome"*, apărută în *"Les Nouvelles Editions Diplomatiques"* în Danemarca în 1944.

New York City, N.Y.
10 October 1954

Dr. David Goldstein LL.,D.
Oficiul Poştal Astor
Boston, Massachussetts

Iubite Dr. Goldstein,

Realizările Dvs deosebite ca un convertit la catolicism mă impresionează ca nimeni altul în istoria modernă. Devoţiunea Dvs pentru doctrina şi dogma Bisericii Catolice sfidează orice încercare de a o descrie numai prin cuvinte, care mie îmi lipsesc.

Ca un viguros protagonist care persevereză cu atâta persistenţă în propagarea principiilor Bisericii Catolice, scopurilor ei, politicii ei, programelor ei, - atitudinea Dvs. neînfricată este izvor de inspiraţie pentru mulţi alţii care cu curaj caută să păşească pe urmele Dvs.

Având în vedere acest lucru, am nevoie şi eu de mult curaj ca să vă scriu în sensul în care sunt pe cale s'o fac. Astfel, vă rog ca atunci când veţi primi această comunicare, să încercaţi să vă amintiţi de scrisoarea către Galateeni 4:16: "*Pentru asta am devenit inamicul Dvs, pentru că v'am spus adevărul?* Sper deci să mă bucur de favoarea Dvs.

Este cu adevărat un prilej de mare plăcere şi de reală încântare să vă salut după atâta timp, în ciuda faptului că, de nevoie, acest lucru are loc pe calea corespondenţei. Imi va produce cu atât mai multă plăcere şi un deosebit privilegiu dacă totuşi voi ajunge să vă cunosc în persoană. Bunul nostru prieten comun a plănuit de multă vreme o întâlnire cu Dvs. şi încă mai sper în realizarea ei. Aştept cu nerăbdare un astfel de prilej într'un viitor nu prea îndepărtat, la o dată convenabilă pentru Dvs.

In conţinutul acestei scrisori lungi veţi găsi suficiente evidenţe stringente care să justifice urgenţa ei. Deasemenea veţi descoperi reflectată în ea gravitatea prezentă a crizei care ameninţa o neîntreruptă continuitate a credinţei creştine în îndelungata ei luptă ca cea mai efectivă forţă spirituală şi socială în misiunea divină de a promova bunastare a întregii umanitaţi, fără deosebire de diversiunea ei rasială, religioasă sau naţională.

Recentul Dvs. articol publicat în *A.P.J.Bulletin*, organul oficial al "Arhiconfraternităţii de Rugăciune pentru Pace şi Bună-voire faţă de Izrael", (The Archconfraternity of Prayer for Peace and Goodwill to Izrael). Titlul articolului *"News and Views of Jews"* (Stiri şi vederi despre Evrei), cât şi scopul organizaţiei consemnat chiar în entetul publicaţiei *Pentru promovarea intere-sului în apostolatul pentru Izrael* mă obligă să-mi iau cu promp-titudine timp pentru a vă răspunde. In consecinţă vă rog pentru indulgenţă.

Este împotriva dorinţei mele să vă prezint comentariile în această formă. M'am codit s'o fac, dar este singura cale expedientă pentru împrejurările actuale. Vreau să vi le supun de urgenţă pentru o serioasă considerare. Este sincera mea dorinţă ca să le acceptaţi în spiritul prietenesc în care ele vă sunt supuse. Sper să le acordaţi atenţie şi să mă învredniciţi cu un răspuns timpuriu în acelaş spirit prietenesc în care vi le-am supus, pentru care lucru vă mulţumesc cu anticipaţie.

In bunul interes al valorosului obiectiv căruia înţelegeţi să-i dăruiţi anii ce urmează, după cum cu atâta abnegaţie aţi făcut-o în decadele trecute, cu tot respectul şi cu toată sinceritatea vă rog să analizaţi şi să studiaţi cu grijă datele pe care vi le supun aici. Vă sugerez ca în continuare să întreprindeţi măsurile pe care le consideraţi potrivite şi necesare ca rezultat al concluziilor Dvs. In războiul ideologic invizibil şi intangibil de apărare a Marei Moşteniri creştine împotriva duşmanilor ei dedicaţi, atitudinea Dvs. pozitivă poate fi decisivă pentru victorie. Atitudinea Dvs pasivă ar putea avea un efect negativ grav asupra întregului efort.

Cu siguranţă că sunteţi total de acord cu sănătosul concept că *"este mai bine să aprinzi o lumînare decât să stai în întunerec"*. Incer-

carea mea singuratecă *de a le da lumină celor ce stau în întunerec şi'n umbră* s'ar putea adeveri şi'n cazul Dvs. ca în atâtea alte cazuri în care am eşuat în ultimii trezeci de ani. Totuşi, în cazul Dvs am un sentiment de optimism.

Mai trăesc cu speranţa că nu a fost totul zadarnic şi că una din acele *"candele"* se va aprinde odată şi odată ca un foc mocnit şi va declanşa o conflagraţie care să se întindă de-a lungul acestei naţiuni ca un foc pe întinsele prerii şi va deschide pentru prima dată noi orizonturi. Această nestavilită speranţă este izvorul curajului care mă ajută în marea luptă împotriva marilor adversităţi la care sunt supus din motive evidente.

In mod just s'a susţinut de mii de ani că *"până la urmă adevărul va învinge"*. Noi toţi suntem convinşi că Adevărul în acţiune se adevereşte singur a fi izvor de forţă dinamică neli-mitată. Dar adevărul nu porneşte de la sine. El nu poate învinge punctul mort numai dacă un apostol valoros îi dă un impuls prin care să învingă inerţia. Fără acel impuls va sta liniştit şi nu va ajunge niciodată la destinaţie. De multe ori până acum Adevărul a murit din acest motiv. Ajutorul Dvs în acest caz ar putea fi salvator.

Pe de altă parte Adevărul în multe cazuri a fost acoperit, ascuns, camuflat, prin repetare iară şi iară, la nesfârşit, a unor afirmaţii contradictorii şi conflictuale. Istoria recentă ne oferă mărturii serioase despre astfel de pericole ce le oferă folosirea aceastei tehnici pentru civilizaţie. Această formă de trădare a Adevarului este înşelătorie la adresa umanităţii. Dvs ar trebui să fiţi foarte atent, iubite Dr. Goldstein, să nu deveniţi cu voie sau fără voie, unul din multele instrumente ale conspiraţiei care au apărut pe scena publică în ultimii ani.

Cu voie sau fără voie multe din cele mai notabile carac-tere ale istoriei au reprezentat fals, greşit, lumii Adevărul şi au fost crezuţi ca atare, ceeace a dus la rătăcirea generatiilor noastre. Până în 1492 pământul a fost în mod greşit prezentat de către toate pretinsele autorităţi în domeniul respectiv ca fiind plan, orizontal. Cristofor Columb a fost în stare să demonstreze contrariul. Sunt nenumărate

alte astfel de cazuri în istoria omenirii. Dacă aceste autorităţi au fost ignorante sau indiferente, este inafara subiectului nostru. Pentru noi acuma nu este important. Ei puteau fi total ignoranţi în cazul în speţă, sau au ştiut întregul adevăr, dar au preferat să tacă din motive pe care istoria încă nu le-a descoperit. O situaţie similară o avem acuma cu privire la criza cu care este confruntată credinţa creştină. Este un moment vital al luptei de supravieţuire, sau Creştinismul va capitula în faţă adversarilor săi. Pentru credinţa creştină timpul în care trăim acuma pare să fie *ora zero.*

După cum aţi putut observa, nicio instituţie în zilele noastre nu poate să supravieţuiască dacă structurile ei nu sunt bazate din capul locului pe Adevăr. Creştinismul a fost de la început ridicat de către fundatorii săi pe o foarte sănătoasă bază de Adevăr. Pentru ca să supravieţuiască el trebue să rămână tot aşa. Deteriorarea, dezintegrarea şi în final distrugerea structurii credinţei creştine va fi accelerată în directă proporţie cu falsa prezentare şi denaturare care vor substitui Adevărul. Adevărul e o calitate absolută. El nu poate fi niciodată relativ. Nu pot fi grade de Adevăr. Adevărul sau este, sau nu este. Pe jumătate adevăr este ca şi a fi pe jumătate cinstit, sau pe jumătate loial.

Cum aţi putut vedea şi Dvs., iubite Dr. Goldstein, în buna lor intenţie de a face un gram de bine într'o parte, mulţi binevoitori au făcut un car de rău în altă parte. Chiar în aceste zile vă dedicaţi fără încetare întregul efort şi întreaga Dvs. energie sarcinei de a-i converti pe aşa zişii sau auto-proclamaţii "evrei" la Biserica Catolică. Trebue că vă aminţiţi cum, cu mulţi ani în urmă, aţi îmbrăţişat şi Dvs. catolicismul. Vă dorim şi mai multă energie şi mult noroc. Fie ca eforturile Dvs să fie încununate cu mari succese.

Dar fără să vă daţi seama de faptul în sine, metoda pe care o folosiţi contribue în mare măsură la diluarea devoţiunii multor creştini faţă de credinţa lor creştină. Pentru fiecare "gram" de pretins bine pe care-l faceţi prin convertirea aşa zişilor sau auto-proclamaţilor "evrei" la credinţa creştină, Dvs faceţi un "car" de rău în altă parte prin diluarea credinţei credincioşilor în religia creştină. Aceasta concluzie

îndrăzneaţă din partea mea este susţi-nută prin ferma şi echitabila convingere că faptele vor suporta desbaterea. In plus, este bine cunoscut faptul că în ultima vreme multe din "prefăcutele" conversiuni s'au dovedit a fi *"infiltraţii"* cu latente intenţii de trădare.

Atitudinea pe care ati enunţat-o astăzi cât şi continua Dvs. activitate în acest domeniu cer o posibilă revizuire în lumina faptelor pe care vi le prezentăm în această scrisoare. Filozofia şi teologia Dvs din prezent pe acest subiect are nevoie cu toată seriozitatea şi fără nicio întârziere de o reconsiderare din partea Dvs. Ceeace Dvs spuneţi sau scrieţi poate produce într'un viitor apropiat un "revirimenmt" sau o "cădere" a credinţei creştine mult dincolo de putinţa Dvs de a o aprecia din înaltul Dvs turn de fildeş în care vă găsiţi situat. Creştinii cred necon-diţionat tot ce spuneţi. Tot aşa fac şi aşa zişii sau autoproclamaţii "evrei" pe care încercaţi să-i convertiţi. Această influenţă pe care o aveţi poate deveni însă un pericol pe care trebue să vi-l semnalez.

Reacţiunea Dvs la faptele descrise şi supuse atenţiei Dvs. în această scrisoare se poate dovedi a fi unul din cele mai cruciale verdicte privind soarta credinţei creştine care au avut loc vreodată in veacurile din urmă. Având în vedere această mare responsabi-litate, cu toată sinceritatea doresc acelaş sentiment şi pentru Dvs., în speranţa că veţi studia cu toată onestitatea conţinutul acestei scrisori dela primul până la ultimul cuvânt. Toti cei care vă cunosc sunt în fericita poziţie să ştie cât vă este de aproape de inimă acest subiect. Prin loialitatea Dvs faţă de marele ideal pe care l-aţi slujit dealungul multor ani dedicaţi cu atâta vitejie credinţei creştine v'aţi câştigat marea admiraţie de care vă bucuraţi. Această credinţa creştină pe care v'aţi ales-o din liberă convingere încă din tinereţe este mândră de Dvs. în mult mai multe aspecte decât simpla convertire.

Fără nicio consideraţie faţă de ce-ar putea spune în contra oricine, oricând şi oriunde în întreaga această lume, întâmplări din ultima vreme stabilesc fără nicio îndoială că credinţa creştină astăzi stă cu un picior în groapă şi cu celălalt pe o coajă de banană, desigur vorbind la figurat. Numai aceia gândesc altfel care în mod deliberat îşi

închid ochii în faţa realităţilor, sau care nu vor să vadă nici când au ochii deschişi. Vă cred suficient de realist pentru a nu vă permite să vă amăgiţi singur.

Este clar că astăzi credinţa creştină se găseşte la răscrucea destinului ei. Misiunea ei sfântă şi divină este în pericol cum n'a fost niciodată în lunga ei istorie de aproape 2.000 de ani. Această credinţă creştină are nevoie de prieteni loiali mai mult ca oricând şi eu simt într'un fel oarecare că pe Domnia Voastră se poate conta ca pe unul din aceştia. Nu poţi să supra-simplifici actuala dificultate în care se găseşte; problema cu care ea are să se înfrunte este prea de la sine evidentă pentru a putea greşi în evaluare. Situaţia ei este critică.

Când va sosi ziua ca creştinii din lumea liberă să nu-şi mai poată profesa credinţa, atunci creştinismul işi va fi văzut sfârşitul. Ceeace se întâmplă deja astăzi cu 50% din populaţia pământului, în curând poate deveni valabil pentru toate cele 100%, dacă ţinem seama de trendul actual. Caracterul dăunător al acestei boli este tot atât de progresiv ca şi al cancerului şi se va dovedi a fi tot atât de fatal, dacă nu se întreprind măsuri care să întoarcă acest trend. Ce s'a întreprins pentru a opri şi înlătura acest pericol?

Iubite Dr. Goldstein, vă aduceţi aminte de filozoful care este citat că ar fi spus: *"Nimic pe lumea asta nu-i permanent înafară de schimbare ?"* Acest dicton poate fi aplicat şi credinţei creştine. Intrebarea care se pune este dacă această schimbare este spre bine sau spre rău. Dacă trendul actual îşi urmează cursul încă 37 ani în aceeaşi direcţie şi în aceeaşi progresie ca şi în trecut, credinţa creştina aşa cum este ea profesată astăzi de către creştini va fi dispărută de pe faţa pământului. In ce formă şi prin ce instrumentar va continua după aceea misiunea lui Isus Christos pe pământ să se manifeste, este tot atât de imposibil de prezis pe cât este de inevitabilă.

In criza de acum nu-i nici logic şi nici realist să începi să scoţi un număr mare de creştini din ograda lor pentru dubiosul avantaj de a câştiga în locul lor câţiva aşa-zişi sau auto-proclamaţi "evrei".

Este fără rost să începi să negi faptul că astăzi credinţa creştină s'ar găsi în defensivă în toată lumea. Această constatare ar sdruncina imaginaţia puţinilor creştini care înţeleg care-i situaţia. Criza credinţei creştine persistă în ciuda măreţei contribuţii a Creştinismului la progresul şi civilizaţia omenirii timp de aproape 2.000 de ani. Nu este în intenţia mea ca în această scri-soare să demasc conspiratorii care s'au dedicat în întregime distru-gerii credinţei creştine şi nici natura şi extinderea acestei conspiraţii. *Această expunere singură ar umple multe volume.*

Istoria omenirii din ultimele secole cât şi recentele întâmplări din ţară şi străinătate confirmă existenţa acestei conspiraţii. Diabolica reţea mondială al acestei conspiraţii este aceea care şi-a luat sarcina să traducă în fapt complotul împotriva credinţei creştine, în timp ce credincioşii par a fi scufundaţi într'un somn adânc. Clerul pare a fi şi mai ignorant şi mai indife-rent faţa de această consipraţie decât restul credincioşilor. Ei par să-şi fi ingropat capul în nisipul ignoranţei şi al indiferenţei ca şi legendarul struţ. Această ignoranţă şi indiferenţă a clerului a dat deja o lovitură gravă credinţei creştine din care o redresare măcar parţială este greu de sperat. Totul pare atât de trist.

In această criză creştinii ar merita să fie binecuvântaţi cu un *"Paul Revere"* spiritual care să cutreere naţiunea şi să-i alarmeze pe creştini că duşmanul se apropie. Iubite Dr. Goldstein, n'ai vrea să devii D-ta acest Paul Revere?

Identificarea inamicului care duce acest război împotriva credinţei creştine de dinafară este la fel de importantă ca şi descoperirea forţelor de dinântru care o fac atât de vulnerabilă atacurilor de dinafară. Dacă v'aţi dedica Dvs acestui scop, acţiunea Dvs s'ar putea dovedi a fi de o valoare imensă, pentrucă ar putea reduce la ineficienţă acele forţe care astăzi sunt responsabile de starea tragică în care se găseşte acum credinţa creştină.

Sufletele milioanelor de creştini care Dvs vă sunt ne-cunoscute sunt îndurerate de starea credinţei creştine de azi. Spiritele a mii de inşi din clerul creştin sunt tulburate de o misterioasă "presiune" care

vine de sus şi care-i opresc să-şi folosească judecata lor de oameni sănătoşi. Dacă forţele din sânul Bisericii care sunt manevrate împotriva credinţei creştine ar putea fi oprite, credinţa creştină ar fi în stare să se ridice din nou pe propriile picioare împotriva inamicului cu tot atâta fermitate ca şi stâncile din strâmtoarea Gibraltar. Dacă acest lucru nu se face repede, destinul credinţei creş-tine ar putea fi sortit prăbuşirii. Un gram de prevenire este pe departe de preferat unui kilogram de leacuri.

Cu tot respectul datorat clerului creştin şi cu toată umilinţa ce-o manifest, dar eu am de împlinit o misiune neplăcută. Aş dori să afirm din capul locului că clerul este în primul rând, dacă nu chiar singurul responsabil pentru forţele adverse din interior. Această concluzie este rezultatul unei sume de fapte descrise în cartea mea care ajunge tocmai la această concluzie. Dacă cu adevărat doreşti să fi realist şi constructiv, trebue *"să dai cu toporul drept pe muche şi lasă aşchiile să cadă unde-or vrea"*. Asta este singura strategie care ar putea salva credinţa creştină de la o soartă pe care n'o merită. Cu adevărul nu te mai poţi juca de-a şoarecele şi pisica numai pentrucă acest adevăr ar cauza neplăceri unui prieten sau cunoscut.

La această oră târzie ne este foarte puţin răgaz rămas pentru a repara gardurile, dacă-mi este permis să mă pro-nunţ astfel. Acest învârtit în jurul tufei nu ne duce nicăiri. Singuri cei curajoşi vor reuşi să răzbească prin prezenta criză, când toate aschiile vor fi căzute. Figurativ şi poate că şi literal vorbind, când praful acestei bătălii seculare va ajunge să se depună, vor mai rămâne doar eroi în viaţă şi cadavre de laşi peste tot şi nu vor fi eroi morţi şi laşi în viaţă, aşa cum câteodată se întâmplă în alte împrejurări. Credinţa creştină este singura ancoră împotriva barbaris-mului universal. Duşmanii dedicaţi ai credinţei creştine până acum au reuşit suficient de mult să lămurească lumea de măsurile sălbatice pe care le vor adopta în programul lor de a şterge credinţa creştină de pe suprafaţa pământului.

Mai înainte în această scrisoare am făcut afirmaţia că apatia clerului ar putea fi făcută responsabilă pentru diluarea devoţiunii nenumăraţilor creştini faţă de credinţă. Asta este consecinţa naturală

a confuziei create de către cler în mintea credincioşilor în ce priveşte anumite concepte funda-mentale ale credinţei creştine. Vina pentru această confuzie o poartă singură conducerea şi nu creştinii în general. Confuzia crează îndoieli. Indoielile provoacă pierderea încrederii. Pierderea încrederii are ca rezultat pierderea interesului. Cum confuzia creşte mereu, *şi mereu şi mereu*, încrederea descreşte şi ea, *şi descreşte, şi descreşte.* Rezultatul natural este pierderea totală a interesului. Cu greu aţi putea să nu fiţi de acord cu mine, Dr. Goldstein, nu-i aşa?.

Confuzia în mintea creştinilor în ce priveste anumite fundamente ale credinţei creştine este nemotivată şi nejustificată. Ea nu are de ce să fie. Nici nu ar există dacă clerul nu ar fi cultivat şi mărit decepţia care a provocat-o. Clerul ar putea fi şocat să afle ca el a ajutat şi cultivat inamicii credinţei creştine. Mulţi dintre preoti sunt chiar aliaţii lor, dar poate că nu-şi dau seama. Această fază a campaniei curente mondiale de sabotaj spiritual este cel mai negativ factor în întreaga apărare a credinţei creştine. Nenumăraţi creştini care asistă la această luptă văd credinţa lor clătinânduse şi aproape coaptă să cadă în poalele duşmanului şi's îndureraţi că nu pot întreprinde nimic. Cupa lor devine şi mai amară când văd această nemotivată şi nejustificată ignoranţă şi indiferenţă din partea preoţilor lor. Această atitudine apatică a clerului nu oferă nicio rezistenţă agresorilor. Retragerea nu poate aduce decât înfrângere. Pentru a evita predarea la inamic clerul ar trebui să facă imediat "stânga'mprejur" şi să ia atitudine de apărare fată de inamic, ca să iasă victorios din acest război ideologic invizibil şi intangibil, care în prezent in mod subversiv este deslânţuit împotriva credinţei creştine chiar sub nasul lor. Când se vor deştepta?

Dacă ar fi ca să enumăr în această scrisoare multele moduri în care clerul crează confuzii în conceptele fundamentale ale credinţei creştine, aş avea nevoie mai degrabă de câteva volume. Singur spaţiul mă obligă să mă limitez la ireductibil. Ma voi limita deci la elementele cele mai importante ale acestei confuzii. Scurtarea în mod inevitabil va afecta şi referinţele în suportul argumentelor prezentate în această scrisoare. Voi încerca totuşi cum pot mai bine să stabilesc auten-

ticitatea faptelor istorice de necontestat pe care le voi supune atenţiei Dvs.

După părerea mea, motivul principal al acestei confuzii stă în directă legătură cu activitatea actuală a Dvs. Responsabilitatea Dvs. pentru aceste confuzii nu poate fi diminuată de bunele Dvs intenţii. După cum aţi auzit spunându-se de multe ori că *"Iadul este pavat cu bune intenţii"*, confuzia pe care o crează articolele Dvs. este multiplicată de mii de ori prin larga publici-tate ce li se dă ca rezultat al înaltei consideraţii de care vă bucuraţi în rândurile editorilor şi a cetitorilor de-a lungul şi de-a latul acestei naţiuni, fie ei creştini sau necreştini. Articolele Dvs. sunt în mod constant citate şi reproduse pe continentul nostru de la o coastă la alta.

Faptul care produce cea mai multă confuzie în lumea creştină este repetarea continuă a afirmaţiei că *"Isus a fost evreu"* (Jesus was a Jew). Asta ar părea să fie şi tema Dvs. favorită. Această greşită prezentare şi distorsiune al unui fapt istoric de necontestat este afirmată de către cler la toate ocaziile. Afirmarea este constantă şi este făcută fără provocare. El pare a se bucura de prilejurile oferite ca s'o facă. Niciodată nu scapă ocazia s'o facă. Creştinii informaţi şi inteligenţi nu pot reconcilia însă aceste două afirmaţii contrare, una cu adevărat nemotivată şi greşită prezentare şi distorsiune al unui fapt istoric de necontestat, cu celelalte afirmaţii contrare care le vin pe o altă linie considerată şi ea demnă de încre-dere. Aceasta pune actualul cler într'o dilemă foarte serioasă. Ei pot să iasă din această situaţie grea şi încurcată numai recurgând *"la adevăr, la purul adevăr şi numai la adevăr."* Aceasta este singura cale prin care clerul mai poate să recâştige încrederea creştinilor. Ei nu pot redeveni conducători spirituali efectivi decât recâştigând încrederea pierdută. Asta ar trebui să le fie de-acuma sarcina de căpetenie.

Iubite Dr. Goldstein, Dvs sunteţi un teolog de înaltă clasă şi un istoric de vază. Obligatoriu ar trebui să fiţi de acord cu celelalte autorităţi în materie asupra faptului dacă Isus a fost sau nu evreu (whether Jesus was a Jew). Aceste autorităţi dătătoare de ton sunt de acord că astăzi nu există nicio bază faptică a implicaţiilor, deducţiilor

şi aluziilor care ar rezulta din incorecta credinţă că "Isus a fost evreu" (that Jesus was a Jew). Fapte istorice incontestabile şi o abundenţă de alte dovezi stabilesc dincolo de orice îndoială incredibilitatea acestei afirmaţii, anume că "Isus a fost evreu".

Fără nici o teamă de contradicţie şi bazat pe faptul că cele mai competente şi mai calificate autorităţi sunt de acord astăzi că Isus Christos nu a fost un aşa-zis sau auto-proclamat "evreu" (a so-called or self-styled "Jew"). Ei confirmă ca Isus a fost cunoscut de către contemporani în timpul vieţii sale ca "iudean" (as a Judean) şi nu ca "evreu" (and not as a "Jew") şi că însuşi Isus s'a referit la el ca un Iudean (as a "Judean") şi nu ca "evreu" (and not as a "Jew"). In timpul vieţii sale aici pe pământ Isus a fost considerat de către istoricii contemporani ca un "Iudean" şi nu ca un "evreu" (not as a "Jew"). Teologienii contemporani lui Isus, a căror competenţă în acest domeniu nu poate fi pusă la îndoială de nimeni în zilele noastre, L-au considerat pe Isus a fi "Iudean" (as a Judean) şi nu ca "evreu" (and not as a "Jew").

Inscripţia de pe Cruce în latină când Isus a fost răstignit, spune *"Iesus Nazarenus Rex Iudaeorum"*. Pontiu Pilat a fost autorul acestei infamante inscripţii. Latina a fost limba maternă a lui Pilat. Nimeni nu poate ridica vreo îndoială că Ponţiu Pilat n'ar fi fost capabil să-şi exprime corect ideile în propria-i limbă maternă. Autorităţile competente să considere o corectă traducere în engleză din latină a frazei *"Iesus Nazarenus Rex Iudaeorum"* sunt de acord cu traducerea *"Jesus the Nazarene Ruler of the Judeans"* ("Isus Nazarineanul Conducătorul Iudeilor). Nu există niciun desacord între ei pe această temă.

In timpul vieţii sale aici pe pământ atât Ponţiu Pilat cât şi contemporanii Săi iudeeni în mijlocul cărora a trăit, nu L-au considerat pe Isus ca "Rege al Evreilor" (King of the Jews). Inscripţia de pe crucea pe care a fost răstignit Isus a fost incorect tradusă în engleză numai începând din secolul al 18-lea încoace. Ponţiu Pilat a fost ironic şi sarcastic când a ordonat să se pună inscripţia pe cruce în limba latină cu cuvintele *"Iesus Nazarenus Rex Iudaeorum"*. Când a fost să fie răstignit Isus cu apropbarea lui Pilat, Isus a fost ironizat de către Pilat.

Pilat a fost foarte conştient atunci că Isus a fost denunţat, sfidat şi refuzat de către Iudeeni, ceeace a dus la răstignirea Sa, după cum ne relatează istoria.

Cu excepţia celor puţini cari L-au urmat în acel timp în Iudea, toţi ceilalţi iudeeni L-au urît şi I-au detestat învăţăturile şi tot ce a propovăduit. Aceste stări deplorabile nu pot fi şterse din istoria acelor vremuri. Ponţiu Pilat a fost el însuşi "conducătorul" iudeenilor în timpul când a ordonat să se pună inscripţia în latină cu cuvintele *"Iesus Nazarenu Rex Iudeorum"* pe cruce, în engleză "Jesus the Nazareene Ruler of the Judeans". Ironia şi sarcasmul lui Pilat faţă de Isus ca "Conducător al Iudeenilor" cu greu poate fi acceptată ca recunoaştere a lui Isus de către Ponţiu Pilat ca "Conducător al Iudeenilor". Acest lucru este de neconceput în orice fel de interpretare.

Pe timpul când Isus a fost răstignit, Ponţiu Pilat a fost administratorul Iudeei din partea Imperiului Roman. In acel timp întinderea Imperiului Roman cuprindea şi o parte din Orientul Mijlociu. In ceea ce-l priveşte pe Ponţiu Pilat, oficial sau în particular, locuitorii Iudeii erau Iudeeni şi nu aşa zişi evrei (Jews), după cum au început să-şi spună singuri din secolul al 18-lea încoace. In timpul lui Ponţiu Pilat istoria nu a înregistrat în Iudea nici un grup etnic care să fi fost numit "Evrei" (Jews), şi nici în vreo altă parte a lumii.

Ponţiu Pilat ca administrator al Imperiului Roman sau ca particular a arătat foarte puţin interes pentru marea varietate de forme religioase care erau practicate atunci în Iudea. Aceste forme de a se închina se întindeau de la cea falică şi alte forme de idolatrie la ivirea filosofiei spirituale a unei deităţi eterne, omnipotente şi invizibile, până la ivirea conceptului Jahve (Iehova) care l-a premers pe Abraham din Biblie cu aproximativ două mii de ani. Ca administrator roman al Iudeii a fost politica sa oficială ca să nu intervină niciodată în problemele spirituale ale populaţiei locale. Sarcina sa principală a fost să strângă impozitele pe care să le trimită acasă la Roma, şi nu să se intereseze de formele religioase în care se închinau cei de la care trebuia să strângă birul.

După cum Dvs bine ştiţi, iubite Dr. Goldstein, cuvântul

latin "rex" în limba engleză înseamnă "conducător" (în engleză: ruler, leader). In timpul vieţii lui Isus în Iudea cuvântul latin "rex" (rege) pentru cei familiari cu această limbă dintre iudeeni n'a însemnat ceva mai mult. Cuvântul latin "rex" are verbul "rego, regere, rexi, rectus", ceeace în engleză înseamnă "a conduce" (în engleză: to rule, to lead). Latina a fost limba oficială în toate provinciile administrate de Romani. Această stare de fapt este responsabilă pentru inscripţia în latină de pe Cruce.

Odată cu invazia insulelor britanice de anglo-saxoni limba engleză a substituit expresia anglo-saxonă "king" (rege) care a fost folosită mai înainte de invazie. Adoptarea formei "king" în loc de "rex" la această dată târzie în istoria britanică nu a schimbat retroactiv înţelegerea cuvântului latin "rex" pentru iudeenii din timpul lui Isus. Latinul "rex" pentru ei nu a însemnat altceva decât "conducător" (în engleză: ruler, leader), ceeace încă mai înseamnă în latină. Forma iniţială anglo-saxonă "king" a avut o altă ortografie, dar întotdeauna ea a însemnat acelaş lucru, "rex" în latină, "conducător" (leader) al unui trib în engleză.

In timpul vieţii lui Isus lui Pilat i-a fost foarte evident faptul că El a fost ultima persoană în Iudea pe care Iudeenii l-ar fi ales drept conducător al lor. In ciuda acestei situaţii, Pilat n'a ezitat să ordone inscripţia de pe Cruce *"Iesus Nazarenus Rex Iudaeorum"*. Nici cea mai exaltată imaginţie nu poate concepe că Pilat prin această inscripţie nu L-a batjocorit pe Isus cu ocazia răstignirii, batjocorire şi numai batjocorire (solely mockery... and only mockery). După această referinţă la "Isus Nazarineanul Regele Iudeilor" Iudeenii au procedat în continuare la răstignirea Lui chiar pe acea Cruce.

In limba latină în timpul vieţii lui Isus numele regiunii din Orientul Mijlociu cunoscută în istoria modernă ca Palestina, a fost "Iudaea". Ea a fost administrată atunci de Ponţiu PIlat ca administrator în numele Imperiului Roman din care făcea parte. Termenul englez pentru latinul "Iudaea" este "Judea". Vechea populaţie băştinaşe al acestei regiuni cunoscute în istoria modernă ca Palestina, a fost numită în latină "Iudaeus", iar în engleză "Judean". Sub aceste denu-

miri a fost cunoscută populaţia Iudeii în timpul vieţii lui Isus. Cine poate nega că Isus n'ar fi fost un membru al populaţiei băştinaşe al Iudeii în timpul vieţii sale?

Si desigur că ştiţi, iubite Dr. Goldstein, că în latină genetivul plural a lui "Iudaeus" este "Iudaeorum". Traducerea engleză a genetivului plural al lui "Iudaeorum" este "of the Judeans" (al Iudeilor). Este cu totul imposibil a da în engleză o altă traducere latinului "Iudaeorum" decât "of the Judeans". (al Iudeilor). Teologi şi istorici calificaţi şi competenţi consideră ca fiind cu neputinţă orice altă traducere în engleză a latinului *"Iesus Nazarenus Rex Iudaeorum"* în engleză decât ca *"Jesus the Nazarene Ruler of the Judeans"*. Dvs. trebue să conveniţi că literal este corect.

In timp ce Ponţiu Pilat ordona inscripţia *"Iesus Nazarenus Rex Iudaeorum"* pe Cruce, conducătorii spirituali ai Iudeii protestau la Pilat *"să nu scrie că Isus a fost conducătorul Iudeilor"*, ci să scrie că *"Isus a spus că El este conducătorul Iudeilor"*, ("Jesus had said that He was the ruler of the Judeans". Conducătorii spirituali ai Iudeii au făcut proteste foarte energice la Pilat împotriva referinţei la Isus ca *"Rex Iudaeorum"*, insistând că Pilat nu este familiar cu, sau interpretează greşit situaţia lui Isus în Iudea. Aceste proteste sunt consemnate în istorie, după cum Dvs. ştiţi.

Conducătorii spirituali ai Iudeii au protestat în zadar înaintea lui Pilat. Ei au insistat că Isus *"a spus că El este conducătorul Iudeilor"*, şi Pilat *"să nu scrie că Isus a fost conducătorul Iudeilor"* pentrucă Pilat ca străin în Iudea nu putea să înţeleagă situaţia locală atât de bine ca şi conducătorii lor spirituali. Genul complicat al structurii economice, sociale şi politice în Iudea l-a interesat pe Pilat ca administrator în numele Romei foarte puţin.

Evanghelia lui Ioan, după sursele cele mai autorizate, a fost scrisă original în limba greacă. In acest original în limba greacă nu este o echivalenţă în engleză că Isus *"a spus că El este conducătorul Iudeilor"*. Traducerea engleză a Evangheliei lui Ioan, XIX, 19, spune: *"nu scrie Regele iudeilor"*, (Do not inscribe 'the monarch' (basileus) of the

Judeans (Ioudaios), ci că El însuşi a spus 'Eu sunt regele' (basileus) Iudeilor (Ioudaios). "Ioudaia" este în limba greacă "Iudaea" in latină, sau "Judea" în engleză. "Basileus" este în limba greacă echivalentul pentru "monarch" din engleză. "Rex" în limba latină este cuvântul cel mai apropiat de "Basileus" din greacă. "Ruler" în limba engleză, sau alternativul "leader" au înţelesul latin pentru "rex" sau grec pentru "basileus", după cum au fost folosite în Evanghelia lui Ioan. Ponţiu Pilat "şi-a spălat mâinile" în faţa protestelor conducătorilor spirituali din Iudea care-i cereau să corecteze inscripţia autorizată de el după dorinţele lor. Pilat le-a răspuns foarte rece: *"Ce-am scris, am scris"*, (What I have written, I have written). Inscripţia pe Cruce a rămas cum a fost: *"Iesus Nazarenus Rex Iudaeorum"*, (în engleză: Jesus the Nazarene Ruler of the Judeans).

Citatele şi cuvintele în latină menţionate în această scrisoare sunt luate cuvânt cu cuvânt şi exact cuvintele care apar în ediţia din secolul al IV-lea al Noului Testament, traducere în latină făcută de Sf. Ieronim. Această traducere este cunoscută ca "*vulgatae editio*", în engleză "vulgate edition" A fost prima traducere autorizată în limba latină făcută de Biserică. De atunci a rămas ca versiunea oficială a Noului Testament folosită de Biserica Catolică. Traducerea Evangheliei lui Ioan în latină de către Sf. Ieronim a fost făcută din limba greacă, limbă în care a fost scrisă de evanghelistul Ioan, conform surselor cele mai de încredere în această materie.

Versiunea engleză a Evangheliei lui Ioan XIX, 19. după textul original din limba greacă sună aşa: *"Pilat wrote a sign and fastened it to the Cross and the writing was 'Jesus the Nazarene the monarch of the Judeans'"* (Pilat a scris inscripţia şi a fixat-o pe Cruce şi scrisul a fost 'Isus Nazarineanul Regele Iudeilor'". In forma originală greacă este şi o menţiune a cererilor adresate lui Pilat de către conducătorii spirituali din Iudea ca Ponţiu Pilat să schimbe referinţa la Isus ca "conducător al Iudeenilor" (Ruler of the Judeans). Textul original în limba greacă stabileşte fără nicio posibilitate de îndoială că s'au făcut proteste la Pilat că Isus "nu a fost conducătorul Iudeenilor" ci că numai *"El a zis că este conducătorul Iudeenilor"*.

Nu există o bază faptică în istorie şi teologie pentru implicaţiile, concluziile şi aluziile că în greacă *"Ioudaios"*, în latină *"Iudaeus"*, în engleză *"Judeans"* au avut vreodată vreun înţeles religios. In cele trei limbi respective aceste trei cuvinte au avut mereu un înţeles strict topografic sau geografic. In sensul lor corect în cele trei limbi aceste trei cuvinte au fost folosite să identifice băştinaşii regiunii geografice numită Iudea în timpul vieţii lui îsus. In timpul vieţii lui Isus nu a existat o religie practicată în Iudea sau în altă parte în lumea cunoscută atunci care să fi avut un nume măcar pe departe asemănător cu denumirea ţinutului din Imperiul Roman ca "Iudaism" după numirea geografică "Iudea". Niciun cult şi nici o sectă nu a existat cu un astfel de nume.

Este un fapt de necontestat că cuvântul "Jew" (evreu) nu a existat până în anul 1775. Inainte de 1775 cuvântul "Jew" nu a existat în nicio limbă. Cuvântul "Jew" a fost introdus în engleză pentru prima dată în secolul al 18-lea când Sheridan l-a folosit în piesa sa "The Rivals" (Rivalii), II,i, "She shall have a skin like a mummy, and the beard like a Jew ("Ea trebue să aibă o piele ca o mumie şi o barbă ca un "Jew" (evreu)). Inainte de folosirea acestui cuvânt în limba engleză de către Sheridan în 1775, cuvântul "Jew" nu a devenit un cuvânt în limba engleză. Shakespeare niciodată nu a văzut cuvântul "Jew", după cum vom vedea. Shakespeare nu a folosit niciodată cuvântul "Jew" în niciuna din lucrările sale, în ciuda opiniei generale. In "Negustorul din Veneţia" V.III.i.51, Shakespeare spune: *"what is the reason? I am a Iewe; hath not a Iewe eyes?"* (care-i motivul? Eu sunt un "Iewe"; nu ai ochi de "Iewe"?).

La Isus se referă pentru prima dată ca "aşa zis evreu" (so-called Jew) în Noul Testament în secolul al XVIII-lea în traducerea ediţiei din secolul al 14-lea, când a fost pentru prima dată tradus Noul Testament în limba engleză. Istoria cuvântului *Jew* în limba engleză nu lasă nicio îndoială că *Jew*-ul din secolul al 18-lea este contractarea si coruperea cuvântului latin *Iudaeus* găsit în ediţia "Vulgară" în limba latină a Sf. Ieronim. Asupra acestui lucru nu este îndoială.

Manuscriptele originale accesibile ale ediţiilor din secolul al IV-

lea până în secolul al XVIII-lea trasează cu precizie originea şi ne dă întreaga istorie a cuvântului *"Jew"* în limba engleză. In aceste manuscripte se pot găsi toate echivalentele anterioare dealungul a 14 secole, de la al 4-lea până la al 18-lea. De la latinescul *"Iudaeus"* la englezul *"Jew"* aceste forme engleze includ succesiv *"Gyu"*, *"Giu"*, *"Iu"*, *"Iuu"*, *"Iuw"*, *"Ieuu"*, *"Ieuy"*, *"Iwe"*, *"Iow"*, *"Iewe"*, *"Ieue""Iue"*, *"Ive"* *"Iew"* şi în sfârşit în secolul al 18-lea *"Jew"*. Alte echivalente mai de timpuriu în limba engleză al lui *"Jew"* sunt *"Giwis"*, *"Giws"*, *"Gyues"*, *"Gywes"*. *"Giwes"*, *"Geus"*, *"Iuys"*, *"Iows"*, *"Iouis"*, *"Iews"* şi până la urmă în engleză *"Jew"*.

Cu rapida extindere a folosirii în Anglia a mult îmbunătăţitelor maşini de tipărit, pentru prima dată în istorie au fost tipărite nelimitate cantităţi din Noul Testament. Aceste ediţii revizuite din secolul al 18-lea ale primei traduceri în limba engleză a ediţiei din secolul al 14-lea au fost larg răspândite în Anglia şi'n ţările de limbă engleză la familii care niciodată n'au avut mai înainte în casa lor vreun exemplar din Noul Testament în vreo limbă oarecare. In aceste multe ediţii revizuite pentru prima dată apare în limba engleză cuvântul *"Jew"*. Cuvântul *"Jew"* cum a fost folosit pentru prima dată în secolul al 18-lea a continuat să fie folosit în această formă de atunci încoace. Folosirea acestui *"Jew"* a fost stabilizată.

După cum Dvs şiţi, iubite Dr. Goldstein, cele mai cunoscute ediţii din secoluil al 18-lea în limba engleză sunt "Ediţia Rheims (Douai)" şi "Ediţia autorizată King James". Prima traducere a Noului Testament în limba engleză a ediţiei Rheims (Douai) a fost tipărită în 1582, dar cuvântul *"Jew"* nu a apărut în ea. Ediţia autorizată King James a traducerii Noului Testament în limba engleză a fost începută în 1604 şi a fost tipărită în 1611. Nici în ea nu apare cuvântuil *"Jew"*. Cuvântul *"Jew"* în ambele aceste ediţii revizuite apare pentru prima dată abia în secolul al 18-lea.

Nenumărate exemplare în limba engleză ale acestor ediţii revizuite "Rheims (Douai) şi "King James" ale Noului Testament din secolul al 18-lea au fost distribuite clerului şi laicilor în lumea de limbă engleză. Ei nu au ştiut istoria cuvântului *"Jew"* şi nici nu i-a

interesat. Au acceptat cuvântul *"Jew"* ca pe unica şi acceptata formă a latinescului *"Iudaeus"* şi a grecescului *"Ioudaios"*. Cum ar fi putut şti ei altfel? Pentru ei a fost un cuvânt nou.

Când Dvs aţi învăţat limba latină în timpul anilor de şcoală, aţi aflat că în limba latină litera "I" când era prima literă a cuvântului era pronunţat ca "Y" în limba engleză când pronunţaţi cuvintele "Yes", "Youth" sau "Yacht". "I" în latinul "Iudaeus" în engleză este pronunţat ca "Y" în "Yes", "Youth" sau "Yacht". In toate ediţiile din secolul al 4-lea până în al 18-lea forma pentru "Jew" din secolul al 18-lea este "I", pronunţat ca "Y" în "Yes", "Young" sau "Yacht". Acelaş lucru este valabil şi pentru "Gi" or "Gy", care au fost folosite în locul literei "I".

Actuala pronunţare a cuvântului *"Jew"* în engleza modernă este o transformare a vremilor recente. In limba engleză astăzi "J" din "Jew" se pronunţă ca "J" în "Justice", "Jolly", şi "Jump". Aceasta este însă situaţia numai din secolul al 18-lea. Inainte de acest secol "J" în "Jew" a fost pronunţat exact ca şi "Y" în englezescul "Yes", "Youth" şi "Yacht". Până în secolul al 18-lea, şi poate chiar mai târziu decât secolul al 18-lea, cuvântul "Jew" în englză a fost pronunţat ca şi "You" sau "Hew", şi cuvintele "Jews" ca şi "Youse" sau "Hews". Pronunţarea actuală a lui "Jew" în engleză este o formă nouă câştigată în secolul al 18-lea.

Limba germană încă mai reţine forma latină de pronunţare. Germanul "Jude" este echivalentul englezescului "Jew". "J" în forma germană "Jude" se pronunţă exact ca şi în engleză "Y" în "Yes", "Youth" sau "Yacht". Forma germană "J" este echivalentul din limba latină a lui I, şi amândouă se pronunţă exact ca şi în engleză "Y" în "Yes", "Youth" sau "Yacht". Germanul "Jude" este prima silabă din latinescul "Iudaeus" şi se pronunţa absolut la fel. "Jude" în germană este forma contractată şi coruptă a latinescului "Iudaeus", exact ca şi în engleză "Jew" este forma contractată şi coruptă a latinescului "Iudaeus". In germană "J" se pronunţă mereu ca şi "Y" în engleză în "Yes", "Youth" sau "Yacht" când este prima literă a cuvântului. Pronunţarea lui "J" ca în "Jude" în limba germană nu este o excepţie.

Limba engleză, după cum Dvs. bine ştiţi, iubite Dr. Goldstein, este formată în mare măsură din cuvinte adoptate din alte limbi. După adoptarea lor în limba engleză aceste cuvinte străine au fost adaptate prin contractarea şi coruperea pronunţării lor pentru a le face mai uşoară pronunţarea în engleză în noua lor ortografie. Acest proces de adoptare mai întâi a cuvintelor străine şi apoi de adaptare a lor prin contractarea ortografiei şi coruperea pronunţării lor a rezultat în astfel de cuvinte noi ca şi "cab" din francezul "cabriolet" şi multe alte mii de cuvinte asemănătoare din forma ortografică originară. Sute din ele trebue să vă vină şi Dvs în minte.

Prin acest proces de adoptare-adaptare din latinescul "Iudaeus" şi grecesul "Ioudaios" a apărut, în sfărşit, în secolul al 18-lea "Jew" în limba engleză. Lumea de limbă engleză s'a străduit dealungul a 14 secole să creeze un cuvânt echivalent pentru latinescul "Iudaeus" sau grecesul "Ioudaios", care să poată fi pronunţat cu uşurinţă în engleză după ortografia engleză. Latinescul "Iudaeus" sau grecesul "Ioudaios" nu pot fi cu uşurinţă pronunţate în engleză cu ortografia latină sau greacă. Ele au fost forţate să formeze un nou cuvânt.

Versiunile timpurii ale Noului Testament în engleză de la ediţia "vulgară" este ediţia Wiclif, sau Wickliff, publicată în 1380. In ediţia Wiclif Isus este menţionat ca unul dintre "Iewes". Aceasta a fost versiunea engleză din secolul al 14-lea a latinescului "Iudaeus" şi a fost pronunţat la plural "hew-weeze" în engleză, sau "Hiu-uiz" în română, iar "Iewe" la singular, pronunţat "Hew-ui", respectiv "Hiu-ui". In ediţia Wiclif din 1380 în engleză, Evanghelia după Ioan , XIX,19, spune" "ihesus of nazareth kyng of the iewes". Inainte de secolul al 14-lea limba engleză a adoptat forma anglo-saxonă "king", împreună cu multe alte cuvinte anglo-saxone, în locul latinescului "rex", sau a grecescului "basileus". In limba anglo-saxonă asta a insemnat şi conducător de trib.

In ediţia Tyndale a Noului Testamewnt în engleză, publicată în 1525, Isus a fost deasemenea descris ca Unul dintre "Iewes". In ediţia Coverdale publicată în 1535 Isus a fost la fel descris ca Unul dintre "Iewes". In ediţia Coverdale Evanghelia după Ioan, XIX, 19,

spune: "Iesus of Nazareth, kynge of the Iewes". In ediţia Crammer, publicată în 1539, Isus a fost din nou descris ca Unul dintre "Iewes". In ediţia Geneva, publicată în 1540-1557, Isus a fost descris deasemenea ca Unul dintre "Iewes". In ediţia Rheims din 1582, Isus a fost descris ca Unul dintre "Iewes". In ediţia King James, publicată în 1604-1611, cunoscută ca "Versiunea autorizată", Isus a fost din nou descris ca Unul dintre "Iewes". "Iudaeus" a fost forma curentă latină când s'au făcut aceste traduceri.

Traducerea în limba engleză a Evangheliei după Ioan, XIX, 19, din limba greacă în care a fost scrisă în original, spune" "Nu scrie 'monarh al Iudeenilor' (monarch of the Judeans) ci că El însuşi a spus *"Eu sunt regele"* (I am monarch'". In manuscrisul original grecescul "basileus" apare ca echivalent pentru "monarch" în engleză. "Ioudaia" în limba greacă este "Judea" în engleză. "Ioudaios" în greacă este "Judeans" în engleză. Nu există nici un motiv pentru vreo confuzie.

Iubite Dr. Goldstein, dacă înţelegerea generală acceptată astăzi a cuvintelor în engleză "Jew" şi "Judean" converg spre implicaţii, concluzii şi aluzii identice, după cum ar şi trebui să fie pe drept cuvânt, nu are nicio importanţă care din aceste două cuvinte au fost folosite când s'a făcut referire la Isus în Noul Testament sau în altă parte. Dar implicaţiile, deducţiile şi aluziile la care conduc aceste două cuvinte astăzi prin folosirea lor sunt tot atât de diferite ca şi albul de negru. Cuvântul "Jew" (evreu) astăzi nu este în niciun caz considerat sinonim cu "Judean" (Iudeu) şi nici "Judean" nu este sinonim cu "Jew".

Aşa cum am explicat, când cuvântul "Jew" a fost prima dată introdus în limba engleză în secolul al 18-lea, singura lui implicaţie, deducţie şi aluzie a fost cel de "Judean". Totuşi în cursul secolului al 18-lea, 19-lea şi al 20-lea un grup de presiune (pressure group) bine organizat şi abundent finanţat a creat un aşa zis al doilea înţeles, un înţeles secundar, o semnificaţie secundară a cuvântului "Jew" în lumea de limbă engleza de pe glob. Acest aşa zis "înţeles secundar" al cuvântului "Jew" nu are nicio relaţie cu înţelesul originar al cuvântului "Jew". Este o greşită şi tendenţioasă prezentare.

Inţelesul secundar al cuvântului "Jew" astăzi are tot atât de puţin înţeles comun cu semnificaţia primară şi corectă ca şi înţelesul secundar de astăzi al cuvântului "Camel" cu înţelesul originar al acestui cuvânt, sau ca înţelesul secundar al cuvântului "Ivory". Inţelesul secundar astăzi al cuvântului "Camel" este o ţigară cu acest nume, însă înţelesul său originar şi corect este animalul din deşert cu numele său vechi. Inţelesul secundar al cuvântului "Ivory" este cea a unei bucăţi de săpun, însă înţelesul primar şi corect este cel al unui fildeş de elefant.

Inţelesul secundar al cuvintelor adesea devin înţelesul acceptat în general, care la origine aveau un cu totul alt înţeles. Asta s'a putut obţine printr'o cheltuială de sume enorme pentru o publicitate bine plănuită. Astăzi dacă Dvs cereţi un "Camel" (cămilă), cineva vă va da o ţigară cu acest nume. Dacă cereţi o bucată de "Ivory", veţi fi servit cu o bucată de săpun cu acest nume. Dvs nu veţi primi niciodată o cămilă din deşert sau o bucată de fildeş de elefant. Asta ar trebui să ilustreze extinderea pe care au câştigat-o înţelesurile secundare care au ajuns să eclipseze înţelesul originar şi corect în mintea publicului în general. Inţelesul secundar al cuvântului "Jew" astăzi a eclipsat în întregime înţelesul originar şi corect al cuvântului "Jew" când a fost introdus în limba engleză. Acest fenomen nu este deloc rar.

Curtea Supremă a Statelor Unite a recunoscut "înţelesul secundar" al cuvintelor. Cea mai înaltă instanţă judecătorească în ţară a stabilit ca lege de bază că "înţelesul secundar" poate câştiga drepturi prioritare legale în uzul oricăror cuvinte din dicţionar. O bine plănuită şi bine organizată publicitate prin orice mijloace care stau la îndemână grupului bine organizat al aşa-zişilor sau auto-proclamaţilor "evrei" (so-called or self-styled "Jew") de-a lungul a trei secole a creat înţelesul secundar al cuvântului "Jew" care a eliminat complet şi cu totul înţelesul primar al cuvântului "Jew". Nu încape îndoială că aşa este.

Nu există astăzi nicio persoană în întreaga lume care vorbeşte engleza care să-l considere pe "evreu" (Jew) ca pe un "Iudeu", (Judean) în sensul literal al cuvântului. Acesta a fost în secolul al 18-lea singurul

şi cel corect înţeles al cuvântului. Acceptarea în general astăzi, aproape fără excepţie, al "înţelesului secundar" al cuvântului "Jew" este fabricat din patru teorii, care constau din afirmarea că un aşa-zis sau auto-proclamat "Jew" - (evreu) este:

1. O persoană care astăzi practică religia aşa-zisă "Iudaică" (Judaism).

2. O persoană care pretinde c'ar aparţine unui grup rasial asociat cu semiţii din antichitate.

3. O persoană care este descendentă directă a naţiunii antice care a trăit în Palestina în perioada istoriei biblice.

4. O persoană binecuvântată de Dumnezeu cu deosebite caracteristici culturale care au fost refuzate altor grupuri rasiale, religioase sau naţionale. Toate aceste patru calităţi desigur *însumate într'una singură*. (all rolled into one).

Inţelesul secundar al cuvântului "Jew" acceptat astăzi este responsabil pentru confuzia creată în mintea credincioşilor în ce priveşte principiile fundamentale ale credinţei creştine. Deasemenea este responsabil astăzi şi pentru diluarea devoţiunii a unui mare număr de credincioşi faţă de credinţa lor creştină. Implicaţiile, deducţiile şi aluziile cuvântului "Jew" pentru o mare parte a creştinilor inteligenţi şi informaţi este în direct conflict cu faptele istorice incontestabile. Creştinii care nu mai pot fi amăgiţi cu aceste teorii false îi suspec-tează pe preoţii care continuă să afirme şi să reafirme până la saturaţie melodia lor favorită că *"Isus a fost evreu"*, (Jesus was a Jew). Pentru mulţi dintre preoţi acest lucru tinde să devină o psihoză.

Mulţi creştini îşi dau seama că au fost spălaţi la creer de către preoţii lor pe tema că *"Isus a fost evreu"*. Acest resentiment însă încă nu a devenit aparent şi la cler. In prezent credinciosii cer de la preoţii lor *"să li se spună adevărul, tot adevărul şi numai adevărul"*. A sosit timpul ca preoţii să le spună credincioşilor ceeace ar fi trebuit să le spună de multă vreme. Dintre toate grupurile religioase din lume creştinii par să fie cel mai puţin informaţi pe aceste teme. Au putut fi preoţii lor atât de haini cu *Adevărul ?*

Nenumăraţi creştini inteligenţi nu vor să mai accepte fără să

înfrunte afirmaţiile preoţilor lor că Isus în timpul vieţii Sale ar fi fost membru al unui grup în Iudea care a practicat cultul religios care azi este numit "Iudaism", sau că Isus în timpul vieţii Sale aici pe pământ ar fi fost membru al unui grup rasial care azi i-ar include pe aşa-zişii sau auto-proclamaţii "evrei" (Jew), sau că aşa-zişii sau auto-proclamaţii "evrei" de azi ar fi descendenţii lineali a naţiunii din Iudea la care Isus ar fi aparţinut în timpul vieţii Sale pe pământ, sau că caracteristicile culturale ale aşa-zişilor sau auto-proclamaţilor "evrei" din toată lumea astăzi ar corespunde cu caracteristicile culturale ale lui Isus din timpul vieţii Sale, sau cu învăţătura Sa cât a fost în scurta Sa viaţă aici pe pământ. Creştinii nu mai cred că rasa, religia, naţionalitatea şi cultura lui Isus şi rasa, religia, naţionalitatea şi cultura a aşa-zişilor sau auto-proclamaţilor "evrei" de azi sau cu strămoşii lor, au o origine sau caracter comun.

Resentimentul creştinilor este mai puternic decât crede clerul. In condiţiile existente, clerul va trebui să ia act că *neştiinţa* nu mai este o *fericire* şi nici *înţelepciunea* o *prostie*. Creştinii astăzi peste tot caută să afle realele relaţii dintre aşa-zişii sau auto-proclamaţii "evrei" contemporani şi "Iudeenii" care au populat "Iudea" înainte, în timpul şi după Isus. Creştinii cer ca preoţii lor să le vorbească corect despre rasa, naţionalitatea, religia şi moştenirea culturala a asa-zişilor sau auto-proclamaţilor "evrei" contemporani şi fundamentul pe care se asociază aceste moşteniri cu moştenirea rasială, religioasă, naţională şi culturală a lui Isus din timpul vieţii sale în Iudea. Creştinii inteligenţi şi informaţi sunt alarmaţi în faţa mitului exploziv, ca aşa-zişii sau auto-proclamaţii "evrei" de azi din întreaga lume ar fi descendenţii Iudeenilor în mijlocul cărora a trăit Isus în timpul vieţii Sale pe pământ.

Creştinii de azi devin pe zi ce trece din ce în ce mai alarmaţi pentru că aşa-zişii sau auto-proclamaţii "evrei" au cheltuit nenumărate sume de bani de-a lungul a trei secole pentru a fabrica ficţiunea că "Iudeenii" în timpul vieţii lui Isus au fost mai degrabă "Evrei" (Jews) decât "Iudeeni" (Judeans) şi că Isus a fost "evreu" (Jew). Creştinii îşi dau din ce în ce mai mult seama de avantajele economice şi politice crescânde ale aşa-zişilor sau auto-proclamaţilor "evrei" ca un rezultat

direct al succesului lor în a-i face pe creştini să creadă că *"Isus a fost evreu"* (Jesus was a Jew) în înţelesul secundar al cuvântului creat în secolul al 18-lea. Aşa-zişii sau auto-proclamaţii "evrei" se prezintă azi creştinilor drept "evrei" în "înţelesul secundar" al cuvântului "Jew". Prin asta ei încearcă să-şi dovedească înrudirea lor cu Isus. Ei subliniază constant această fictiune creştinilor. Fabula însă veştejeşte repede şi impactul primar asupra imaginaţiei credincioşilor pierde din intensitate.

A pretinde că "Isus a fost evreu" (Jesus was a Jew) în sensul că în cursul vieţii Sale Isus a profesat şi practicat cultul religios cunoscut şi practicat sub numele modern de "Iudaism", este o falsitate şi o ficţiune de cea mai infamantă natură. Dacă pentru a fi fost atunci sau a fi acum un aşa-zis sau auto-proclamat "evreu" practicarea "Iudaismului" a fost şi este o condiţie, atunci cu siguranţă că Isus nu a fost un aşa-zis "evreu". Isus nu putea suferi şi a denunţat cultul religios practicat în Iudea în timpul vieţii Sale şi care este cunoscut şi practicat azi sub numele de Iudaism. Acest cult religios atunci a fost cunoscut sub numele de "Fariseism". Preotii creştini au învăţat acest lucru pe timpul cât au frecventat seminarele teologice, lucru pe care n'au încercat însă niciodată să-l lămurească credincioşilor lor.

Eminentul rabin Louis Finkelstein, directorul Seminarului Teologic Evreesc al Americii, la care deseori s'a referit ca "Vatican al Iudaismului", în prefaţa sa la prima ediţie a universal faimoasei cărţi *"The Pharisees, The Sociological Background of Their Faith"*, (Farriseii: Fondul sociologic al credinţei lor) în pag. XXI afirmă

"...Iudaismul... Fariseismul devine Talmudism, Talmudismul devine Rabinism medieval, şi Rabinismul medieval devine Rabinism modern. Dar de-a lungul acestor schimbări de nume.... spiritul vechi al Fariseismului a supravieţuit neschimbat.... Din Palestina în Babilonia, din Babilonia în Africa de Nord, Italia, Spania, Franţa, Germania; şi de aici în Polonia, Rusia şi Europa de Răsărit, în general pe unde anticul Fariseism a cutreerat.... demonstrează importanţa care se ataşează Fariseismului ca o mişcare religioasă." ("....Iudaism.... Pharisaism

became Tlamudism, Talmudism became Medieval Rabbinism, and Medieval Rabbinism became Modern Rabbinism. But throughout these changes în name.... the spirit of the ancient Pharisees survives unaltered.... From Palestine to Babylonia, from Babylonia to North Africa, Italy, Spain, France and Germany; from these to Poland, Russia and eastern Europe generally, ancient Pharisaism has wandered... demonstrates the enduring importance which attaches to Pharisaim as a religious movement... "

Celebrul Rabin Louis Finkelstein în faimosul citat de mai sus trasează originea formei cultului religios practicat astăzi sub denumirea actuală de "Iudaism" la originea sa, la "Fariseism" în Iudea pe timpul lui Isus. Rabinul Finkelstein confirmă ceeace Rabinul Adolf Moses în colaborare cu Rabinul H.G.Enlow, în lucrarea *"Iahvism , and Other Discourses"*, (Iahvism şi alte discursuri), publicată în 1903 de Louisville Section of the Council of Jewish Women, în care afirmă:

"Printre nenumăratele nenorociri care au căzut peste el... cea mai gravă în consecinţe este numele Judaism. Mai rău decât atât, Evreii ei înşişi au ajuns să-şi boteze religia Iudaism. Dar nici în vremea biblică, nici în cea post-biblică, nici în cea talmudică şi nici în vremurile de mai târziu, termenul Iudaism nu a fost auzit. .. . Biblia vorbeşte de religie ca 'Torath Yahve', instrucţiunile sau legea morală desvoltată de Jahve... în alte locuri... ca 'Yirath Yahve', teama sau reverenţa lui Yahve. Acestea şi încă alte numiri au continuat pentru multă vreme să prezinte religia... Pentru a o distinge de Creştinism şi de Islam, filozofii evrei au desemnat-o câteodată ca credinţa sau religia evreilor. A fost Flaviu Iosif cel care a scris, la cererea grecilor şi Romanilor, care a făcut cuvântul Iudaism, pentru a înfrunta Helenismul... prin Helenism înţelegându-se civilizaţie, limbă cuprinzătoare, poezie, religie, artă ştiinţă, maniere, obiceiuri, instituţii care s'au răsfirat din Grecia, patria lor originară, peste regiuni întinse din Europa, Asia şi Africa. Creştinii zeloşi au adoptat termenul... Evreii ei înşişi, care l-au detestat intens pe trădătorul Iosif, s'au abţinut de la a citi lucrările lui Iosif. De atunci cuvântul Iudaism, creat de Iosif, a rămas absolut necunoscut Evreilor. A fost doar în timpurile relativ recente, când evreii au devenit familiari cu literatura creştină, că ei au

început să numească religia lor Iudaism.

Aceste declaraţii a două autorităţi în materie pe această temă stabilesc fără putinţă de îndoială că aşa zisul Iudaism n'a fost numele nici unei religii practicate în Iudea pe timpul lui Isus. Flaviu Iosif din citatul de mai sus a trăit în primul secol. El a creat acest termen strict pentru scopul explicat mai sus. Religia practicată astăzi sub numele de Iudaism de către aşa-zişii sau auto-declaraţii "evrei" din întreaga lume, conform afirmaţiilor Rabinului Finkelstein, directorul Seminarului Teologic al Americii cât şi toate celelalte autorităţi în materie, a fost practicată în Iudea pe timpul lui Isus sub numele de Fariseism.

Forma cultului religios cunoscut în Iudea sub numele de Fariseism şi practicat în timpul lui Isus a fost o practică religioasă bazată exclusiv pe Talmud. Talmudul pe timpul lui Isus a fost "Magna Charta", "Declaraţia de Independenţă", "Constituţia" şi "Legea Drepturilor Civice", toate într'una pentru cei care practicau Fariseismul. Talmudul astăzi ocupă relativ aceeasi poziţie pentru cei care profesează Iudaismul. Talmudul astăzi exercită virtual o dictatură totalitară asupra vieţii celor aşa-zişi sau auto-proclamaţi "evrei", indiferent dacă sunt conştienţi de asta sau nu. Conducătorii lor spirituali nu fac nici un efort să ascundă controlul pe care-l exercită asupra vieţii celor aşa-zişi sau auto-proclamaţi "evrei". Ei îşi extind autoritatea mult dincolo de limitele legitime ale domeniului spiritual.

Autoritatea lor nu cunoaşte un egal înafara domeniului religiei. Rolul pe care Talmudul îl joacă în Iudaism cum este practicat acum este stabilit oficial de către eminentul rabin Moris N. Kertzer, "Director of the Interreligious Activities of The North American Jewish Committee", şi Preşedinte al "The Jewish Chaplains Association of the Armed Forces of the United States". In calitatea sa prezentă de purtător de cuvânt al lui The American Jewish Committee", auto-proclamatul "Vatican al Iudaismului", Rabinul Morris N. Kertzer a scris un foarte revelator şi cuprinzător articol sub titlul *"What is a Jew".* (Ce este un evreu) care a fost publicat ca un articol normativ în *Look Magazine* din 7 Iunie 1952. In acest articol Rabinul Morris N. Kertzer a evaluat semnificaţia Talmudului pentru Iudaism

astăzi. In acest articol-studiu, aducător de lumină într'un domeniu atât de important în acest timp de către autoritatea cea mai înaltă, Rabinul Morris N. Kertzer a afirmat:

"Talmudul constă din 63 de cărţi care cuprind scrieri cu conţinut legal, etic şi istoric ale rabinilor antici. Au fost editate în decurs de cinci secole după naşterea lui Isus. Este un compendiu de legi şi înţelepciune. Este codul legal care formează baza legii religioase a Evreilor şi este manualul folosit pentru instruirea rabinilor..

Având în vedere această evaluare oficială a importanţei Talmudului în practicarea Iudaismului astăzi de către autoritatea cea mai înaltă a aşa-zişilor sau auto-proclamaţilor "evrei" în întreaga lume, este foarte necesar în această epocă, iubite Dr. Goldstein, să pătrundem ceva mai adânc în subiectul "Talmud". In timpul vieţii sale eminentul Michael Rodkinson, nume de împrumut al unui aşa-zis sau auto-proclamat "evreu", care a fost una din marile autorităţi ale lumii în materie de Talmud, a scris *"Istoria Talmudului"*. Această operă clasică a fost scrisă de Rodkinson în colaborare cu celebrul Rabin Isaac M. Wise. In această "Istorie a Talmudului" la pagina 70 găsim:

"Există literatură căre I-a fost familiară lui Isus în anii lui mai timpurii ? Este posibil pentru noi s'o obţinem? Putem noi înşine să revedem ideile, declaraţiile, felul de a judeca subiectele privind morala şi religia care erau curente în timpul vieţii Sale şi care au trebuit să fie prelucrate de El în timpul celor 30 de ani tăcuţi, când el îşi chibzuia misiunea. La astfel de investigaţii clasa învăţată a rabinilor evrei au răspuns prin susţinerea Talmudului. Aici, spun ei, este sursa de unde Isus din Nazaret şi-a extras învăţăturile care I-au dat putinţa să revoluţioneze lumea. şi problema devine deaceea foarte interesantă pentru fiecare creştin. Ce este Talmudul? Talmudul este forma scrisă a ceeace pe timpul lui Isus a fost numit tradiţia bătrânilor (the traditions of the elders) şi la care El face mereu aluzii. Ce fel de carte este ea? Stimulat prin această invitaţie, fiecare creştin demn de numele de creştin, ar trebui să-şi dea imediat osteneala să caute răspunsul la această întrebare "interesantă". Iubite Dr. Goldstein, articolul Dvs nu indică că Dvs v'aţi fi luat timpul şi oboseala pentru a cerceta personal *"ce fel de*

carte" este Talmudul nici înainte şi nici după convertirea Dvs la Catolicism. Ati făcut-o vreodată? Dacă aţi făcut-o, care este concluzia pe care aţi tras-o cu privire la *"ce fel de carte"* este Talmudul ? Care este părerea Dvs despre Talmud fără părtinire şi fără prejudecată ? Este el de acord cu vederile Dvs actuale de devotat catolic şi un încercat şi adevărat creştin? Aţi putea să sacrificaţi câteva clipe ca să-mi trimiteţi două rânduri cu vederile Dvs actuale?

In cazul când Dvs nu aţi avut niciodată ocazia să faceţi cercetări şi investigaţii în conţinutul celor "63 de cărţi" ale Talmudului atât de minunat rezumate de Rabinul Morris N. Kertzer în cuprinzătorul său articol *"Ce este un evreu"* mai înainte citat, aş putea să răpesc puţin din preţiosul Dvs timp, trimiţându-vă câteva pasaje până când veţi găsi timpul să-l studiaţi pe îndelete? Dacă aş putea să vă fiu de oarecare ajutor, vă rog să nu ezitaţi în a-mi comunica de ce manieră aş putea să vă ajut.

De la naşterea lui Isus şi până azi nu au fost înregistrate mai multe insulte, mai josnice şi mai vicioase batjocuri la adresa lui Isus, a creştinilor şi a credinţei creştine din partea cuiva oriunde şi oricând decât le veţi găsi între copertele infamelor "63 de volume" care sunt *"codul care formează baza legilor religioase evreeşti"*, cât şi *"manualul folosit la instruirea rabinilor"*. Caracterul explicit şi implicit nereligios şi implicaţiile conţinutului lor vă vor deschide ochii mai mult ca oricând. Talmudul îl batjocoreşte pe Isus, pe creştini, credinţa creştină şi moştenirea lor culturală şi spirituală de o valoare de neestimat într'un mod atât de înjositor ca niciodată înainte de scrierea Talmudului şi după completarea lui în secolul al V-lea. Trebue să scuzaţi limbajul murdar, indecent, şi obscen pe care-l veţi întâlni în aceste citate luate *verbatim* din traducerea nescurtată şi oficială a Talmudului în limba engleză. Vă rog deci să fiţi pregătiţi pentru surpriză.

In anul 1935 ierarhia internaţională a aşa-zişilor sau autoproclamaţilor "evrei" pentru prima dată în istorie au publicat în mod

oficial, într'o formă nescurtată, a întregului Talmud în limba engleză, inclusiv notele la subsol. Ce i-a determinat pe ei să facă această traducere în limba engleză, a rămas până acuma un mister. Probabil că au făcut-o pentrucă atâţia asă-zişi sau auto-proclamaţi "evrei" din tânăra generaţie nu puteau să citească Talmudul scris în multele limbi antice în care cele "63 de volume" ale Talmudului au fost concepute în original de către autorii lor în multe ţări între anii 200 înainte şi 500 după naşterea lui Isus.

Ierarhia internaţională a aşa-zişilor sau auto-proclamaţilor "evrei" i-au ales pe cei mai înalţi eruditi pentru a face această traducere oficială a Talmudului în limba engleză. Acesti faimoşi eruditi au preparat şi notele la subsol prin care se explică pasajele din Talmud care le-au fost cerute. Această traducere oficială şi nescurtată a Talmudului a fost tipărită în Londra în anul 1935 de către *Soncino Press.* Intotdeauna se referă la ea ca *Ediţia Soncino a Talmudului.* Au fost tipărite un număr foarte limitat. Nu au fost oferite publicului. Această ediţie Soncino se poate găsi la Librăria Congresului şi la Librăria Publică din New York. Am avut şi eu posibilitatea să am la dispoziţie un set pe mai mulţi ani. Acum a devenit "colecţie" rară.

Ediţia Soncino a Talmudului cu notele la subsol este ca o sabie cu două tăişuri. Ea învaţă Talmudul milioanele de tineri din noile generaţii ale acestor aşa-zişi sau auto-proclamaţi "evrei" care nu sunt în stare să citească Talmudul în multele limbi antice in care au fost ele scrise în anii dintre 200 I.C. şi 500 D.C., dar îi învaţă şi pe creştini ce spune Talmudul despre Isus, despre creştini şi despre credinţa lor creştină. Asta ar putea să ricoşeze cândva. Creştini vor trebui cândva să înfrunte afirmaţia că Talmudul ar fi fost *"din acele cărţi"* din care se pretinde că Isus *"Si-a tras învăţăturile care i-au dat posibilitatea să revoluţioneze lumea din punct de vedere moral şi religios."* Aceste aluzii au fost auzite deja în multe locuri.

Citatele "cuvânt cu cuvânt" din ediţia Soncino a Talmudului sunt necesare pentru a ilustra enormitatea acestei ticăloşii. Comentariile mele fără citate verbatim s'ar dovedi inadecvate. In ciuda josniciei limbajului, mă văd obligat să le includ fără remuşcare în

această scrisoare pe care v'o adresez, pentrucă poşta USA nu refuză să accepte ediţia Soncino a Talmudului de la serviciile sale. Cu toate astea eu îmi cer scuze cu anticipaţie pentru acest limbaj josnic care de nevoie va apare în scrisoarea către Dvs. Cred că veţi înţelege.

Această ediţie oficială şi nescurtată Soncino a Talmudului publicată în 1935 a fost *"tradusă în limba engleză cu Note, Glosar şi Indice"* de către astfel de eminenţi erudiţi în Talmud ca Rabinul Dr. I. Epstein, Rabinul Dr. Samuel Daiches, Rabinul Dr. Israel W. Slotki, M.A., Litt.D. Reverendul Dr. A. Cohen, M.A', Ph.D. şi alţi celebri erudiţi în ale Talmudului ca E.W.Kirzner, M.A., Ph.D., M.Sc., Jacob Schater, A. Mishcon, A. Cohen, M.A., Ph.D., Maurice Simon, M.A., şi Very Reverend, Seful Rabin Dr. J.H.Hertz care a scris "prefaţa" pentru ediţia Soncino a Talmudului. Pe acel timp Very-Rev. Rabin Hertz a fost şeful rabin al Angliei.

Următoarele citate sunt doar puţine din multele texte asemănătoare, cu notele lor însoţitoare din ediţia Soncino a Talmudului, care ar face parte din *"acel gen de cărţi"* din care se pretinde că Isus *"şi-ar fi tras învăţăturile care I-au dat putinţa să revoluţioneze moral şi religios lumea"*.

<u>Carte:</u>

Sanhedrin, 55b-55a: "Ce se înţelege prin asta? Rabinul a spus: Pederastrie cu un copil în vârstă de sub nouă ani nu se consideră ca pederastrie ca şi aceea cu un copil de o vârstă mai înaintată. Samuel a spus: (1) Pederastrie cu un copil sub trei ani nu este tratata ca şi cu un copil peste această vârstă (2). Care este baza disputei lor ? Rabinul susţine că numai acela care este în stare să se angajeze într'un act sexual poate, ca obiect pasiv al pederastriei, să arunce vină (asupra ofensatorului de fapt); în timp ce acela care nu este în stare să se angajeze într'un act sexual nu poate fi considerat un subiect pasiv in pederastrie (în această privinţă) (3), Dar Samuel susţine: Scriptura scrie: (Tu nu trebue să minţi omul) ca şi cum ai minţi o femeie (4). S'a învăţat, de acord cu Rabinul: Pederastria la o vârstă de nouă ani şi o zi; (55a) (acela) care comite bestialităţi, în mod natural sau nu, sau o

femeie care se lasă singură să fie abuzată bestial în mod natural sau nu, este susceptibila de pedeapsă (5)".

Note:

"(1) Referinţa este la subiectul pasiv al sodomiei. Cum este stabilit în supra 54a, vina este atrasă de către participantul activ chiar dacă este minor, d.e. mai puţin de 13 ani. Totuşi, este stabilit că *în cursul acestei vârste* este făcută o distincţie.

(2) Rabinul face nouă ani minimumul; dar dacă unul a comis sodomie cu un copil de vârstă mai mică, nici o vină nu i se impută. Samuel face minimumul 3 ani.

(3) La 9 ani copilul masculin ajunge la maturitate sexuală.

(4) Lev. XVIII, 22.

(5) Rashi citeşte ("xxx") (Caractere ebraice, Ed.) în loc de ("zzz") (Caractere ebraice Ed.) în textul nostru tipărit. Un copil masculin în vârstă de nouă ani şi o zi, care comite etc. Există trei cauze distincte în această Baraitha. Prima - un copil de 9 ani şi o zi - subiectul pasiv în pederastrie, - pedeapsa este asumată de ofensatorul matur. Aceasta trebue să fie înţelesul ei, pentrucă în primul rând infractorul activ nu este niciodată în mod explicit desemnat ca unul de sex masculin, este numai subînţeles, exact cum afirmă şi Biblia, *"Tu nu trebue să-l minţi pe om"* unde numai sexul părţii pasive este menţionat, şi în al doilea rând, dacă referinţa se face la vârstă părţii active, vina fiind asumată de partea adultă pasivă, de ce trebue specificată pederastria? In toate crimele de incest, partea pasivă adultă nu-şi asumă pedeapsă numai dacă cealaltă parte are nouă ani şi o zi. Prin urmare, Baraitha suporta teza Rabinului că nouă ani şi o zi este minimumul vârstei unui partener pasiv pentru un adult pentru a fi susceptibil de pedeapsă.

Inainte de a da mai multe citate din *"astfel dfe cărţi"* din care cu rea credinţă s'au făcut afirmaţii că *"Isus şi-ar fi tras învăţămintele care I-au dat posibilitatea să revoluţioneze moral şi religios lumea"*, aş dori ca să vă reamintesc de articolul Rabinului Morris N. Kertzer publicat în *"Look Magazine"* din 17 Iunie 1952. In această declaraţie

oficială a Rabinului Morris N. Kertzer în sprijinul organizaţiei *"American Jewish Committee"*, care se auto-întitulează "Vaticanul Iudaismului", i-a informat pe cei 20.000.000 de cititori ai lui "Look Magazine" că Talmudul este *"codul care formează baza legilor religioase evreeşti şi este manualul de instruire a rabinilor"*. Vă rog păstraţi în memorie acest lucru pentru lectura ce urmează.

Inainte de a continua, aş dori totuşi să vă atrag atenţia asupra unui alt lucru. Pentru a confirma punctul de vedere oficial al Rabinului Morris N. Kertzer, marele ziar *New York Times* din 20 Mai 1954 publică o ştire sub titlul: *"Rabinii plănuesc să aloce fonduri pentru două catedre"*. Stirea spune în text: *"In mod special pentru New York Times, Uniontown, PA, 19 Mai. Planuri pentru colectarea a $ 500.000.- pentru crearea a două catedre la Jewish Theological Seminary of America" au fost anunţate azi la cea de a 54-a aniversare a Rabinical Assembly of America. Profesoratul va fi cunoscut ca Catedra lui Louis Ginsberg în Talmud? Aceasta este o dovadă în plus că Talmudul nu este o literă moartă în "instruirea rabinilor"* Mai este nevoie de vreo altă dovadă în această problemă ?

Autorităţile directoare în materie de Talmud confirmă că ediţia nescurtată Soncino a Talmudului în limba engleză urmează cu mare fidelitate textul original. Este aproape o traducere cuvânt-cu-cuvânt. In clasica şi faimoasa sa *"Istorie a Talmudului"* Michael Rodkinson, autoritatea de frunte în materie de Talmud, în colaborare cu celebrul Reverend Dr. Isaac M. Wise, afirmă:

"Odată cu încheierea primului volum la acest început al secolului al XX-lea, invităm cititorul să arunce o privire asupra trecutului Talmudului, în care el va vedea nu numai că Talmudul nu a fost distrus, dar că a fost în aşa fel salvat încât nici o singură literă din el nu lipseşte. şi că acum înfloreşte atât de mult cum nu a mai fost cunoscut în istorie. Talmudul este una din minunile omenirii De-a lungul a douăzeci de secole de existenţă, el a supravieţuit în totalitatea sa şi nu numai că forţele duşmanilor nu au reuşit să distrugă un singur rând, dar nici nu a fost în stare niciodată să-i diminueze influenţa. El încă domină minţile

unui întreg popor care-i venerează conţinutul ca adevăr divin. Colegiile pentru studiul Talmudului se înmulţesc mereu peste tot pe unde trăesc evrei, în special în această ţară unde s'au strâns milioane de dolari pentru finanţarea acestor două colegii, "The Hebrew Union College of Cincinatti" şi "The Jewish Theological Seminary of America" din New York, în care subiectul principal este studierea Talmudului. . Mai sunt în oraşul nostru şi case în părţile de sud-est (Jeshibath), unde mulţi tineri studiază Talmudul în fiecare zi.

Acest "adevăr divin". pe care "un întreg popor îl venerează", şi din care "nici o literă nu lipseşte", şi care "astăzi înfloreşte în aşa măsură cum nu a mai cunoscut istoria" este ilustrat prin citatele care urmează:

Text:

Sanhedrin, 55b. "O fetiţă de trei şi o zi poate fi obţinută în căsătorie prin contact sexual şi dacă fratele soţului ei decedat trăeşte cu ea, ea devine soţia lui. Pedeapsa pentru adulter poate fi asumată de ea; (if a middah) dacă ea îl murdăreşte, pe el care are legături cu ea, aşa încât el la rândul său murdăreşte una alta peste care se culcă, ca o îmbrăcăminte care a fost aşezată peste (o persoană care are blenoragie)

Text:

Sanhedrin, 58b. "R. Eleazer a spus în numele lui R. Hanina: Dacă un păgân are un contact nenatural cu soţia sa, el merită pedeapsă, pentrucă stă scris: "şi el trebue să se despartă", ceeace exclude contactele nenaturale (2) Rabinul a obiectat: Există ceva pentru care un evreu nu este pasibil de pedeapsă şi un păgân este ? (3). Dar Rabinul a spus aşa: Un păgân care violează nevasta vecinului său este liber de orice pedeapsă. De ce aşa ? (Scriptura spune) Pentru nevasta lui, dar nu a vecinului; şi trebue să divorţeze, ceeace exclude contactele nenaturale (4).

Note"

"(2) Nevasta lui nu are nicio plăcere din asta şi pentru asta nu are loc niciun divorţ.

(3) O variantă a acestui pasaj: Este ceva ce nu este interzis unui evreu dar nu se permite unui păgân? Contactele nenaturale sunt permise unui evreu.

(4) Luându-le pe amândouă împreună, unde ultimul îl ilustrează pe primul, aflăm vina de a fi încălcat interdicţia faţa de soţia sa dar nu şi faţă de vecina sa, se aplică numai în cazul de contacte sexuale naturale dar nu şi pentru cele nenaturale."

Text:

"(2) Nevasta lui nu are nicio plăcere din asta, şi pentru acest motiv nu are loc divorţ.

(3) O variantă a acestui pasaj: Există ceva ce este permis unui evreu şi care este interzis unui păgân? Contactele sexuale nenaturale sunt permise unui evreu.

(4) Luându-i pe amâdoi împreună, ultimul îl ilustrează pe primul, află de încălcarea interdicţiei pentru nevasta sa, dar nu şi pentru cea a vecinului; pedeapsa este aplicată numai pentru contactul sexual natural dar nu şi pentru cel nenantural.

Text:

Sanhedrin, 69a. "'Un om'; de la el ştiu legea cu privire la un om: de la cine ştiu eu că de la vârsta de nouă ani şi o zi este capabil de act sexual ? De la versuri. Si 'dacă un om'? (2) El mi-a răspuns; un astfel de minor poate produce sămânţă, dar nu poate reproduce cu ea; pentrucă este ca sămânţa de cereale crescută mai puţin de o treime (3)"

Note:

"(2) 'Si' (') indică o extindere a legii, şi aici este interpretată pentru a include un minor de nouă ani şi o zi.

(3) Astfel de cereale conţin sămânţă care dacă este semănată totuşi nu va creşte.

Text:

Sanhedrin, 69b. "Rabinii noştri ne învaţă. s'a jucat obscen cu

fiul ei (minor), şi el a comis prima fază a împreunării cu ea, - Beth Samuel spune că el, prin asta a făcut-o nepotrivită pentru preoteasă (1). Beth Hillel o declară potrivită. Toţi sunt de părere că o împreunare cu un băiat de 9 ani şi o zi este o împreunare reală, pe când cu unul mai mic de 8 ani nu este (2); disputa lor se referă doar la cel de 8 ani.

Note:

"(1) d.e. ea devine o prostituată pe care un preot n'ar trebui s'o ia în căsătorie (Lev.XXL,7.).

(2) Aşa că dacă el a fost de nouă ani şi o zi sau mai mult, Beth Hillele de acord că este invalidată să devină preoteasă; în timp ce dacă el ar fi fost mai mic de opt ani, Beth Shammai e de părere că ea nu este invalidată.

Text:

Kethuboth, 5b. "Intrebarea a fost pusă: Este permis (15) a performa primul act de căsătorie Sâmbăta? (16). Este sângele (în uter) adunat? (17), sau este el rezultatul unei răniri? (18).

Note:

"(15) Lit, 'Cum este'?

(16) Când împreunarea nu poate avea loc înainte de Sâmbătă (Tosaf).

(17) Si împreunarea va fi permisă, pentrucă sângele curge afară din propriul impuls, nici o rănire nu a avut loc.

(18) Lit., sau este rănit? Si împreunarea va fi interzisă."

Text:

Kethuboth, 10a, 10b. "Cineva se prezintă înaintea lui Rabban Gamaliel, băiatul rabinului (şi) i-a spus: 'domnul meu, am avut o împreunare (cu de curând devenita mea nevastă) şi nu am găsit niciun sânge' (7). Ea (soţia) i-a spus" 'Domnul meu, eu sunt încă virgină'. (Atunci) el le-a spus: Aduceţi-mi două servitoare, una (care este) virgină şi una care a avut o împreunre cu un bărbat. Ei i-au adus (două astfel

de servitoare) şi el le-a pus pe un butoi de vin. (In cazul unei) care nu a fost virgină, mirosul (1) ei a pătruns (2), (în cazul) virginei mirosul nu a patruns (3). El (atunci) a pus-o pe aceasta (tânăra nevastă) deasemenea (pe butoiul cu vin) şi mirosul (4) nu a pătruns. (Atunci) el i-a spus: Mergi şi fi fericit cu târguiala ta (7). Dar el ar fi trebuit s'o examineze din capul locului (8).

Note:

"(1) d.e. mirosul vinului

(2) Unul poate mirosi vinul de la gură (Rashi).

(3) Unul nu poate mirosi vinul de la gură.

(4) d.e. mirosul vinului.

(5) Rabban Gamaliel.

(6) Soţului.

(7) Incercarea a demonstrat că soţia a fost virgină.

(8) De ce a trebui el să experimenteze mai întâi cu cele două servitoare?"

Text:

Kethuboth, 11a, 11b. "Rabinul a spus, 'Inseamnă (5) asta: Când un bărbat adult are contact sexual cu o fetiţă mică, nu-i nimic, pentrucă atunci când fetiţa este mai mică decât atât (6), este ca şi când unul pune degetul în ochi (7); dar când un băiat mic are contact sexual cu o femeie în vârstă, el o face ca pe o fetiţa care a fost rănită cu o bucăţică de lemn."

Note:

"(5). Lit., 'spune"

(6) Lit., 'aici' este mai mică de 3 ani.

(7) Lacrimi apar iară şi iară, aşa-şi revine virginitatea la o fetiţă mai mică de trei ani.

Text:

Kethuboth, 11a, 11b. "Rabinul Iudah a spus că Rabinul a spus: Un băiat mic care are contact sexual cu o femeie adultă o face (ca şi când

ar fi) rănită cu o bucăţică de lemn (1). Cu toate că împreunarea cu un băiat mic nu este considerată ca un act sexual, totuşi femeia este rănită de el ca şi cu o bucăţică de lemn.

Note:

"(1) Cu toate că împreunarea cu un băiat mic nu este considerată ca un act sexual, totuşi femeia este rănită de el ca şi cu o bucăţică de lemn."

Text:

Hayorath, 4a. "Am aflat Legea care priveşte menstruaţia este în Torah, dar dacă un bărbat are contact sexual cu o femeie care-şi aşteaptă ziua corespunzătoare unei zile, el este exceptat. Dar de ce? Sigur (Legea privind) o femeie care-şi aşteaptă ziua corespunzătoare unei zile este menţionată în Scripturi. El i-a desgolit fântâna însă sigur este scris, (1). Ei pot stabili o lege ca în modul natural chiar şi prima fază a contactului este interzisă; şi în mod nenatural consumarea contactului sexual este permisă. Dacă-i aşa (aceeaşi se poate aplica) chiar şi (în cazul) uneia cu menstruaţie, (2). Fapt totuşi este că (conducerea ar putea permite) (3) chiar şi în mod natural (4), pretinzând (că interzicerea) primei faze (5) se referă numai la o femeie cu menstruaţie (6). Si dacă preferaţi, aş putea spune: Normele ar putea fi că o femeie nu este considerată ca o zabah (7) în timopul zilei, pentrucă este scris: toate zilele scurgerii sale (8).

Note:

"(13) Lev. XV, 28.

(14) Cf. Supra p. 17, n. 10. Intrucât ea este considerată biblic necurată, cum poate un tribunal să hotărască că unul care are contact sexual cu ea este exceptat?

15) Lev. XX, 18.

(1) Ibid. 13. Pluralul "xxxx") Caractere ebraice) implică contact

sexual natural şi nenatural.

(2) De ce atunci cazul unei femei 'care-şi aştepta ziua corespunzătoare unei zile' este dată ca o ilustrare când cazul unei femei cu menstruaţie deja menţionat ne-ar oferi aceeasi ilustrare.

(3) Prima fază a contactului.

(4) In cazul uneia 'care-şi aşteaptă ziua corespunzătoare unei zile";

(5) Cf. Lev. 18.

(6) Astfel permiţând un act interzis pe care Saduceii nu-l admit.

(7) O femeie care are o scurgere de sânge nu în perioada menstruaţiei şi este supusă anumitor legi de necureţenie şi purificare (Lev. XV, 25ff).

(8) Lev. XV, 26. Sublinierea fiind pusă pe zile.

Text:

Abodah Zarah, 36b-37a. "R. Naham B. Isaac a spus: Ei au decretat în legătura cu un copil păgân ca el ar cauza murdărirea prin emitere de sămânţă (2) astfel încât un copil izraelit nu poate deveni obişnuit să comită pederastrie cu el. De la ce vârstă poate murdări prin emitere de sămânţă un copil păgân? De la vărsta de 9 ani şi o zi. (37a) In măsura în care el este capabil de act sexual, el murdăreşte prin emisie. Rabinul a spus: De aceea trebue de tras concluzia că o copilă păgână (transmite murdărirea) de la vârsta de trei ani şi o zi, pentrucă într'atâta încât ea este capabilă de un act sexual, ea la fel murdăreşte prin emisie.

Note:

"(2) Cu toate că el nu a suferit de nici o scurgere.

Text:

Sotah, 26b "R. Papa a spus: Se exclude un animal, pentru că nu este adulter în legătură cu un animal (4). Raba din Parazika (5) l-a întrebat pe R. Ashi, De când este comunicarea pe care au făcut-o rabinii că nu este adulter în legătură cu un animal? Pentrucă este scris: Tu nu

poţi aduce sîmbria unei prostituate cu recompensa unui câine, etc., (6) şi a fost învăţat: Sîmbria unui câine (7) şi recompensa unei prostituate (8) sunt permise, cum se spune. Chiar şi aceste (9) două (textele specificate sunt odioase) dar nu patru (10)... Ca şi cum ai minţi un om (12) Dar Raba a spus, se exclude cazul când el a avertizat-o împotriva contactelor corporale (13). Abaya i-a spus lui: Asta-i doar un act obscen (dar nu adulter) şi a interzis Atot-Milostivul (o soţie soţului ei) acte obscene?

Note:

"(4) Ea nu trebue să fie oprită soţului ei (pentru un astfel de act).

(5) Farausag, aproape de Bagdad, v. BB (Ed. Sonc.) pag 15, n.4. El este astfel distins de rabinul anterior cu acel nume.

(6) Deut. XXIII, 19.

(7) Bani daţi de un bărbat unei prostituate pentru a o asocia cu câinele lui. O astfel de asociere nu este adulter.

(8) Dacă un bărbat are o femeie sclavă care a fost prostituată şi o schimbă pentru un animal, poate fi oferită.

(9) Sunt o abominaţie lui Dumnezeu (Ibidf).

(10) Viz. ceilalţi doi menţionaţi de către rabin.

(11) In Num. V, 13. de când legea se aplică unui om care este incapabil.

(12) Lev. XVIII, 22. Cuvântul pentru minciună este la plural şi este explicat ca însemnând şi contact sexual nenatural.

(13) Cu celălalt bărbat, cu toate că nu are loc un act sexual faptic."

Text:

Yebamoth, 55b. "Rabinul a spus: Cu ce scop a scris Atot-Milostivul carnal în legătură cu fata sclavă (9), o femeie măritată (10), şi o sotah (11)? Că în legătură cu desemnata fată sclavă (se cere) după cum chiar acum a fost explicat (12). Ca în legătură cu o femeie măritată se exclude actul sexual cu un membru relaxat (13). Aceasta este o interpretare satisfăcătoare în acord cu vederea celui care susţine că dacă unul se împreună cu o rudă cu care este interzisa împreunarea cu un

membru relaxat, el este declarat nevinovat (14) Ce totuşi se poate spune, în înţelegere cu acela care susţine (că pentru un astfel de act unul este) vinovat? Excluderea este mai degrabă aceea a contactului sexual cu o femeie moartă (15). De când se poate prespune că, (o soţie), chiar şi după moartea ei, este descrisă ca şi ruda sa (16), unul ar trebui să fie vinovat pentru (contact sexual) cu ea (ca şi cu) o femeie măritată, de când ni se spune (că este declarat nevinovat).

Note:

(9) Lev. XIX, 20.

(10) Ibid XVIII, 20.

(11) Num. V, 13.

(12) Supra 55a.

(13) Din moment ce fertilizarea nu poate avea loc.

(14) Shebu., 18a, Sanh. 55a.

(15) Chiar dacă ea moare ca o femeie măritată.

(16) In Lev. XXI, 2. unde textul enumără rudeniile moarte pentru care preotul se poate murdări singur. Cum a fost explicat, Supra 22b, "rudeniile lui" se referă la soţia lui.

Text:

Yebamoth, 103a-103b. "Când şarpele s'a copulat cu Eva (14) el a infuzat-o cu voluptate. Voluptatea izraeliţilor care au stat la Muntele Sinai (16) ajunge la un sfârşit; voluptatea celor care nu au stat la Muntele Sinai nu ajunge la un sfârşit."

Note

(14) In Grădina Paradisului, conform tradiţiei.

(15) d.e. specia umană.

(16) Si a experimentat influenţa purificatoare a Revelaţiei divine.

Text:

Yebamoth, 63a. "R. Eleazar în continuare a afirmat: Ce se înţelege prin textul Scriptural, Asta este acum os din oasele mele, şi

carne din carnea mea (5)? Asta ne învaţă că Adam a avut contact sexual cu fiecare fiară şi animal dar nu a găsit satisfacţie până nu s'a culcat cu Eva.

Note:

"(5) Gen. II, 23. Asta este acuma".

Text:

Yebamoth, 60b. "După cum a relatat R. Joshua b. Levi: 'A existat un anumit oraş în Tara Izraelului populaţiei căruia i-a fost disputată legitimitatea şi rabinul l-a trimis pe R. Ramanos care a condus o anchetă şi a găsit fetiţa unui prozelit care a fost sub trei ani şi o zi (14) şi rabinul a declarat-o eligibilă ca să trăiască cu un preot (15)."

Note:

"(13) O prozelită în vârstă de sub trei ani şi o zi poate fi luată în căsătorie de un preot.

(14) Si a fost măritată cu un preot.

(15) d.e. i-a permis să continue să trăiască cu soţul ei."

Text:

Yebamoth, 59b "R. Shimmi b. Hiyya a afirmat: O femeie care a avut un contact sexual cu o fiară, este eligibilă să se mărite cu un preot (4). Deasemenea a fost învăţat: O femeie care are contact sexual cu cineva care nu este o fiinţă umană (5), deşi este în consecinţă supusă pedepsirii cu aruncare de pietri (6), i se permite să se mărite cu un preot (7).

Mote"

"(4) Chiar şi un înalt Preot. Rezultatul unui astfel de contact sexual este considerat ca o simplă rană şi opinia este că rănirea accidentală a unui himen nu se consideră ca o descalificare şi ca atare nu-l consideră nici un contact sexual.

(5) O bestie.

(6) Dacă ofensa a fost comisă în prezenţa martorilor după

avertismentele de rigoare.

(7) In absenţa martorilor şi a avertismentului.

Text:

Yebamoth, 12b. "R. Bebai a recitat înaintea lui R. Naham: Trei (categori de) femnei pot (7) să folosească un absorbant (8) în împreunarea lor de soţ şi soţie (9): o minoră (10), o femeie însărcinată şi o femeie îngrijitoare. Minora (10) pentrucă (altfel) ea ar putea (11) să devină însărcinată şi ca rezultat (11) ar putea muri. Si care este vârstă unei astfel de minore? (14). De la vârsta de 11 ani şi o zi până la vârsta de 12 ani şi o zi. Una care este sub (15), sau peste această vârstă (16) trebue să se comporte în contactele conjugale în mod obişnuit.

Note"

"(7) (So Rashi. R. Tam: Trebue să folosească, v. Tosaf s.v.).

(8) Lână sau in mototolit (ciopârţit).

(9) Pentru a preveni însărcinarea.

(10) Poate folosi un absorbant.

(11) Lit., 'poate'.

(14) Care este capabilă de concepţiune (fertilizare) dar prin asta s'ar expune unui pericol mortal.

(15) Când o fertilizare (concepţiune) nu este posibilă.

(16) Când însarcinarea nu include consecinţe fatale."

Text:

Yebamoth, 59b. "Când a venit D. Rimi (8) el a povestit: Asta s'a întâmplat odată la Haitalu (9) că în timp ce o femeie tânără stergea podeaua (10), un câine din sat (11) s'a împreunat cu ea pe la spate (12) şi rabinul i-a permis să se mărite cu un preot. Samuel a spus: chiar cu un Inalt Preot.

Note:

"(8) Din Palestina la Babilon.

(9) (Formă babiloniană pentru Aitul, Aiterum modern N.W. al Radesh, v. S. Klein BEITRAGE P. 47).

(10) Lit., 'casă'.

(11) Sau un 'câine mare de vânătoare' (Rashi), 'câine feroce') (Jast.), 'câine mic sălbatic' (Aruk).

(12) Un caz de contact sexual nenatural.

Text:"

Kethuboth, 6b. "El i-a spus lui: Nu ca acei babilonieni care nu sunt îndemânateci suficient să mişte deoparte (7), dar există câţivă care sunt îndemânateci în a mişca deoparte (8). Dacă-i aşa, de ce (motive de) 'îngrijorare'? (10) - Pentru unul care nu este îndemânatec. (Atunci) lasă-i să spună: Unuia care este îndemânatec i se permite (să aibă primul contact sexual Sâmbăta), unuia care nu este îndemânatec i se interzice? . Cei mai mulţi (oameni) sunt îndemânateci (11). Raba i-a spus băiatului lui R. Hanan la Abaye: Dacă asta ar fi aşa, atunci de ce (să ai) servitor (12), de ce (să ai) un cearceaf? (13) - El; (Abaya) i-a spus: Acolo (servitorul şi cearceaful sunt necesare); el poate vedea şi distruge (semnele virginităţii ei) (14).

Note:

"(7) d.e. a avea contact sexual cu o virgină fără a cauza sângerare.

(8) Astfel nu-i nevoie să iasă şânge, şi atunci 'Lasă să i se taie capul şi nu-l lăsa să moară" nu-şi găseşte aplicare.

(9) Dacă mirele este îndemânatec 'în a mişca deoparte'.

(10) El nu trebue să fie îngrijorat în privinţa contactului sexual şi nu trebue să fie scutit de a citi Shemma în privinţa unor astfel de îngrijorări.

(11) De aceea principiul privind 'Lasă-l să i se taie capul şi lasă-l să nu moară" nu se aplică ca o regulă.

(12) Servitorul poate mărturisi la nevoie în caz de virginitate a miresi. V. infra 12a. Dacă nirele va acţiona de o manieră care nu va cauza sângerare, servitorul nu va fi în măsură să depună vreo mărturie

în privinţa virginităţii.

(13) Pentru a furniza evidenţă asupra virginităţii miresii.

(14) Se poate întâmpla că el va acţiona de o manieră normală şi va cauza sângerare dar el va distruge semnele virginităţii şi va susţine că mireasa n'a fost virgină; pentru acest motiv previziunile sus menţionate sunt necesare. Când însă el a mişcat deoparte şi a făcut o falsă acuzare în ce priveşte virginitatea ei, mireasa poate susţine că ea mai este încă virgină (Rashi).

* * *

După citirea acestor citate alese dintre nernumărate alte citate similare pe care Dvs le puteţi găsi în ediţia oficială nescurtată "Soncino" a Talmudului în limba engleză, mai sunteţi de părere, iubite Dr. Goldstein că Talmudul a fost *"Genul de carte"* din care Isus *"a tras învăţăturile care I-au dat posibilitatea să revoluţioneze moral şi religios lumea"*? Dvs aţi citit aici mai multe citate cuvânt-cu-cuvânt şi note la subsol oficiale privind câteva subiecte din multele pe care le conţin cele "63 volume" ale Talmudului. Când le citiţi trebue să fiţi pregătiţi pentru un şoc. Mâ mir cum de poşta Statelor Unite nu interzice acceptarea Talmudului pentru serviciile sale. Eu am ezitat să le folosesc în această scrisoare.

In sprijinul neînţelegerii la eşalonul de sus ale înaltelor autorităţi teologice în ce priveşte statutul de azi al Talmudului, în continuare pot fi aduse dovezi în susţinerea tezei că Talmudul şi azi exercită o largă influenţă asupra aşa-zişilor sau auto-proclamaţilor "evrei", pe care le găsim în articolul Rabinului Morris N. Kertzer, *"Ce este un evreu"*, (What is a Jew), din 17 Iunie 1952 a revistei *'Look Magazine"*. Articolul Rabinului Morris N. Kertzer contine o fotografie drăguţă a unui om zâmbind, care stă pe un scaun cu o carte larg deschisă în poale. Citeşte persoanelor de pe duşumea. El subliniază ce citeşte prin gesticulări cu o mână. Sub fotografia grupului se găseşte următoarea explicaţie:

"Adulţii studiază şi ei vechile Scripturi. Rabinul în această fotografie, şezând în fotoliu, conduce o discuţie de grup a Talmudului înainte de rugăciunea de seară.

Această fotografie şi cu explicaţiile respective ne indică în extenso că Talmudul este parte din dieta zilnică a aşa-zişilor sau auto-proclamaţilor "evrei" în aceste vremuri. Talmudul este mai întâi predat copiilor aşă-zişilor sau auto-proclamaţilor "evrei" imediat ce au învăţat să citească. După cum Talmudul este *manualul după care sunt instruiţi rabinii,* tot aşa serveşte drept manual *"pentru instruirea restului populaţiei aşa-zişilor sau auto-proclamaţilor "evrei" încă din fragedă tinereţe."* In traducerea Talmudului, cu textul editat, corectat şi formulat de către Eminenţa Sa Michael Rodkinson, cu prima ediţie revizuită şi corectată de către celebrul Reverend Dr. Isaac M. Wise, pe pagina XI, se afirmă:

"Evreul modern este produsul Talmudului" (The modern Jew is the product of the Talmud).

Pentru creştinul obişnuit, cuvântul *"Talmud"* nu-i altceva decât un alt cuvânt, asociat cu forma cultului religios practicat în sinagogi de către aşa-zişii sau auto-proclamaţii "evrei". Mulţi creştini nici n'au auzit de cuvântul Talmud. Foarte puţini dintre ei sunt informaţi asupra conţinutului Talmudului. Unii ar putea crede că Talmudul ar face parte integrală din cultul religios cunoscut sub numele de *"Iudaism"*. El sugerează un gen de biblie sau manual de religie. Este calificat drept un manual spiritual. Dar altfel puţini, dacă totuşi câţiva dintre creştini, au o înţelegere a conţinului acestui Talmud şi ce înseamnă el în viaţa de toate zilele a aşa-zişilor sau auto-proclamaţilor "evrei". Ca o ilustrare, iubite Dr. Goldstein, câţi dintre creştini au o idee despre *"Kol Nidre"* (Toate legămintele), rugăciune recitată în sinagogi în Ziua Răscumpărării ?

In volumul VIII al Enciclopediei Evreeşti pe pag. 539, care se găseşte în Librăria Congresului, în Biblioteca Publică din New York şi în bibliotecile din oraşele mai mari, se pote găsi în traducere oficială în engleză rugăciunea cunoscută sub numele de *"Kol Nidre"* (Toate legămintele). Este prologul serviciului religios din sinagogi în ziua

Răscumpărării. Se recită în cor cântat de trei ori de către congregaţie stând în picioare împreună cu rabinul. După recitarea lui *"Kol Nidre"* (Toate legămintele), imediat urmează serviciul religios pentru Ziua Răscumpărării. Serviciul religios pentru Ziua Răscum-părării este cel mai măreţ şi mai sfânt serviciu divin al aşa-zişilor sau auto-proclamaţilor "evrei" din cursul anului şi este observat ca atare de către evrei în întreaga lume.

Traducerea oficială a rugăciunii *Kol Nidre* (Toate legămintele):

"Toate legămintele, toate obligaţiile, jurămintele, anatemele, fie că sunt numite "konas" sau cu orice alt nume, pe care noi le-am putea pronunţa, sau jura, sau prin care ne-am lega din această zi a Răscum-părării până la următoarea (a cărei sosire fericită noi o aşteptăm), noi le regretăm. Să fie ele absolvite, iertate, anulate si declarate fără valoare şi făcute fără efect; Ele nu pot să ne lege, nici să aibă putere asupra noastră. Legământul să nu fie recunoscut ca legământ, obligaţiile asumate să nu fie obligatorii, nici jurămintele să fie jurăminte."

Implicaţiile, concluziile şi aluziile lui *Kol Nidre* (Toate legămintele) îşi au referire în Talmud în cartea *Nedarim*, 23a-23b după cum urmează:

Text:

"Si acela care doreşte ca niciunul din legămintele făcute în cursul anului să fie valide, să stea la începutul anului şi să declare, 'fiecare legământ ce voi face în viitor să fie nul' (1). (Legămintele lui astfel devin invalidate dacă el se gândeşte la asta în timp ce face legământul."

Note:

"(1) Asta ar fi putut furniza un suport pentru obiceiul de a recita Kol Nidre (o formulă care te dispensează de legăminte) înainte de serviciul de seara a Zilei Răscumpărării (Ran)... Deşi începutul anului (Anul Nou), este menţionat aici, Ziua Răscumpărării a fost probabil aleasă ţinând seama de marea ei solemnitate. Dar Kol Nidre ca parte a ritualului este mai târziu decât Talmudul şi, văzut prin următoarea afirmaţie a lui R. Huna b. Hinene, Legea Revocării în avans nu a fost

făcută public."

Cel mai mare studiu al rugăciunii *Kol Nidre* (Toate legămintele) a fost făcut de eminentul profesor psiho-analist Theodor Reik, celebrul elev al lui Sigmund Freud. "Analiza bazei istorice, psihologice şi religioase a rugăciunii *'Kol Nidre'"* (Toate legămintele) de Prof. Reik prezintă Talmudul în perspectiva sa adevărată. Acest important studiu al profesorului Reik este conţinut în *"The Ritual, Psicho-Analytical Studies"*. în care la pag. 168, Prof. Reik afirmă:

"Textul a fost făcut cu efectul ca toate legămintele pe care credincioşii le fac între Ziua Răscumpărării şi următoarea Zi a Răscumpărării să fie declarate nule."

Inainte de a vă explica cum textul actual al rugăciunii *"Kol Nidre"* a fost introdus în ceremonialul serviciului de Ziua Răscumpărării, iubite Dr. Goldstein, as dori să citez un alt pasaj din "Universal Jewish Encyclopedia". The Universal Jewish Encyclopedia confirmă faptul că rugăciunea "Kol Nidre" (Toate legămintele) nu are nicio valoare spirituală, cum s'ar putea crede, pentrucă este recitată în sinagogi în Ziua Răscumpărării ca un prolog al ceremoniilor religioase care urmează. Semnificaţia seculară a rugăciunii "Kol Nidre" este indicată cu mult nerv de analiza din Universal Jewish Encyclopedia. In Vol. VI, pag. 441 găsim:

"Kol Nidre de fapt nu are nimic de a face cu idea Zilei Răscumpărării.... A ajuns la o solemnitate şi popularitate extraordinară prin faptul că este prima rugăciune care se recită în această cea mai sfântă zi."

Iubite Dr. Goldsteiun, pregătiţi-vă pentru şocul vieţii Dvs. Silit de ceace veţi citi despre rugăciunea "Kol Nidre" (Toate legămintele), trebue să suferiţi un şoc aflând că *multe biserici creştine trag clopotele* în acea Zi sfântă a Răscumpărării aşa-zişilor sau auto-proclamaţilor "evrei". Cât de stupizi au putut deveni preoţii creştini? Din câte date am putut strânge într'o anchetă sumară, n'am putut să aflu dacă a fost *prostie sau lăcomie.* Cu ceeace Dvs deja ştiţi împreună cu ce veţi afla din lectura acestei scrisori, veţi fi în măsură să judecaţi singur dacă a

fost *prostie sau lăcomie.* Nu este un singur fapt în această scrisoare pe care un absolvent al unui seminar teologic să nu fi avut ocazie să-l afle.

Următoarea ştire a apărut în *World Telegram* din New York la 7 Octombrie, acum câteva zile. Sub un titlul proeminent: *Jewish Holidays to end at Sundown"* (Sărbătorile evreeşti se termină la apusul soarelui), *World Telegram* dă mare importanţă acestei stiri:

"Temple şi sinagogi din întreg oraşul au fost aglomerate ieri când a început postul de 24 de ore. Dr. Normal Salit, şeful Consiliului Sinagogilor din America, reprezentând trei corpuri evreeşti majore, a apelat la celelalte culte să se alăture postului.

Trecând pe la celelalte culte, multe biserici protestante din oraş au tras clopotele în noaptea trecută pentru a face să se audă Kol Nidre, melodia tradiţională obişnuită la începerea postului de Yom Kippur (sau "Day of Atonement", Ziua Răscumpărării). *Gestul de bunavoinţă a fost recomandat de Oficiul din Manhatan al Consiliului Protestant."*

Asta-i una din culmile ştirilor care până azi mi-au atras atenţia, care relevă ignoranţa şi indiferenţa clerului creştin faţa de pericolele ce le are de înfruntat credinţa creştină. Din contactul meu personal cu oficiul Consiliului Protestant din Manhatan în trecutul recent, m'am ales cu foarte puţine speranţe pentru o contribuţie constructivă pe care ar putea-o face pentru apărarea în comun a credinţei creştine împotriva duşmnanilor ei dedicaţi. In fiecare împrejurare care s'a ivit ei au fost constrânşi prin *"presiuni"* exercitate asupra lor de *"contactele"* cu aşa-zişii sau auto-proclamaţii "evrei". Dacă nu ar fi atât de tragic, ar putea fi comic. A fost intr'adevăr o glumă, însă a fost pe seama clerului creştin. Vai Doamne! *"Multe"* biserici creştine *"au tras clopotele"* după cum a anunţat Consiliul Protestanţilor. *"Clopotele bisericilor creştine să sune melodia Kol Nidre, tradiţionala melodie la începerea postului de Yom Kippur"*. Unde începe trădarea şi destrămarea credinţei?

Textul actual al rugăciunii *"Kol Nidre"* (Toate legămintele), datează din secolul al XI-lea. O răsturnare de situaţie petrecută în Europa de Răsărit i-a obligat pe aşa-zişii sau auto-proclamaţii "evrei"

să adopte textul actual al rugăciunii Kol Nidre. Această poveste include istoria aşa-zişilor sau auto-proclamaţilor "evrei" din Răsăritul Europei. Inainte de a înşira aici pe cât de scurt îmi este cu putinţă istoria aşa-zişilor sau auto-proclamaţilor "evrei" din Răsăritul Europei, aş dori să citez un alt pasaj din Enciclopedia Evreească. Analizând cursul istoriei care până la urmă a rezultat în actualul text al rugăciunii *Kol Nidre* (Toate legămintele), Enciclopedia Evreească, Vol VII, la pag. 540 spune:

"O importantă schimbare în textul rugăciunii Kol NIdre a fost făcută de către ginerele lui Rashi, Meir ben Samuel, care a schimbat fraza originară "De la ultima zi a Răscumpărării până la asta" în Din această zi a Răscumpoărării până la următoarea'"

Dvs veţi fi de acord, iubite Dr. Goldstein, că Meir ben Samuel a ştiut ce făce. Versiunea textului schimbat al rugăciunii Kol Nidre face recitarea rugăciunii o izbăvire în cursul anului ce vine de orice obligaţie ce s'ar face în ce priveşte jurămintele, legămintele şi alte angajamente. Această versiune a devenit ca oricare altă licenţa obţinută pentru un an de zile de la autorităţile federale, statale sau orăşeneşti. Rugăciunea *Kol Nidre* extinde în avans pe un an de zile imunitatea în a observa termenele oricăror obligaţii angajate contractual sau ca jurăminte depuse, promisiuni făcute şi legăminte asumate, începând din ziua când s'a recitat Kol Nidre. In fiecare an această "licenţă" trebue reînoită prin participare într'o sinagogă de Ziua Răscumpărării la recitarea rugăciunii Kol Nidre (Toate legămintele) care te absolvă automat în avans de orice obligaţii pentru anul ce urmează. Sunteţi de acord cu asta?

In pasajul din Talmud referitor la rugăciunea Kol Nidre (Toate legămintele), se certifică câteva situaţii serioase, şi anume că Kol Nidre a fost adăugat ca un prolog la serviciul religios de Ziua Răscumpărării mult după completarea editării Talmudului, între secolul al V-lea până în al X-lea D.C., cu citatul *"ca parte al ritualului este mai târzie decât Talmudul"*. Apoi confirmă că Meir ben Samuel, care a autorizat schimbarea actuală, a trăit în secolul al XI-lea. Mai departe, aşa-zişii sau auto-proclamaţii "evrei" din Răsăritul Europei au crezut

de bine că ţinereă în secret a atitudinii lor faţă de legăminte, jurăminte şi angajamente faţă de creştinii cuceritori este mai avantajoasă pentru interesele lor, şi astfel *"legea revocării în avans nu a fost făcută public"*.

Fără o cunoaştere completă şi exactă a originei şi istoriei aşa-zişilor sau auto-proclamaţilor "evrei" din Răsăritul Europei, iubite Dr. Goldstein, este imposibil atât pentru Dvs cât şi pentru oricine altcineva să înţeleagă influenţa dăunătoare pe care a exercitat-o Talmudul pentru ultimele zece secole şi rugăciunea Kol Nidre pentru şapte secole asupra cursului istoriei mondiale. Acesti doi factori puţin cunoscuţi sunt "butucul şi spiţele" marei roţi care se învârte veselă dealungul drumului pentru a completa cursa de dominare a lumii într'un viitor nu prea îndepărtat, fără a stârni suspiciuni, şi purtând inocenta mască a unei pretinse credinţe religioase ca unicul lor mecanism defensiv. Această insidioasă intrigă crează cel mai efectiv camuflaj pentru conspiratorii lor. Virilitatea complotului pune o problemă de apărare a ideologiei politice, economice, sociale şi culturale desvoltate într'o civilizaţie creştină.

Dvs. veţi fi probabil tot atât de mirat ca şi cei 150 milioane de creştini cu ani înainte când am electrizat naţiunea cu prima publicare a faptelor descoperite de mine prin ani lungi de cercetări asupra originei şi istoriei aşa-zişilor sau auto-proclamaţilor "evrei" în Europa de Răsărit. In ani de lungi cercetări am descoperit fără nicio putinţă de îndoială, contrar credinţei generale a creştinilor, că aşa-zişii sau auto-proclamaţii "evrei" în Răsăritul Europei în orice perioadă din istoria lor, nu au fost legendarele "zece triburi pierdute" din povesteaa Bibliei. Acest fapt istoric nu mai poate fi răsturnat.

Neîncetate cercetări au stabilit ca adevărat că aşa-zişii sau auto-declaraţii "evrei" din Răsăritul Europei în nici o epocă din istoria lor nu pot fi consideraţi ca descendenţi lineali direcţi a legendarelor "zece triburi" după "indicaţiile" Bibliei. Aşa-zişii sau auto-declaraţii "evrei" din Răsăritul Europei în istoria modernă nu pot în mod legitim să indice vreun singur strămoş care vreodată ar fi pus piciorul pe pământul Palestinei în timpul istoriei biblice. Istoria de asemenea

relevă că aşa-zişii sau auto-proclamaţii "evrei" nu au fost niciodată "semiţi", nu sunt "semiţi" acuma şi nici nu vor putea fi consideraţi "semiţi" în viitor prin orice exagerare a imaginaţiei.

Cercetări temeinice au condus la refuzul definitiv al ideii că acesti aşa-zişi sau auto-proclamaţi "evrei" din Răsăritul Europei ar fi legendarul "popor ales", cum cu atâta frecvenţă şi emfază se suţine de către clerul creştin din amvonul lor.

Poate că aţi putea să-mi explicati, iubite Dr. Goldstein, cum şi mai ales dece a fost ţinută ascunsă cu atâta grijă de-a lungul atâtor secole originea şi istoria Khazarilor şi a Regatului lor ? Cari forţe misterioase şi secrete au fost în stare să ţină pe întinsul întregii lumi pentru atâtea secole înafara manualelor şcolare şi înafara cursurilor de istorie din şcoli originea şi istoria Khazarilor şi a Regatului Khazar cu scopul de a ascunde omenirii, şi în special creştinilor, originea şi istoria aşa-zişilor sau auto-proclamaţilor "evrei" din Răsăritul Europei? Asta a fost unul din cele mai bine păstrate secrete până recent, când s'a dat o largă publicitate cercetărilor mele în acest domeniu. Nu credeţi, iubite Dr. Goldstein, ca a sosit timpul ca întreg acest subiect să fie scos din ascunzătoare ?

In 1948 la Pentagon în Washington am ţinut o coferinţă în faţa unui numeros public, printre care şi mulţi ofiţeri superiori ai Armatei USA, în deosebi ramura G2 al Serviciului Militar de informaţii, pe tema situaţiei geopolitice foarte explozive din Europa de Răsărit şi Orientul Mijlociu. Atunci aceste regiuni prezentau un potenţial pericol atât pentru Statele Unite cât şi pentru întreaga lume. Le-am explicat atunci pe larg originea şi istoria Khazarilor şi a Regatului Khazarilor. Am simţit atunci tot aşa cum simt şi acum că fără o cunoaştere clară şi atotcuprinzătoare al acestui subiect este imposibil să înţelegi sau să evaluezi la juste proporţii ce s'a întâmplat în lume începîmd din anul 1917, de la revoluţia bolşevică în Rusia. Asta este cheia problemei.

După terminarea discursului, un colonel foarte alarmat, care a fost prezent la conferinţă, mi-a spus că el este directorul departamentului unuia dintre cele mai alese şi înalt cotate instituţii de

învăţământ în Statele Unite. Acolo el a predat istorie timp de 16 ani. Recent a fost rechemat la Washington pentru a-şi continua îndatoririle faţă de armată. Spre surprinderea mea, m'a informat că el în întreaga sa cariera de profesor de istorie sau înafara învăţământului, nu a auzit niciodată cuvântul *"Khazar"* înainte de a-l fi auzit de la mine. Asta ar trebui să vă dea de gândit, iubite Dr. Goldstein, cu cât succes a reuşit această forţă misterioasă conspirativă să camufleze originea şi istoria Khazarilor şi a Regatului Khazarilor pentru a ascunde originea şi istoria aşa-zişilor sau auto-proclamaţilor "evrei" din Răsăritul Europei atât pentru istorici cât mai ales pentru creştini.

Cucerirea de către Ruşi în secolul X până în XIII a puţin cunoscutului în istorie regat suveran, cu o întindere de 800.000 mile patrate, al aşa-zişilor sau auto-proclamaţilor "evrei" din Răsăritul Europei, a fost cunoscut atunci sub numele de Regatul Khazarilor. Istorici şi teologi acum sunt de acord că această desfăşurare şi transformare politică a fost motivul *"importantelor schimbări în text al rugăciunii Kol Nidre"* de către Meir ben Samuel în secolul al XI-lea şi pentru politica adoptată atunci de către aşa-zişii sau auto-proclamaţii "evrei" că *"legea revocării în avans nu a fost făcută public."* Vreţi Dvs să aveţi puţină răbdare până când voi rezuma aici pe cât se poate de scurt istoria acestei emergenţe politice şi dispariţia unei naţiuni din istoria omenirii?

Inainte de secolul al X-lea Regatul Khazar a fost deja redus de cuceriri ruseşti la o suprafaţă de aproximativ 800.000 mile patrate (vezi harta). După cum veţi putea vedea pe această hartă (reprodusă din Enciclopedia Evreească), Regatul Khazar a fost pe departe cel mai mare regat din Europa. Populaţia acestui regat a fost formată din 25 naţiuni paşnice agriculturale, care au populat acest ţinut de cca 1.000.000 mile patrate (1.600.000 kmp) înainte de a fi fost cucerit de invazorii Khazari. In primul secol I.C. Khazarii au invadat Europa din ţinuturile lor de obârşie din Asia prin nordul Mării Caspice şi sudul Munţilor Urali.

Khazarii nu au fost semiţi. Ei erau o naţiune asiatică mongoloidă. De către antropologii moderni sunt clasificaţi drept rasă

fino-turcă. Din timpuri imemoriale patria de origine a Khazarilor a fost în inima Asiei. Era o naţiune războinică. Până la sfârşit însă au fost alungaţi din Asia de alte naţiuni cu care erau într'un continu război şi au invadat răsăritul Europei pentru a evita alte înfrângeri. Războinicii Khazari nu au avut dificultăţi în a cuceri şi domina 25 de naţiuni paşnice agriculturale, care ocupau aproximativ 1.000.000 mile patrate. In relativ scurtă perioadă de timp Khazarii au întemeiat cel mai mare şi mai puternic regat din Europa şi probabil că şi cel mai bogat.

Khazarii când au invadat Europa erau o naţiune păgână. Cultul lor religios a fost un amestec de cult falic şi alte culturi idolatrice practicate în Asia de către păgâni. Acest cult al lor a dăinuit până în secolul al VII-lea. Forma josnică a exceselor sexuale la care s'au dedat Khazarii ca formă a cultului lor religios a produs o degenerare morală pe care regele lor n'a mai putut-o suporta. In secolul al VII-lea regele Bulan a hotărît să părăsească practicarea cultului falic si celelalte forme de idolatrie şi să facă una din cele trei religii monoteistice din lume, despre care el ştia foarte puţin, noua lor religie de stat. După o sesiune istorica cu reprezentanţi ai celor trei religii monoteistice, s'a decis împotriva Creştinismului şi împotriva Islamului şi a adoptat ceeace pe acele timpuri se numea Talmudism, care astăzi este cunoscut şi practicat sub numele de "Iudaism". Acest eveniment este bine documentat în istorie.

Regele Bulan şi cei 4.000 de nobili feudali ai săi au fost repede convertiţi de rabini importaţi din Babilonia pentru acest eveniment. Cultul falic şi celelalte culturi idolatrice au fost interzise. Regii khazari au invitat numeroşi rabini să vină în ţară pentru a deschide sinagogi şi şcoli pentru a instrui populaţia în noul cult adoptat. Acesta a devenit religie de stat. Khazarii convertiţi sunt aşa-zişii sau autoproclamaţii "evrei" din Europa răsăriteană. Deci aşa-zişii sau autoproclamaţii "evrei" din Europa răsăriteană sunt descendenţii Khazarilor convertiţi în masă în secolul al VII-lea la "Talmudism", sau cum este cunoscut astăzi, "Iudaism".

După convertirea regelui Bulan numai un aşa-zis sau auto-

proclamat "evreu" mai putea ocupa tronul Regatului Khazar, care a devenit astfel virtual o *"teocraţie"*. Conducătorii religioşi erau şi administratorii civili. Conducătorii religioşi au impus populaţiei să înveţe Talmudul, care a devenit normă de viaţă pentru ei. Ideologia Talmudului a devenit axa vieţii politice, culturale, economice cât şi a atitudinilor şi activităţilor sociale în Regatul Khazar. Talmudul a furnizat legile religioase şi civile.

Ar putea fi foarte interesant pentru Dvs. iubite Dr. Goldstein, dacă aţi avea răbdarea să vă citez din Vol. VI, pag. 1 la 5, din Enciclopedia Evreească. Această enciclopedie se referă la Khazari drept *"Chazari"*. După cele mai înalte autorităţi în materie, amândouă formele sunt facultative şi se pronunţa la fel. (....) Enciclopedia Evreească are patru pagini dedicate Khazarilor. Eu am să trec prin ele.

"Khazarii: Un popor de origine turcă, a căror viaţă şi istorie este strâns întrepătrunsă cu primele începuturi a istoriei evreilor în Rusia... împinşi de triburi nomade din stepă şi din propria dorinţă de jaf, pradă şi răzbunare... In a doua jumătate a secolului al VI Chazarii s'au deplasat spre Vest. Regatul Chazar a fost ferm stabilit în Sudul Rusiei mult înainte de întemeierea monarhiei ruse de către Varengieni (la 855). In acea epocă regatul Chazarilor era la apogeul său şi a fost într'un permanent război. .. Pe la sfârşitul veacului al VIII-;ea ... chagan (regele) Chazarilor şi mai marii săi, împreună cu un mare număr din populaţia lor păgână au îmbrăţişat religia evreească. Populaţia evreească în întregul regat al Chazarilor trebue să fi fost foarte numeroasă... şi părea că toţi Chazarii erau evrei şi că ei au fost convertiţi numai cu puţin mai înainte. A fost unul din succesorii lui Bulan, numit Obadiah, care a regenerat regatul şi a întărit religia evreească. El a invitat savanţi evrei să se stabilească în domeniile sale si a înfiinţat sinagogi şi şcoli. Populaţia a fost instruită în Biblie, Mishnah şi în Talmnud şi în 'serviciul divin al lui hazzanim'. In scrierile lor Chazarii au folosit alfabetul ebraic. Limba chazară a dominat. Obadiah a fost urmat la tron de fiul său Isaac; Isaac de fiul său Moise (sau Manasseh II); ultimul de către fiul său Nisi; şi Nisi de fiul său Aaron, şi s'au urcat pe tron conform legilor

Chazarilor cu privire la succesiune. Regele avea 25 de soţii, toate de sânge regesc şi 60 de concubine, toate frumuseţi celebre. Fiecare dormea într'un cort separat şi era păzită de un eunuc. Aceasta pare să fi fost începutul decăderii Regatului Chazarilor. Varengienii ruşi s'au stabilit la Kiev până la faza ultimă a cuceriri regatului Chazarilor. După o bătălie crâncenă Rușii au cucerit toate teritoriile Chazarilor la Răsărit de Azov. Mulți dintre membrii familiei regale a Chazarilor au emigrat în Spania... Câțiva s'au dus în Ungaria, dar marea masă a populației a rămas în ținuturile de obârșie.

Cel mai mare istoric al aşa-zişilor sau auto-proclamaţilor "evrei" din Răsăritul Europei a fost Prof. H. Graetz, el însuşi un aşa-zis sau auto-proclamat "evreu". Prof. Graetz subliniază în lucrarea sa *"Istoria Evreilor"* că aşa-zişii sau auto-proclamaţii "evrei" din alte părţi auzeau svonuri despre aşa-zişii sau auto-proclamaţii "evrei" din Regatul Chazarilor, şi credeau că acesti convertiţi erau *"cele zece triburi pierdute"*. Aceste svonuri sunt responsabile pentru legenda care s'a născut şi răspândit că Palestina este patria Chazarilor convertiţi. Pe pagina 141 a "Istoriei Evreilor" a Prof. H. Graetz se afirmă:

"Chazarii au practicat o religie grosolană, care a fost combinată cu sensualisme şi obscenităţi. După Obadia a urmat un lung şir de şagani (regi), pentrucă conform cu legile fundamentale ale statului, numai regi evrei erau permişi să se urce pe tron. Pentru câtva timp evreii din alte părţi nu ştiau de convertirea populaţiei acestui regat puternic la Iudaism, şi când însfârşit un svon vag despre asta a ajuns la ei, ei au fost de părere că Chazaria a fost populată de rămăşiţele celor "zece triburi pierdute" din antichitate.

Când Chazarii au invadat Europa răsăriteană în primul secol înainte de Christos, limba lor maternă a fost o limbă asiatică pe care Enciclopedia Evreească o numeşte *"limba chazară"*. A fost un dialect primitiv asiatic, fără alfabet sau altă formă de scriere. Când regele Bulan s'a convertit la Iudaism în secolul al VII-lea, el a decretat că alfabetul ebraic pe care el l-a văzut în Talmud şi'n alte documente evreeşti, să fie alfabetul limbii chazare. Alfabetul ebraic a fost adaptat la fonetica limbii chazare. Au adoptat caracterele alfabetului ebraic

pentru a putea avea şi ei documente scrise în limba lor. Adoptarea alfabetului ebraic nu are niciun fel de alte implicaţii rasiale, politice sau religioase. Naţiunile necivilizate din Europa de Vest care nu au avut un alfabet pentru limba lor vorbită, au adoptat alfabetul latin în condiţii comparabile. Prin cucerirea Europei vestice de către Romani a pătruns şi civilizaţia şi cultura lor în aceste ţări. Astfel alfabetul latin a fost adoptat de limbile franceză, spaniolă, engleză, suedeză şi multe alte limbi vest-europene. Aceste limbi au fost total streine una-alteia, şi cu toate acestea au folosit un alfabet comun. Romanii au adus alfabetul împreună cu cultura lor la aceste naţiuni necivilizate exact ca şi rabinii care au adus alfabetul ebraic din Babilonia în Chazaria când au introdus scrisul cu caracter ebraic.

De la cucerirea Chazarilor de către Ruşi şi a dispariţiei Regatului Chazar, limba Chazarilor este cunoscută sub numele de "Yiddish". Timp de şase secole aşa-zişii sau auto-proclamaţii "evrei" din Europa răsăriteană s'au referit la ei înşişi în timp ce încă mai locuiau în ţinuturile lor de obârşie, ca naţionalitate "Yiddish". Ei s'au identificat mai degrabă ca "Yiddish" decât ca Ruşi, Polonezi, Galiţieni, Lituanieni, Români, Unguri sau printre alte ţări a căror cetăţenie o aveau. Ei numeau şi limba pe care o vorbeau tot "Yiddish". Există azi în New York, după cum bine ştiţi, iubite Dr. Goldstein, multe ziare în limba "Yiddish", teatre "Yiddish", şi multe alte organizaţii culturale ale aşa-zişilor sau auto-proclamaţilor "evrei" din Europa răsăriteană care sunt identificate prin cuvântul "Yiddish" din numele lor.

Inainte de a fi devenit cunoscută ca "Yiddish", limba maternă a Chazarilor a adoptat după necesităţi multe cuvinte straine în limbajul lor sărac. Aceste cuvinte au fost adoptate de la naţionalităţile vecine cu care au avut relatii culturale, sociale şi economice. Toate limbile adoptă şi-şi îmbogăţesc vocabularul cu cuvinte străine de aceeaşi manieră. Chazarii au adoptat un mare număr de cuvinte din limba germană. Germanii au avut un grad de civilizaţie mai înaintat decât vecinii lor Chazari, şi Chazarii şi-au trimis copiii la şcoli şi universităţi germane.

Limba "Yiddish" nu este un dialect german. Mulţi sunt încli-

naţi să creadă în acest fel pentrucă Yiddish-ul a împrumutat multe cuvinte din limba germană. Dacă Yiddishul ar fi un dialect al limbii germane, atunci ce limbă au vorbit Chazarii în lunga lor istorie de 1.000 de ani cât au existat în Europa răsăriteană înainte de a fi împrumutat cultură de la Germani? Ei trebuie să fi avut o limbă a lor când au invadat în Europa. Care a fost această limbă? Când au părăsit-o? Cum a putut o întreagă populaţie chazară să părăsească aşa dintr'o-dată o limbă şi să adopte peste noapte una alta ? Ideea este prea absurdă pentru a-i da vreo şansă. "Yiddish"-ul este numele modern al limbii vorbite de Chazari cu multe adaosuri de cuvinte germane, slavone, şi baltice adoptate şi adaptate.

"Yiddish-ul nu trebue confundat cu "ebraica" numai pentrucă amândouă folosesc acelaş alfabet. Nu există niciun cuvânt yiddish în vechea ebraică, după cum nu există nici un cuvânt ebraic în yiddish. După cum am spus mai înainte, ele sunt tot atât de străine una alteia ca şi suedeza de spaniolă, care totuşi amândouă folosesc alfabetul latin. Limba yiddish este denominatorul cultural comun pentru toţi aşa-zişii sau auto-proclamaţii "evrei" din Europa răsăriteană. Aşa-zişilor sau auto-proclamaţilor "evrei" din Europa răsăriteană yiddishul le serveşte ca şi limba engleză pentru populaţiile celor 48 de state ale Statelor Unite. Denominatorul cultural comun de-a lungul celor 48 de state este limba engleză, oriunde ar emigra şi s'ar reaşeza populaţiile respective. Limba engleză este legătura care-i ţine împreună. Este la fel cu yiddishul şi cu aşa-zişii sau auto-proclamaţii "evrei" răspândiţi în întreaga lume.

Yiddishul mai serveşte şi unui alt scop foarte folositor aşa-zişilor sau auto-proclamaţilor "evrei" de-a lungul mapamondului. Ei au prin yiddish ceeace nici o altă naţiune, rasă sau grup religios ar putea pretinde că are. Aproximativ 90 % din aşa-zişii sau auto-proclamaţii "evrei" ai lumii, care trăesc în 48 de ţări diferite din lumea de azi sunt sau emigranţi din Europa de răsărit, sau părinţii lor au emigrat de acolo. Yiddishul este limba comună a tuturor, fie ca limbă primară sau ca limbă secundară, după ţara unde s'au născut. Pentru ei este un limbaj "internaţional". Nu contează în care ţară se stabilesc, ei

vor găsi mereu acolo coreligionari care să vorbească yiddish. Yiddishul mai are încă şi alte avantaje "internaţionale" prea evidente pentru a le mai discuta aici. Yiddishul este limba modernă a unei naţiuni care şi-a pierdut existenţa ca naţiune. Yiddishul nu a avut niciodată vreo implicaţie religioasă, cu toate că foloseşte alfabetul ebraic pentru alfabetul său. Nu poate fi confundat nici cu cuvinte ca "evreesc" (jewish), dar este totuşi Jewish în mare mşăsură.

Imediat la Nord de Regatul Chazar când el era la culmea puterii, în anul 855 A.D. a fost organizat un mic stat slav pe malul de sud al golfului Finlandei, unde se revarsă în Marea Baltică. Acest mic stătuleţ a fost organizat de către un mic grup de Varengieni din peninsula scandinavă pe malul opus al Mării Baltice. Populaţia băştinaşe a noului stat înfiinţat a fost constituită din slavi nomazi care s'au stabilit în această regiune din timpuri mai vechi. Această naţiune infantă a fost chiar mai mică decât statul Delaware. Acest nou născut stat a fost totuşi embrionul din care s'a desvoltat apoi imperiul rus. In mai puţin de 1.000 de ani, de la 820 A.D., această naţiune sintetică şi-a extins frontierele prin neîncetate cuceriri pînă când a ajuns să includă azi mai mult de 9.500.000 mile patrate în Europa şi Asia, sau mai mult decât de trei ori suprafaţa continentală a Statelor Unite, şi încă nu s'a oprit.

In cursul secolelor X, XI, XII şi XIII rapidul desvoltat imperiu rusesc a înghiţit regatul Chazarilor, vecinul lor la sud. Cucerirea regatului chazarilor de către Ruşi furnizează istoriei explicaţia pentru prezenţa în Rusia în secolul al XIII-lea a unui mare număr de aşa-zişi sau auto-proclamaţi "evrei". Marele număr al acestor aşa-zişi sau auto-proclamaţi "evrei" în Rusia nu mai sunt cunoscuţi sub numele de Khazari, ci ca populaţie "Yiddish", cum până azi ei se referă la ei înşişi.

In multele războaie pe care le-a avut Rusia din secolul al XIII-lea cu vecinii ei a fost nevoită să cedeze întinse teritorii care odată au fost ale Khazarilor. In acest fel Polonia, Lituania, Galiţia, Ungaria, România şi Austria au câstigat teritorii ruseşti care la origine au fost chazare. Impreună cu aceste teritorii au obţinut şi un segment din populaţia aşa-zişilor sau auto-proclamaţilor "evrei" descendenţi din

Khazari care odată au deţinut acest teritoriu. Această schimbare permanentă de frontiere în Europa răsăriteană explică prezenţa de astăzi a acestor aşa-zişi sau auto-proclamaţi "evrei" în aceste ţări, cari toţi îşi au strămoşii în Chazarii convertiţi la Talmudism. Religia şi cultura lor comună şi caracteristica lor rasială comună îi identifică dincolo de orice îndoială posibilă cu Khazarii care au invadat Europa din Asia in secolul I înainte de Isus Hristos şi care au fost convertiţi la Talmudism în secolul al VII-lea.

Aşa-zişii sau auto-proclamaţii "evrei" din întreaga lume, originari din Europa răsăriteană, formează 90% din întreaga populaţie aşa-zisă sau auto-proclamată "evrei" a globului. Convertirea regelui Bulan şi a naţiunii chazare în secolul al VII-lea a fost pentru "Talmudism", sau pentru "Iudaism" ca "Talmudism", ceeace a însemnat convertirea Impăratului Constantin şi a naţiunilor păgâne din Europa de Vest pentru Creştinism. Creştinismul a fost, până la convertirea Europei occidentale păgâne, care a urmat după convertirea Impăratului Constantin, o religie mică şi comparativ lipsită de importanţă, practicată în deosebi în părţile răsăritene ale Mediteranei. Talmudismului, sau Iudaismului, cum este cunoscut azi Talmudismul, i-a fost dat cel mai mare stimulent din istoria sa prin convertirea Khazarilor la Talmudism. Fără această convertire este îndoielnic că Talmudismul, sau Iudaismul cum este cunoscut azi, ar fi putut supravieţui. Talmudismul, codul religios şi civil al Fariseismului, foarte probabil că şi-ar fi pierdut existenţa, ca de altfel multe alte culte religioase existente în acele epoci în această regiune, dacă nu ar fi avut loc această convertire din secolul al VII-lea.

In anul 986 A.D. Regele Rusiei Vladimir III-lea s'a convertit la Creştinism pentru a putea lua în căsătorie o prinţesă catolică slavonă dintr'un stat suveran vecin. Altfel căsătoria lui nu ar fi putut avea loc. După asta Vladimir al III-lea a decretat proaspăta sa religie creştină drept religie de stat, înlocuind cultele păgâne practicate până atunci în Rusia de la întemeierea sa ca stat în 820 A.D. Vladimir al III-lea si succesorii săi la tronul Rusiei au încercat zadarnic să-i convertească pe evreii deveniţi cetăţeni ruşi la religia de stat şi la cultura şi

obiceiurile majorităţii populaţiei Rusiei. Aşa-zişii sau auto-proclamaţii "evrei" au refuzat şi au rezistat cu încăpăţinare la aceste planuri. Ei au refuzat şi să adopte alfabetul rus în loc de cel ebraic pentru scrierile lor în yiddish. Au refuzat să substitue limba rusă ca limba maternă în locul limbei yiddish. Au rezistat la orice încercare de a asimila populaţia fostului regat al Khazarilor în naţiunea rusă cu toate mijloacele care le-au stat la dispoziţie. Multe din formele de tensiune care au rezultat au produs situaţii descrise apoi în istorie ca "masacre", "pogromuri", "persecuţii", "discriminări", etc.

In acea perioadă în Rusia, ca de altfel şi in celelalte ţări creştine, a fost obiceiul de a se lua un jurământ, legământ de credintă monarhului sau nobililor, boierilor, precum şi alte angajamemnte. Numai după ce Ruşii au cucerit Regatul Khazarilor, aşa-zişii sau auto-preoclamaţii "evrei" au modificat textul rugăciunii *Kol Nidre* (Toate legămintele).

Noul text schimbat al rugăciunii Kol Nidre, la care Talmudul se referă ca *"legea revocării în avans"*, a fost considerată ca "lege". Efectul acestei *"legi a revocării în avans"* obţinută de toţi aceia care au recitat-o în fiecare an în ajunul *Zilei Răscumpărării* era o dispensă divină de toate obligaţiile făcute prin *"jurăminte"*, *"legăminte"*, *"angajamente"*, *"promisiuni"*, etc. pentru anul ce venea. Recitarea rugăciunii Kol Nidre (Toate legămintele) în Ziua Răscumpărării i-a eliberat pe aşa-zişii sau auto-proclamaţii "evrei" de absolut orice fel de obligaţii le contractau sub "jurăminte", "legăminte", "angajamente" ori "promisiuni" pe care şi le asumau in cursul viitoarelor 12 luni. Toate aceste "jurăminte", "legăminte", "angajamente" sau "promisiuni" au fost luate sau făcute "cu limba muşcată" (*"with tongue in cheek"*).

Versiunea schimbată a rugaciunii Kol Nidre a creat probleme serioase pentru aşa-zişii sau auto-proclamaţii "evrei" când textul ei a devenit cunoscut public. Aparent acest secret nu a durat prea mult timp, cu toate că Talmudul afirmă ca *"legea revocării în avans nu a fost făcută public"*. Această versiune a devenit în curând cunoscută creştinilor ca *"jurământul evreesc"* şi a cauzat îndoieli serioase în ce priveşte jurămintele şi legămintele evreilor faţă de creştini. Asta a fost

baza pentru aşa zisa *"discriminare"* din partea guvernelor, nobililor, boierilor, etc. care cereau un jurământ, legământ sau angajament la obţinerea unui serviciu.

O încercare serioasă pentru a corecta această situaţie a fost făcută de către un grup de rabini din Germania în 1844. In acel an au convocat o Conferinţă a rabinilor la Brunswick şi au încercat să obţină eliminarea definitivă a rugăciunii *Kol Nidre* din ceremonialul *Zilei Răscumpărării* şi abolirea ei de la orice alt serviuciu religios. Ei au simţit că acest prolog secular la ceremonia serviciului religios din Ziua Răscumpărării este lipsit de orice conţinut spiritual şi nu ar trebui să aparţină la niciun ritual religios în sinagogi, însă majoritatea rabinilor participanţi la acea conferinţă au venit din Europa de Răsărit. Ei au reprezentat congregaţii de-ale aşa-zişilor sau auto-proclamaţilor "evrei" de limbă 'Yiddish", Khazari convertiţi la Talmudism. Aceştia au insistat ca versiunea schimbată a rugăciunii Kol Nidre să fie reţinuţa şi recitată intocmai ca prolog la *Ziua Răscumpărării*, aşa cum s'a procedat de şase secole, de când Meir ben Samuel a schimbat-o. Si azi este recitată în aceeaşi formă. Vor reacţiona cumva diferit cele 150 milioane de creştini în Statele Unite când vor afla mai multe despre implicaţiile insidioase ale "rugăciunii" *Kol Nidre ?*

Cât de veritabile pot fi angajamentele, implicaţiile, concluziile şi aluziile organizaţiilor aşa-zise "fraternale" sau "inter-confesionale" dintre creştini şi evrei în aceste împrejurări? Aceste aşa-zise mişcări au început să cuprindă naţiunea ca incendiile din prerii. Dacă Talmudul este axa atitudinilor şi activităţilor politice, economice, culturale şau sociale ale aşa-zişilor sau auto-proclamaţilor "evrei" care participă în aceste două aşa-zise "mişcări" inter-confesionale, cât de veritabile sunt "angajamentele", "legămintele", "jurămintele" şi "promisiunile" ce le fac sau şi le asumă aceşti aşa-zişi sau auto-proclamaţi "evrei"? Ar fi un gest de *"fraternitate"* sau de *"inter-confesiune"* la superlativ dacă *Conferinţa Naţională a Creştinilor şi Evreilor* ar reuşi să elimine din Talmud toate pasajele anti-Isus, anti-creştine şi anti-creştinism. La un cost de multe milioane de dolari *Conferinţa Naţională a Creştinilor şi Evreilor* a reuşit să elimine din Noul Testament pasajele pe care aşa-

zişii sau auto-proclamaţii "evrei" le-au considerat ca ofensatoare pentru "Iudaism". O mare parte a cheltuielilor a fost suportată de aşa-zişii sau auto-proclamaţii "evrei". Creştinii ar putea suporta şi ei acum cheltuielile ca să se elimine din Talmnud pasajele ofensatoare pentru credinţa creştină. Altfel, aşa-zisele mişcări "fraternale" şi "interconfesionale" rămân o simplă "excrocherie" interconfesională pe seama creştinilor..

Conferinţa Naţională a Creştinilor şi Evreilor ar trebui să arunce o privire în milioanele de dolari investite până azi de către aşazişii sau auto-proclamaţii "evrei" pentru a se asigura ca Talmudul să rămână *neschimbat pentru prezent şi viitor* ca axă a tuturor activităţilor şi atitudinilor lor religioase, politice, economice, culturale şi sociale. Violând principiile de bază ale fraternităţilor inter-confesionale, aşazişii sau auto-proclamaţii "evrei" cheltuiesc milioane de dolari în fiecare an pentru a înfiinţa şi echipa lăcaşuri unde Talmudul poate fi îndoctrinat în mintea şi sufletul copiilor de la vârsta de când încep să citească şi să scrie. Aceste câteva ştiri au fost selectate din sute de altele asemănătoare care apar zilnic în ziare pe tot cuprinsul naţiunii:

"Două noi 'Centre evreeşti' construite la un cost de $ 300.000 vor fi deschise pentru 1.000 de studenţi pentru activităţi zilnice sau duminicale luna viitoare, s'a anunţat de către 'Associated Talmud Torahs".

(Chicago Herald Tribune, 8.9.1950

"Departamentul Scolar Yeshiva acum oferă în timpul zilei program de curriculum englez-ebraic pentru gradele 1 la 5 (vârsta 5 şi jumătate la 10 ani). După masă Talmud Torah a deschis o nouă clasă pentru începători şi acceptă înscrieeri de studenţi noi şi avansaţi."

(Jewish Voice, 9,18,1953)

Rabinul vorbeşte de Talmud bărbaţilor Sholem. Dr. David Grabert, rabinul preşedinte al Bet Din şi profesor de literatură rabinică la College of Jewish Studies va prezenta prima din seria sa Lumea

Talmudului.

(Chicago Tribune, 29,10,1953)

"Maryland acordă licenţe în Talmud. . Baltimore (JTA). Noului Colegiu Rabinical Izrael i-a fost acordată autoritatea de către Consiliul Statal al Statului Maryland pentru a elibera diplome de Master of Talmudic Law (Licenţiat în legea talmudică) şi Doctor of Talmudic Law (Doctor în legea talmudică).

(Jewish Voice, 1,9,1953)

Lecţii în Talmud pe unde radio din Ierusalim. Lecturi prin radio săptămânale în engleză în Talmud se pot obţine în scurt timp pe casete pentru staţiunile locale din Statele Unite şi Canada, s'a anunţat azi."

(California Jewish Voice 1,11,1952).

Mai înainte în această scrisoare, iubite Dr. Goldstein, vă amintiţi de un citat din lucrarea unei foarte eminente autorităţi în materie de Talmud, *"Evreul modern este produs al Talmudului"*. Aţi fi surprins aflând că şi mulţi creştini sunt *"produsul Talmudului"*? Invăţarea Talmudului este acceptată de către creştini la nivelul cel mai înalt. Am să-l citez numai pe unul din credincioşii Talmudului, pe fostul Preşedinte al Statelor Unite. In 1951 Preşedintelui Truman i s'a prezentat drept cadou al doilea set de "63 volume" ale Talmudului. Cu ocazia acceptării, ziarele au anunţat următoarea ştire:

"Dl Truman a mulţumit pentru cărţi şi a spus că este bucuros să le primească pentrucă "eu am citit mai mult din ce am primit mai înainte decât lumea îşi închipuie". El a spus că a citit mult. dar că cel mai mult a citit Talmudul, care conţine multe înţelepciuni sănătoase şi o bună filozofie de viaţă.

Fostul Preşedinte Truman spune că beneficiază de *"multe judecăţi sănătoase"* şi de genul de *"filozofie bună de viaţă"* pe care a primit-o din cartea pe care el *"a citit-o cel mai mult"*. Funcţiunea lui recentă în postul de Preşedinte reflectă studierea serioasă a

Talmudului. Nimeni care este familiar cu Talnudul nu va nega acest lucru, dar ştie fostul nostru Preşedinte Truman că Isus nu a avut aceleaşi sentimente despre Talmud? *"Multele judecăţi sănătoase"* şi *"buna filozofie de viaţă"* au fost constant şi consistent denunţate de către Isus în termeni foarte hotărîţi. Fostul nostru Peşedinte Truman ar trebui să-şi reîmprospăteze memoria recitind pasajele din Noul Testament unde Isus se exprimă şi răspunde întrebărilor Fariseilor şi despre Talmudul lor. Vrea dl Truman să afirme, că după părerea sa, Talmudul a fost *"genul de cărţi"* din care Isus *"şi-a tras învăţăturile care I-au dat posibilitatea să reformeze lumea religios şi moral"*?

Inainte de a părăsi Talmudul ca temă, as dori să mă refer la cea mai autentică analiză a Talmudului care s'a scris vreodată. Dvs ar trebui să vă procuraţi un exemplar şi să-l citiţi, iubite Dr. Goldstein. Veţi fi îmbelşugat recompensat pentru deranj dacă aţi putea găsi unul. Titlul cărţii este ""Talmud". A fost scrisă aproape acum un secol în franceză de către Arsene Darmsteter. In 1897 a fost tradusă în engleză de celebra Henrietta Szold şi publicată de "The Jewish Publication Society of America" din Filadelfia. Henrietta Szold a fost o excelentă educatoare şi entuziastă sionistă şi una din cele mai notabile şi de admirat aşa-zisă şau auto-declarată "evreică" al acestui secol. Traducerea făcută de Henrietta Szold a Talmudului lui Darmsteter este clasică. Dvs niciodată nu veţi putea înţelege Talmudul dacă nu o veţi citi. Am să citez ceva din ea:

"Acum Iudaismul îşi găseşte expresia în Talmud, care nu este o sugestie îndepărtată şi un slab ecoul al lui, ci în care a devenit încarnat, în care si-a luat forma, trecând de la o stare abstractă în domeniul lucrurilor reale. Studiul Iudaismului este studiul Talmudului, cum şi studiul Talmudului este studiul Iudaismului.... Ele sunt două lucruri inseparabile, sau mai bine zis, ele sunt unul şi acelaş.... In consecinţă, Talmudul este expresia cea mai completă a mişcării religioase, şi acest cod de prescripţii fără sfârşit şi al minuţioaselor ceremonii, reprezintă în perfecţiunea sa întreaga lucrare a ideii religioase. ... Minunea a fost înfăptuită de o carte, Talmudul... Talmudul la rândul său este format din două părţi distincte, Mishna şi Gemara, prima este textul şi în a

doua sunt comentariile la text. Prin termenul Mishna noi desemnăm o colecţie a deciziilor şi legilor tradiţionale, îmbrăţişând toate departamentele legislaţiei civile şi religioase. Acest cod, care a fost lucrul mai multor generaţii de rabini... Nimic, cu adevărat, nu poate egala importanţa Talmudului înafara de cazul că prevalează ignoranţa în ce-l priveşte. Asta explică cum de o singură pagină conţine trei sau patru limbi diferite sau mai degrabă variaţiuni ale unui limbaj la trei sau patru stadii de transformare. De exemplu, cinci rânduri din Mishna sunt urmate de cinci sau şase pagini de explicaţii... este lege în toată autoritatea ei, el constitue dogma şi cultul, este elementul fundamental al Talmudului. Studierea zilnică a Talmudului, care la evrei începe de la vârsta de zece ani pînă la sfârşitul vieţii, în mod necesar este şi un antrenament sever pentru creer, mulţumită căruia se obţin subtilităţi şi ascuţimi incomparabile... prin asta se aspiră să se stabilească pentru Iudaism un 'Corpus Juris Ecclesiatici".

Citatele de mai sus sunt luate dintr'o lucrare intenţionată să îmbrace Talmudul într'o haină mai acceptabilă (sugar-coat). Folosing aceeaşi sursă, în alte împrejurările, faptele descrise mai jos nu adaogă nicio glorie Talmudului. *"Talmudul fără mască: Invăţătură rabinică secretă care-i priveşte pe creştini"* a fost scrisă de Rev. I.B. Pranaitis, Doctor în Teologie şi Profesor de limbă ebraică la Academia Imperială Eclesiastică a Bisericii Romano-Catolice din Vechiul St. Petersburg (Imperial Ecclesiastical Academy of the Roman Catolic Church in Old St. Petersburg, Russia). Rev. Pranaitis a fost cel mai mare specialist în Talmud. Stăpânirea perfectă a limbii ebraice l-au calificat să analizeze Talmudul ca puţini oameni în istorie.

Rev. Pranaitis a cercetat cu luare aminte pasajele din Talmud care se refereau la Isus. Ebraica se pretează mai uşor la traducere în latină decât direct în engleză. Pasajele din Talmud care-l priveau pe Isus, pe creştini şi credinţa creştină, care au fost traduse în latină de Rev. Pranaitis, au fost tipărite de Academia Imperială de Stiinţe din St. Petersburg în 1893 cu aprobarea Arhiepiscopului. Traducerea din latină în engleză a fost făcută în 1939 de mari erudiţi din Statele Unite, cu bani donaţi în acest scop de oameni bogaţi.

Pentru a nu lăsa concluzii neîncheGate pe tema referirilor din Talmud la Isus, la creştini si la credinţa creştină, voi rezuma din traducerea în engleză din textul latin al Rev. Pranaitis, *"Talmudul fără mască: Invătătură secretă a rabinilor despre creştini"*. Ar fi necesar prea mult spaţiu pentru a cita toate aceste pasaje verbatim, cu toate notele lor explicative din ediţia Soncino în engleză.

Mai întâi voi rezuma referinţele la Isus în Talmud în textul original în latina a Rev. Pranaitis, care apoi au fost traduse în engleză:

Sanhedrin, 67a: Referire la Isus ca fiu al lui Pandira, un soldat.
Kallah, Ib. (18b): Nelegitim şi conceput în timpul menstruaţiei.
Sanhedrin, 67a: Spânzurat în ajunul lui Passover
Toldath Jeschu, Naştere la care se referă în cele mai ruşinoase expresii.
Abhodah Zarah ,II: Referire ca fiul lui Pandira, un soldat roman.
Schabbath XIV: Nouă referire ca fiu al lui Pandira, romanul.
Sanhedrin, 43a: In ajunul lui Passover L-au spânzurat.
Schabbat, 104b: Numit nebun şi nimeni nu dă atenţie unui nebun.
Toldoth Jeschu: Iuda şi Isus s'au angajat într'o ceartă murdară.
Sanhedrin, 103a: Sugestiile Ii corupe moralul si-L dezonorează.
Sanhedrin, 107b: A sedus, a corupt şi a distrus Izraelul.
Zohar III, (282): A murit ca o bestie şi a fost înmormântat într'o groapă cu o grămadă de murdărie animală.
Hilkoth Melakhim: Incearcă să dovedeşti greşala creştinilor când se închina lui Isus.
Abhodah Zarah, 21a: Referiri la cultul lui Isus nedorite în cămine.
Orach Chatim, 113: Evită aparenţe cu respect faţă de Isus.
Iore Dea, 150, 2: Nu apare nici accidental ca şi când L-ai respecta pe Isus.
Abhodah Zarah (6a): Invăţătură falsa ca să te rogi în prima zi a lui Săbbăth.

Puţinele citate de mai sus sunt alese dintr'un foarte complicat clasament, în care multe referinţe sunt obscurizate prin raţionamente intricate. Următoarele citate sunt rezumate din referirile la creştini şi la credinţa creştină, cu toate că nu întotdeauna sunt făcute să apară de

aşa manieră. In Talmud sunt 11 nume folosite pentru cei care nu urmează Talmudul, (prin care sunt vizaţi creştinii). Inafară de Nostrim pentru Isus Nazarineanul, la creştini sunt făcute referiri prin nume care indică "non-jew" (nu evreu), ca: Minim, Edom, Abhoidan Zarah, Akum Obhde Elilim, Nokrim, Amme, Haarets, Kuthim, Apikorosim şi Goim. Inafară de numele prin care sunt indicaţi creştinii, pasajele citate mai jos indică şi în ce fel Talmudul îi prezintă pe creştini şi ce spune Talmudul despre credinţa creştinilor:

Hilkhoth Maakhaloth: Creştinii sunt idolatori, nu trebue să ţi-i asociezi.
Abhodah Zarah, (22a): Nu te asocia cu creştinii, ei sunt vărsători de sânge.
Iore Dea, (153,2): Nu te asocia cu creştinii, se varsă sânge.
Abhodah Zarah (25b): Fi alert faţă de creştini când călătoreşti cu ei în străinătate.
Orach Chaiim (20,2): Creştinii se maschează când omoară evrei.
Abhodah Zarah (15b): Sugerează că creştinii au relaţii sexuale cu animale.
Abhodah Zarah (22a): Suspectează-i pe creştini că au relaţii sexuale cu animale.
Schabbath (145b): Creştinii nu sunt curaţi pentrucă mănâncă murdării.
Abhodah Zarah (22b): Creştinii nu sunt curaţi pentrucă nu au fost la Muntele Sinai.
Iore Dea (198,48): Curate evreice s'au murdărit întâlnind creştini.
Kerithuth (6b p. 78): Evreii sunt oameni, creştinii nu sunt oameni.
Makkopth (7b): Nevinovat de crimă dacă intenţia a fost să omoare un creştin.
Orach Chaiim (225, 10): Creştinii şi animalele comparativ sunt în acelaş grup.
Midrasch Talpioth (225): Creştinii sunt creaţi pentru a-i servi pe evrei.
Orach Chaiim, 57, 6a: De creştini să-ţi fie milă la fel ca de porcii bolnavi.

Zohar II (64b): Idolatorii creştini se aseamănă cu vacile şi măgarii.
Kethuboth (110b): Psalmistul îi compară pe creştini cu bestiile.
Sanhedrin (74b). Tos: Contactul sexual al creştinilor e ca şi al animalelor.
Kethuboth (3b): Sămânţa creştinilor este valorată ca şi sămânţa bestiilor.
Kiddushim (68a): Creştinii ca şi măgarii.
Eben Haezar (44,8): Căsătoria dintre creştini şi evrei, zero.
Zohar (II, 64b): Nativitatea creştinilor trebue scăzută materialiceşte.
Zohar (II, 28b): Creştinii idolatori ca şi copii şarpelui cu Eva.
Zohar (I, 131a): Oameni idolatori (creştinii) înebunesc lumea.
Emnek Hammelech (23d): Sufletul creştinilor vine dela moarte si de la umbră morţii.
Zohar (I, 46b, 47a): Sufletele creştinilor au o origine divină necurată.
Rosch Haschanah (17a): Sufletele ne-evreilor se duc în iad.
Iore Dea (337, 1): Să-i înlocueşti pe creştinii morţi ca şi pe vaci sau măgari.
Iebhammoth (61a): Evreii sunt oameni, dar creştinii nu.
Abhoidah Zarah (14b)T.: Interzis a vinde lucruri religioase creştinilor.
Abhoidah Zarah (78): Bisericile creştinilor sunt locuri de idolatrie.
Iore Dea (142, 10): Trebue să te ţii la distanţă de biserici.
Iore Dea (142, 15): Nu trebue să asculţi la muzică bisericească sau să te uiţi la idoli.
Iore Dea (143, 1): Nu reconstrui case dărâmate aproape de biserici.
Hilkoth Abh. Zar. (10b): Evreii să nu vândă cupe (pentru împărtăşanie) creştinilor.
Schabbath (116a) Tos.: Evangheliile sunt volume de ticăloşie, eretice.
Schabbath (116a): Talmudiştii sunt de acord să ardă cărţile creştine.
Abhodah Zarah (2a): Festivităţile creştinilor sunt calamităţi.
Abhodah Zarah (78c): Sărbătorile creştinilor sunt mizerabile, sterile şi nenorocite.
Abhodah Zarah (6a): Este interzis a sărbătorii Năşterea lui Isus.
Hilkoth Akum (ch.IX): Este interzis să celebrezi Naşterea şi Invierea lui Isus.
Chullin (91b): Evreii au o demnitate pe care nici îngerii nu o au.

Sanhedrin, 58b: A-l lovi pe un izraelit este ca şi când ai da o palmă lui Dumnezeu.

Chagigah, 15b: Un evreu este considerat bun în ciuda păcatelor ce le comite.

Gittin (62a): Evreii trebue să evite locuinţele creştinilor la sărbători.

Iore Dea, (148, 10): Evreul să nu răspunda la salutul creştinului, el s ă salute întâi.

Choschen Ham, (26, I): Evreul nu trebue să se judece la un judecător sau lege creştină.

Choschen Ham (34, 19): Creştinul sau servitorul nu pot deveni martori.

Iore Dea (112, 1): Evită să mănânci cu un creştin şi să cultivi familiarităţi.

Abhodah Zarah (135b): Să nu bei lapte de vacă muls de un creştin.

Iore Dea (178, 1): Niciodată să nu imiţi obiceiuri de-ale creştinilor, nici măcar pieptănatul părului.

Abhodah Zarah (762, b): Vinul atins de un creştin trebue aruncat.

Iore Dea (120, 1): Tacâmuri cumpărate de la un creştin trebuesc spălate bine.

Abhodah Zarah (2a): Trei zile înainte de un festival creştin, evită totul.

Abhodah Zarah (78c): Festivităţi ale adepţilor lui Isus sunt considerate idolatrie.

Iore Dea, (139, 1): Evită lucrurile folosite de creştini în cultul lor.

Abhiodah Zarah, (14b): Este interzis să vinzi creştinilor obiecte pentru cultul lor.

Iore Dea (151, 1)H: Nu vinde apă de botez creştinilor.

Abhodah Zarah 2a, 1): Nu târgui cu creştinii în zilele lor de sărbătoare.

Abhodah Zarah (1, 2): Acum este permis a târgui cu ei în zilele lor de sărbătoare.

Abhodah Zarah (2aT): Fă comerţ cu creştini pentrucă ei au bani să plătească.

Iore Dea (148, 5): Dacă creştinul nu este religios, îi poţi trimite

cadouri.

Hilkoth Akum (IX, 2): Trimite cadouri creştinilor numai dacă nu sunt religioşi.

Iore Dea (81, 7 Ha): Creştinii înfăşaţi ud să fie evitaţi, pentrucă-s periculoşi.

Iore Dea (153 1,H): Surorile de caritate creştine vor duce copiii la erezii.

Iore Dea (155, 1): Evită medici creştini care nu sunt bine cunoscuţi vecinilor tăi.

Peaschim (25a): Evită ajutor medical de la idolatori (indicaţi sunt creştinii).

Iore Dea (156, 1): Evită bărbierii creştini dacă nu eşti însoţit de un evreu.

Abhodah Zarah (26a): Evită moaşă creştină, fiind periculoasă dacă e singură.

Zohar (1 25b): Acei ce fac bine creştinilor niciodată nu se ridică după moarte.

Hilkoth Akum (X, 6): Ajută creştinilor în nevoie dacă asta promovează pacea.

Iore Dea (148, 12H): Ascunde ura pentru creştini când ei celebrează.

Abhoidah Zarah (120a): Niciodată să nu-i lauzi pe creştini, numnai dacă e crezut ca adevărat.

Iore Dea (151, 14): Nu-i permis să-i lauzi pe creştini pentru a le mări gloria.

Iore Dea (146, 15): Referă-te cu dispreţ la articolele religioase ale creştinilor.

Iore Dea (147, 5): Bateţi joc de articolele religioase creştine fără nicio reţinere.

Hilkoth Akum (X, 5): Nu da cadouri creştinilor, dă celor convertiţi.

Iore Dea (151, 11): Cadourile creştinilor încurajează prietenia.

Iore Dea (335, 43): Să fie exilat acel evreu care-şi vinde ferma unui creştin.

Iore Dea (154, 2): Este interzis să-l înveţi pe un creştin o meserie.

Babha Bathra (54b): Proprietatea unui creştin aparţine primului care

o reclamă.

Choschen Ham (183, 7): Păstrează ce-ţi plăteşte creştinul din greşală mai mult.

Choschen Ham (226, 1): Evreul trebue să păstreze ceeace pierde un creştin şi găseşte el.

Babha Kama (113b): Este permis şă-i înşeli pe creştini.

Choschen Ham (183, 7): Evreii trebue să împartă între ei ce înşeală de la creştini.

Choschen Ham (156, 5): Evreii nu trebue să ia clienţii creştini de la un alt evreu.

Iore Dea (157, 2)H: Poţi să-i înşeli pe creştinii care ţin la credinţa creştină.

Abhodah Zarah (154a): Cămătăria poate fi practicată cu creştini şi cu cei care şi-au părăsit credinţa.

Iore Dea (159, 1): Acum este permisă cămătăria cu creştinii în orice fel.

Babha Kama (113a): Evreul poate minţi şi comite sperjur pentru a fi condamnat un creştin.

Babha Kama (113b): Numele lui Dumnezeu nu este profanat când îl minţi pe un creştin.

Kallah (1b, p.18): Evreul poate comite oricând sperjur cu conştiinţa împăcată.

Schabbouth Hag (6d): Evreul poate jura strâmb dacă foloseşte subterfugii.

Zahar (1, 160a): Evreii trebue să încerce mereu să-i înşele pe creştini.

Iore Dea (158, 1): Nu-i vindeca pe creştini decât dacă altfel îţi devin duşmani.

Orah Cahiim (330, 2): Nu ajuta la naşterea copiilor sâmbăta.

Choschen Ham, (425, 5): Dacă nu crede în Torah, nu-l scăpa de la moarte.

Iore Dea (158, 1): Nici chiar creştinii care nu-ţi sunt duşmani nu trebuesc salvaţi.

Hillkoth Akum (X, 1): Nu-i salva pe creştinii în pericol de moarte.

Choschen Ham (386, 10): Un spion (creştin) poate fi omorît chiar înainte de a mărturisi.

Abhodah Zarah (26b): Apostaţii să fie aruncaţi în fântână, nu salvaţi.

Choschen Ham (388, 15): Ucide-i pe cei ce dau bani izraeliţi creştinilor.

Sanhedrin (59a): Nu calci nicio lege evreească dacă obţi pedeapsa cu moartea pentru un creştin.

Hilkhoth Akum (X, 2): Evreii botezaţi trebuesc omorîţi.

Iore Dea (158, 2)Hag.: Ucide-i pe renegaţii care au trecut la creştinism.

Choschen Ham (425, 5): Cei ce nu cred în Torah, să fie omorîţi.

Hilkhoth tesch. III, 8: Creştinii şi ceilalţi resping "legea" Torahului.

Zohar (I, 25a): Creştinii trebuesc distruşi ca idolatori.

Zohar (II, 19a): Captivitatea evreilor se termină când au murit toţi prinţii creştini.

Zohar (I, 219b): Prinţii creştini care sunt idolatori trebue să moară.

Obadiam: Când Roma va fi distrusă, Izraelul va fi mântuit.

Abhodah Zarah (26b)T: Chiar şi cel mai bun dintre Goimi trebue omrît.

Sepher Or Izrael 177b: Dacă un evreu omoară un creştin nu comite un păcat.

Ialkut Simoni (245c): Vărsare de sânge a necredincioşilor este ofrandă adusă lui Dumnezeu.

Zohar (II, 43a): Exterminarea creştinilor este sacrificiu necesar.

Zohar (I, 38b, 39a): Loc înalt în cer pentru cel care ucide un idolator,

Hilkoth Akum (X, 1): Nu fă nicio înţelegere şi nu avea milă pentru creştini.

Hilkoth Akum X, 7): Nu permite niciunui idolator să rămână acolo unde evreii sunt puternici.

Choschen Ham (338, 16): Toţi să contribue la cheltuieli pentru a omorî un trădător.

Pesachim (49b): Nu-i nevoie de rugăciuni dacă decapitezi Sâmbăta.

Schbbath (118a): Rugăciuni pentru a scăpa de pedcapsă Mesiei care vine.

In Biblioteca Congresului şi'n Biblioteca Publică din New York Dvs veţi putea găsi un exemplar din *"The Talmud Unmasked, The Secret Rabinical Teaching Concerning Christians"* (Talmudul fără mască, Invăţătura secretă rabinică care-i priveşte pe creştini), de Rev. I.B.Pranaitis. O copie a lucrării originale tipărită în St. Petersburg în 1892 poate fi obţinută prin prietenul nostru comun dacă sunteţi interesat s'o citiţi. Eu cred că rezumatul meu explică corect textul original. Dacă sunt cumva în eroare în orice fel, vă rog fiţi atât de bun şi comunicaţi-mi. A fost greu pentru mine să-l rezum atât de mult.

Conferinţa Naţională a Creştinilor şi Evreilor nu are nevoie să cerceteze toate cele *"63 de volume"* pentru a descoperi pasajele care sunt împotriva lui Isus, împotriva creştinilor şi împotriva credinţei creştine în aceste cărţi care sunt *"codul legal care formează baza legilor religioase evreeşti"*, şi care *"sunt manualul folosit la instruirea rabinilor"*. Ei ar putea reţine în memorie, aşa cum susţine şi Rev. Morris H. Kertzer, că şi *"adulţii studiază şi ei vechile Scripturi... în discuţii de grup despre Talmud înainte de rugăciunea de seara."* Dacă cei din Consiliul Naţional al Creştinilor şi Evreilor sunt sincer interesaţi în activităţi *"inter-confesionale" şi "fraternale"*, nu credeţi, iubite Dr. Goldstein, că ei ar trebui să preseze ca să se pornească odată la eliminarea din Talmud a pasajelor care sunt împotriva lui Isus, împotriva creştinilor şi împotriva credinţei creştine într'un spirit *"fraternal"*, aşa cum au fost eliminate pasajele din Noul Testament care erau "ofensatoare" evreilor ? Aţi dori Dvs să le cereţi acest lucru?

Dicţionarul englez Oxford este acceptat în toată lumea ca cel mai autoritativ şi cea mai autentică sursă de informare asupra originei, definiţiei şi folosirii cuvintelor în limba engleză. Autorităţi în toate domeniile îl acceptă ca pe cea mai de încredere sursă de lumină pentru toate fazele limbii engleze. Acest dicţionar Oxford ne spune clar că *"Judaist"* şi *"Judaic"* sunt formele corecte pentru folosirea incorectă şi tendenţioasă a lui *"Jew"* şi *"Jewish"*. Veţi fi total de acord cu Dicţionarul Oxford dacă daţi atenţia cuvenită subiectului. *"Judaist" şi*

"Judaic" sunt corecte. *"Jew"* şi *"Jewish"* sunt incorecte. Folosirea cuvintelor *"Jew"* şi *"Jewish"* nu aparţin limbii engleze dacă folosrea cuvintelor corecte este de vreo importantă pentru lumea de limbă engleză.

Aşa-zişii sau auto-proclamaţii "evrei" nu se pot desemna în niciun caz *"Jews"* pentrucă ei nu sunt în niciun sens *"Judeans"*. Ei se pot identifica corect prin religia lor dacă doresc să fie identificaţi ca *"Judaists"*. Un *"Judaist"* este persoana care profesează *"Judaism"-ul"* ca religie a sa, conform dicţionarului Oxford. Originea cuvântului *"Jew"* nu-şi are rădăcinile în *"Judaism"* după cum am explicat. Forma adjectivală a cuvântului *"Judaist"* este *"Judaic"*. *"Jewish"* ca adjectiv este tot atât de incorect ca şi *"Jew"* ca substantiv. *"Jewish"* nu are nicio raţiune de existenţă.

O bine plănuită şi generos finanţată publicitate de către aşa-zişii sau auto-proclamaţii "evrei" în ţările de limbă engleză în secolele 18, 19 şi 20 au creat o largă acceptare şi folosire a cuvântului *"Jewish"*. *"Jewish"* este folosit în multe feluri cari sunt nu mai puţin grotesc şi fantastice pe cât sunt de incorecte şi inexacte. *"Jewish"* este folosit azi pentru a descrie orice, ca *"Jewish blood"*, (sânge evreesc), până la *"Jewish Rye Bread"*, (Pâine de secară evreească), oricât de straniu ar putea să apară. Multele implicaţii, concluzii şi aluzii ale lui *"Jewish"* azi rezultă din reclamele comerciale cu o descriere semantică defectuoasă.

La întâlnirea din 1954 a organizaţiei *St. Paul Guild* (fraternală), în Plaza Hotel din New York, în prezenţa a mai mult de o mie de catolici, un preot romano catolic care a fost vorbitorul principal şi oaspetele de onoare, s'a referit la *"my Jewish blood"* (sângele meu evreesc). S'a întâmplat ca acest preot catolic să fie de origine aşa-zis sau auto-proclamat "evreu", care s'a convertit la catolicism acum vreo 25 de ani. Pare cu adevărat unic ca un preot care a profesat religia catolică un timp atât de îndelungat să mai menţioneze într'o adunare a catolicilor *"my Jewish blood"*, (sângele meu evreesc). Radioul urla şi reclamele zgomotoase de afară anunţau şi ele *"Levy's Jewish Rye Bread"* în acelaş oraş şi în acelaş timp. Intre aceste două extreme sunt nenumărate alte produse şi alte servicii care-şi fac reclame tipărite,

prin radio sau televiziune ca fiind *"Jewish"*.

Acest preot care le vorbeşte catolicilor despre *"my Jewish blood"* (sângele meu evreesc), se referea ca *"Jewish blood"* (sânge evreesc) şi la al Fecioarei Maria, Sfânta Mamă a lui Isus, la "sângele evreesc" al apostolilor, şi la "sângele evreesc" al primilor creştini. Ceeace el înţelege prin *"my Jewish blood"*, (sângele meu evresc), îi mistifică pe acei catolici care-l ascultă. Ei se întreabă, *"Ce este 'sânge evreesc'"?* Ce se întâmplă cu "sângele evreesc" când ei se convertesc la Catolicism? Si în caz de extremă, când un aşa-zis sau auto-proclamat "evreu" devine preot catolic? Si se mai întreabă, cum este biologic diferit *"sângele evreesc"* de sângele acelora care profesează o altă religie? Este greu pentru mine să cred că ar există biologic vreo diferenţă care să determine caracteristicele tipice ale unei religii specifice. Caracteristicele rasiale şi naţionale sunt ele determinate de dogme sau doctrine religioase?

Cuvântul *"Jewess"* (evreică), ridică întrebări asemănătoare. Dacă *"Jewess"* este femeninul lui *"Jew"*, trebue să recunosc că nu sunt în stare să găsesc desemnări femenine şi masculine pentru o persoană care este de oricare altă religie decât pentru aşa numitul *"Judaism"*. Mai sunt şi atele pe care Dvs le cunoaşteţi? Am cercetat pentru femeninul catolicismului, a Protestantismului, Hindu, Musulman şi altele, însă fără succes. A devenit foarte popular să te referi la Maria, Sfânta Fecioară Mama lui Isus ca o *"Jewess"* (evreică). Dacă cuvântul *"Jew"* este considerat ca descriptiv pentru o rasă sau o naţiune, cum este deseori cazul, este în aceeaşi măsura nerealist să indici sexul membrilor unei rase sau a unei naţiuni printr'un sufix folosit pentru acel scop. Nu cunosc niciun caz în această privinţă înafară de *"Negress"*, unde rasa neagră aduce totuşi puternice obiecţiuni împotriva folosirii acestei desemnări.

Un alt cuvânt crează tot atât de multe probleme printre creştini. Mă refer la "iudeo-creştini. Il întâlniţi zi de zi din ce în ce mai mult. Bazaţi pe ceeace noi ştim din istorie şi a bunului simţ aplicat teologiei, cuvântul "iudeo-creştin" (Judeo-Christian) prezintă o combinaţie stranie. Se referă "Judeo" la anticul "Fariseism", sau la

"Talmudism", sau la aşa-zisul "Iudaism"? In lumina a ceeace noi ştim azi, cum poate să existe ceva ca "Iudeo-creştin"? Bazat pe ceeace se ştie, *"Iudeo-creştin"* este tot atât de nerealist ca şi cum ar fi "rece-cald", "tânăr-bătrân", "greu-uşor", sau ca o persoană care ar fi "sănătoasă-bolnavă", "săracă-bogată", "proastă-deşteaptă", "ignorantă-educată", sau "fericită-amărâtă". Aceste cuvinte sunt antonime, nu sinonime. Cuvintele "Iudeo-creştin" în lumina faptelor de necontestat sunt antonime, nu sinonime, după cum ar dori aşa-zişii sau auto-proclamaţii "evrei" să creadă creştinii. Se aruncă mult nisip în ochii creştinilor.

Un "Institut de Studii *Iudeo-creştine*" a fost înfiinţat la Seton Hall University. In realitate este un "Institut de o singură persoană". Preotul John M. Oesterreicher este întregul "institut". Acest Institut de Studii Iudeo-Creştine" ocupă o mică cămăruţă într'o clădire de birouri din centrul oraşului Newark, N.J. Acest "institut de o persoană", conform imprimatelor sale, nu are nicio falcultate şi nici studenti. Preotul Oesterreicher a fost născut aşa-zis sau auto-proclamat "evreu", şi s'a convertit la Catolicism. Am avut plăcerea să-l aud vorbind în multe ocazii. Conferinţe şi "literatură prin poştă" sunt activităţile principale ale acestui "Institut de Studii Iudeo-Creştine". Rev. Oesterreicher plănueşte deasemenea să publice cărţi pe care să le distribue în toată lumea în cantităţi mari.

Rev. Oesterreicher nu lasă nicio piatră neîntoarsă pentru a-i convinge pe Catolici că *"Iudeo-Creştini"* e o comboinaţie de două cuvinte care teologic sunt sinonime. Nimic nu poate fi mai departe de adevăr. El imprimă acest punct de vedere asupra audienţei sale catolice. Din câte ştiu, el vorbeşte numai catolicilor. Prin conferinţele sale, el imprimă punctul său de vedere asupra audienţei şi anume că Creştinismul teologic ar fi dependent de "iudaism, ceeace face această audienţă să plece acasă foarte confuză.

Dacă Rev. Oesterreicher în loc să le vorbească despre Iudaism, ar vorbi audienţei sale despre Isus şi despre credinţa lor creştină, ar face din ei mai buni creştini, şi ar realiza mai mult pentru Creştinism. Dar existenţa acestui institut de o singură persoană rămâne învăluită

într'un adânc mister. Sper că Monsenior McNulty să nu permită nici-odată sa se aducă în discredit frumoasele realizări ale Universităţii din Seton Hall ca una din cele mai bune univrsităti catolice din lume. Dar va trebui să avem răbdare.

Cuvântul *"anti-semitism"* este un altul care ar trebui eliminat din vocabularul englez. Anti-semitismul serveşte astăzi unui singur scop, să-l păteze pe cineva. Când aşa-zişii sau auto-proclamaţii "evrei" simt că unul se opune oricărui din obiectivele lor, ei încearcă sa-l descalifice, spunând că este *"anti-semit"*, sau *"anti-semitic"*... pe toată gama de posibilităţi care le stau la dispoziţie. Eu pot să vorbesc cu multă autoritate în acest domeniu pentrucă aşa-zişii sau auto-proclamaţii "evrei" n'au fost în stare să descalifice afirmaţiile mele făcute public în 1946 cu privire la situaţia din Palestina şi cu ce aveau ei de gând să facă acolo. Atunci au cheltuit multe milioane de dolari ca să mă ştampileze drept *"anti-semit"* tocmai pe mine, care până în 1946 am fost *"micul sfânt"* al tuturr aşa-zişilor sau auto-proclamaţilor "evrei". Când am fost în total desacord cu ei pe tema Sionismului şi a intenţiilor sale în Palestina, am devenit *"anti-semitul Nr. 1"*.

Este desgustător să vezi clerul creştin când foloseşte termenul de *"anti-semit"*. Ei ar trebui să ştie mai bine. Ei ştiu că cuvântul *"anti-semit"* este fără sens în sensul în care este folosit astăzi. Ei ştiu că termenul eaxct este *"Judaeofob"*.. *"Anti-semit"* a fost format ca un mijloc de pătare, cum este folosit astăzi, pentrucă *"semit"* este asociat cu Isus în mintea creştinilor. Creştinii sunt accesorii ale aşa-zişilor sau auto-proclamaţilor "evrei" în procesul de distrugere a credinţei creştine prin faptul că-l folosesc şi tolerează folosirea lui ca mijloc de pătare a creştinilor, pentru a-i reduce la tăcere *prin forma cea mai intolerabilă de persecuţie folosită ca să-i păteze pe acei creştini care se opun conspiraţiei satanice împotriva credinţei creştine.*

Cu siguranţă că Dvs. vă cade greu, cum îmi cade greu şi mie, iubite Dr. Goldstein, când vedem scăzând standardul moral al naţiunii noastre zi de zi la adâncimi necunoscute până acum. In această privinţă este foarte puţină îndoială. Standardul moral al acestei naţiuni în viaţa politică, economică, socială şi spirituală *este factorul care vor*

determina poziţia ce-o vom ocupa în afacerile internaţionale. Vom fi judecaţi pe această bază de către ceilalţi 94% din populaţia lumii. Cele 6% ale noastre vor putea avea succes sau să fie înfrânte în efortul de a reţine poziţia de conducere pe care am avut-o până acum prin standardul moral ce-l vom avea. Standardul moral este creuzotul în care se rafinează si modelează caracterul unei naţiuuni. Efectul final nu poate fi niciodată mai mare decât quantumul ingredientelor folosite. Este ceva la care trebue să ne gândim.

Mai este încă mult pentru care naţiunile creştine pot fi mândre de realizările lor, dar o diagnoză corectă a deteriorării rapide a standardului moral în toate domeniile vieţii noastre ar releva cauzele psihozei actuale ale naţiunii care se concentrează (1) *"cum să facă mai mulţi bani"* şi (2), *"să aibă cât mai multe plăceri"*. Câte persoane cunoaşteţi Dvs. personal, iubite Dr. Goldstein, care includ în obligaţiile şi serviciile lor zilnice apărarea împotriva inamicului acestei de nepreţuit moştenire divină a tuturor acelora care au fost binecuvântaţi să se nască în America? Ce servicii îndeplinesc ei? Ce sacrificii fac ei? Cu foarte puţine excepţii, această generaţie pare să privească totul ca ce priveşte responsabilitatea noastră faţă de generaţiile ce vor veni ca foarte secundar, şi anume nesocotirea şi trădarea obligaţiilor ce ne incumbă faţă de posteritate.

Sabotarea standardului nostru moral este mai degrabă datorat programului acelei conspiraţii inamice decât ar fi datorat tendinţei continue a omenirii spre o viaţă mai uşoară. Conducerea şi controlul locului ce trebue să-l ocupe această naţiune în istorie a încăput, prin defecţiune, pe mâna unor persoane care sunt cel mai puţin vrednice de încredere. Răsplata notorie pentru succesul lor este că au reuşit să creeze numeroase şi efective *"prostituate masculine"* care să facă "front" pentru ei. Prea multe din aceste *"prostituate masculine"* creştine eficace sunt răspândite peste tot, de-a curmerzişul acestei naţiuni, însărcinate cu afaceri publice ca asigurarea credinţei creştine şi stabilitatea economică şi socială a naţiunii.

O *"prostituată masculină"* este o persoană care-şi oferă serviciile pentru sîmbrie de la gât în sus oricui e dispus să-i plătească

"preţul cerut", exact ca si femeile de aceeaşi specie care-şi oferă facilităţile anatomice de la gât în jos oricui este dispus să le plătească preţul. Mii din aceste *"prostituate masculine"* creştine circulă liber şi nerecunoscute prin toate segmentele vieţii sociale, mândru răspândind propagandă dăunătoare pentru un profit bănesc şi câştig de putere politică. Ei sunt aşa zisul "Câinele grădinarului" (the dog în the manger). Efectul corosiv al intrigăriilor lor subtile dezintegrează încet şi sigur fibra morală a naţiunii. Pericolul ce-l prezintă ei pentru credinţa creştina nu poate fi supra-estimată, după cum pericolul ce-l prezintă ei pentru naţiune nu trebue să fie subestimat. In ce le priveşte pe aceste *"prostituate masculine"*, clerul creştin ar trebui să se menţină în alertă.

"Crima-crimelor" din întreaga istorie pe plan internaţional, acea ticăloşie de condamnat în care această naţiune a jucat rolul major, a fost comisă în Palestina, aproape în întregime ca un rezultat al interferenţei Statelor Unite în sprijinul exclusiv al organizaţiei mondiale sioniste care-şi are cartierul general în New York. Interferenţa Statelor Unite în această afacere în favoarea agresorului ilustrează puterea exercitată asupra acestui guvern în politica internă şi externă de către *"prostituatele masculine"*, care fără frică şi fără ruşine acţionează în sprijinul Sionismului conspirator. Este cea mai neagră pagină din istoria noastră.

Responsabilitatea pentru această "cauză" ne-creştină, nu-creştină şi anti-creştină poate fi în mod cinstit şi cu conştiinţa împăcată pusă pe pragul uşii clerului creştin. El trebue să-şi asume întreaga responsabilitate pentru această crimă profană şi inumană comisă în numele "milosteniei" creştine. Duminecă de Duminecă, an de an, au repetat din amvon, cu voce înaltă şi insistent, în urechile celor 150 de milioane de creştini care frecventează regulat Biserica, că *"creştinii trebue să accepte ca obligaţie a lor să sprijine conspiraţia sionistă ca să cucerească Palestina"*. Bine, *"am senânat vânt şi acum culegem furtună"*.

Cele 150 milioane de creştini din Statele Unite au fost *puternic presate* de clerul creştin pentru a-şi da întregul suport programului

sionist ca să poată să-i *"repatrieze"* pe aşa-zişii sau auto-proclamaţii "evrei" din Europa răsăriteană, care erau descendenţii Khazarilor. Creştinii au fost implorati de către preoţii lor ca să-i considere pe aceşti aşa-zişi sau auto-proclamaţi "evrei" din Europa răsăriteană ca *"poporul ales al lui Dumnezeu"*, iar Palestina ca pe *"pământul făgăduinţei lor"*. Dar ei au ştiut totul, întregul adevăr din capul locului din şcolile pe care le-au frecventat. Pentru asta susţin eu ca a fost *lăcomie*, şi nu *prostie*, lucru de care puteţi fi sigur.

Ca un rezultat direct al activităţilor acestor *"prostituate masculine"* în sprijinul programului sionist şi contrar oricărei legi internaţionale, oricărei justiţii şi echităţi, împotriva a orice, cele 150 milioane de creştini din Statele Unite, cu puţine excepţii, au cerut Congresului american să facă uz de prestigiul şi puterea economică, diplomatică şi militară a acestei naţiuni pentru a garanta succesul acestui program al sioniştilor de a cuceri a Palestina.

Este un fapt bine stabilit şi istoric de netăgăduit că participarea activă a Statelor Unite la cucerirea Palestinei în favoarea Sionismului a fost factorul responsabil pentru această cucerire. Fără participarea activă a Statelor Unite Sionismul nici nu ar fi încercat măcar să cucerească Palestina prin forţa armelor. Palestina ar fi fost astăzi un stat suveran şi independent sub o formă de guvernământ rezultată din auto-determinare şi consult popular. Această posibilitate a fost avortată prin intervenţia pentru plata a nenumărate milioane de dolari *"prostituatelor masculine"* creştine de către sionişti la o scară care pentru neiniţiaţi este de neimaginat.

Cu binevoitoarea Dvs permisiune anticipată, vă rog să-mi permiteţi respectuos şi sincer să supun comentariile mele la mai multe pasaje din ultimele Dvs articole care au apărut în numerele din Septembrie ale *"A.J.P. Buletin"* sub titlul "News and Views on Jews" (Stiri şi Vederi despre Evrei). Simt adânc în inima mea, iubite Dr. Goldstein, şi sincer cred că aş putea aduce o contribuţie spre un mare succes al Dvs. pe care doresc să-l aveţi în valoroasa dvs. strădanie pe care o depuneţi în condiţi atâ de descurajante în favoarea acestei cauze. Reacţiunea mea la ceeace afirmaţi în articolul Dvs. s'ar putea dovedi

să vă fie de ajutor. Comentariile mele sunt făcute în acest spirit. Aş dori să vă rog să le acordaţi consideraţia corespunzătoare. Cred că sunteţi atât de aproape de "copaci" încât nu puteţi vedea "pădurea" în adevărata ei perspectivă. Dvs. aţi putea găsi folositoare părerile unora de dinafară, care sunt cu adevărat sincere, pentru reorientarea atitudinilor Dvs de ieri la realităţile de azi şi la probabilităţile de mâine.

Dvs trebue să fiţi de acord, iubite Dr. Goldstein, că *"toate legile naturii"* sunt irevocabile. *"Legile naturii"* nu pot fi îmbunătăţite, suspendate sau anulate, indiferent cum le considerăm fiecare personal. Una din aceste "legi ale naturii" este in mod fundamental motivul *"de ce evreii au devenit catolici"*, subtitlu în articolul Dvs. care mi-a atras atenţia. *"Legea naturii"* la care mă refer este aceea că *"la fiecare acţiune este o egală şi opusă reacţiune"*. In opinia mea respectuoasă, acea lege este alfa şi omega tuturor întrebărilor *"de ce evreii au devenit catolici"*.

In acel articol Dvs faceţi acest mister să sune foarte complicat. Totuşi problema este foarte simplă. Aşa-zişii sau auto-proclamaţii "evrei" care au devenit catolici au reacţionat subconştient la acea *"lege a naturii"*. Convertirea la catolicism a aşa-zişilor sau auto-proclamaţilor "evrei" este *"egala şi opusa reacţiune"* la aceste legi naturale. Acţiunea lor este o *"reacţiune"*, nu o *"acţiune"*. Dvs. vă mai puteţi îndoi dupa ce citiţi aceste fapte.?

Catolicismul s'a dovedit a fi spiritual *"reacţiunea egală şi opusă"* cultului practicat azi şi cunoscut sub numele de *"Iudaism"* şi înainte de asta sub numele de *"Talmudism" şi "Fariseism}*. Ceeace este *"evident"* spiritual în Catolicism, este *"evident prin absenţă"* în iudaism. Ceeace este spiritual *"evident"* în aşa-zisul Iudaism este, mulţumită lui Dumnezeu, *"evident prin absenţă"* în Catolicism. Orice s'ar putea spune contrar de oricine, Catolicismul şi aşa-zisul Iudaism sunt la extremele opuse ale spectrului spiritual.

Subconştientul nostru nu doarme niciodată. El este treaz oricând suntem noi adormiţi. Acest subconştient al aşa-zişilor sau auto-proclamaţilor evrei este *"De ce evreii devin catolici"*. (This subconscious mind of the so-called or self-styled "Jews" is " *Why jews become Catholics"*). Sensibilitatea mai accentuată a subconştientului aşa-

zişilor sau auto-proclamaţilor "evrei" de 2.000 de ani este în căutarea unei oaze spirituale mai sigure ca refugiu de teroarea Talmudului. După o viaţă întreagă de respiraţie în atmosfera Talmudului, aşa-zişii sau auto-proclamaţii "evrei" au găsit Catolicismul ca pe o schimbare sănătoasă şi răcoritoare de climat spiritual. Ei nu pot rezista forţei spirituale *a reacţiunii egale şi opuse care i-a atras la Catolicism.*

Catolicismul a oferit un sanctuar sfânt pentru acei dintre aşa-zişii sau auto-proclamaţii "evrei" cu subconştientul spiritual mai sensibil în căutarea unei scăpări de Talmud. Inainte de a naviga în portul sigur al Catolicismului, subconştientul lor este frământat ca un vapor în furtună care şi-a pierdut cârmaciul. Când vaporul ajunge să fie ancorat sigur în portul Catolicismului, pacea spirituală îşi revine şi vaporul rămâne sigur ancorat în acel port. Multe milioane de aşa-zişi sau auto-proclamaţi "evrei" s'ar îmbarca într'un astfel de voiaj al mai curajoşilor coreligionari dacă nu s'ar teme de represalii din partea coreligionarilor.

In articolul Dvs menţionaţi doar câteva din penalităţile ce le impun coreligionarii celor care trec la Catolicism. Convertirea la Catolicism i-au privat pe mulţi dintre ei chiar şi de posibilităţile de câştigare a existenţei. Multe familii sunt ameninţate din acest motiv să moară de foame. Unul care se converteşte la Catolicism trebue să fie pregătit să învingă represalii şi greutăţi economice, politice şi sociale severe din partea fostilor lor coreligionari, care-i fac să plătească un mare preţ pentru bogăţia spirituală obţinută prin această convertire.

Cercetările pe care le veţi face vă vor convinge că aşa-zişii sau auto-proclamaţii "evrei" niciodată nu se întorc la Catolicism *"pentrucă aşa a fost religia evreească; pentrucă aşa este religia catolică"*, după cum o afirmaţi în articolul Dvs. Un aşa-zis sau auto-proclamat "evreu" ar putea pune la îndoială această înţelepciune a conversiunii "de la un *original* la *copia originalului*". Intrucât "*Yudaismul*" este numele modern al "*Talmudismului*", şi *"Talmudismul"* este numele dat practicii din antichitate a *"Fariseismului"*, cum puteţi reconcilia ceeace afirmaţi, ca...*"aşa a fost religia evreească..., aşa este religia catolică"* ?

Mai mulţi dintre aşa-zişii sau auto-proclamaţii "evrei" recent

trecuţi la catolicism îmi sunt prieteni personali. Niciunul din aceia pe care i-am întrebat n'a devenit catolic pentrucă ar fi simţit că *"Biserica Catolică este Biserica Evreească glorificată"*, după cum afirmaţi în articolul Dvs. Ei mă întreabă, ce-i *"Biserica Evreească"*? Si eu nu sunt în stare să le dau un răspuns. Ce este *"Biserica Evreească"*?, vă întreb eu acuma pe Dvs.? *"Fariseism"*? *"Talmudism"*? Desigur că nu vă veţi aventura să afirmaţi că Biserica Catolică este *"Fariseism"* sau *"Talmudism"* acum *"Glorificat"* ca *"Catolicism"*.

Trebue să fie pentru Dvs destul de vizibil că aşa-zişii sau auto-proclamaţii "evrei" care s'au convertit la Catolicism nu cred că Biserica Catolică, după cum afirmaţi în articolul Dvs. *"este biserica evreilor convertiţi şi a descendenţilor lor"*. Ei nu-l consideră pe Isus ca pe un *"convertit"* la Biserica Catolică. Dvs Il includeţi pe Isus cu ceilalţi de care vă ocupaţi în articolul Dvs. în *"convertiri evreeşti"* la Biserica Catolică. In acel articol Dvs afirmaţi: *"Intâi a venit Isus, Evreul Evreilor* (First came Christ, the Jew of the Jews). Niciodată n'am auzit până acum acea numire, desemnare. Este originală ? Si nici nu vor putea fi de acord aşa-zişii sau auto-proclamaţii "evrei" cu *"apoi vin Apostolii, toţi Evrei"*, după cum afirmaţi de asemenea în articolul Dvs. Fără discuţie că area neînţelegerilor a devenit prea mare pentru a nu lua în considerare vederile celor deveniţi "convertiţi" la Catolicism. După cum nu pot fi făcuţi cei convertiţi să creadă ca adevăr *"apoi vin miile dintre primii membri ai Bisericii Catolice, care erau Evrei"*, cum deasemenea afirmaţi în articolul de care ne ocupăm.

Iubite Dr. Goldstein, ca un mai înainte fost aşa-zis sau auto-proclamat "evreu" pentru aproape jumătate din viaţa, când v'aţi convertit Dvs. la Catolicism, aţi făcut acest lucru pentru motivele descrise în articolul Dvs. *"De ce devin evreii catolici"*? Acest lucru ar fi greu pentru mine să-l cred, în ciuda afirmaţiilor ce le faceţi în continuare în articolul Dvs, ca: *"în fapt, nu ar exista o Biserică Catolică dacă nu ar fi pentru Evrei"*. Această afirmaţie pare de necrezut, dacă ţinem seamă de fapte incontestabile, dar aceste fapte ar putea să nu vă fi fost cunoscute când aţi scris articolul.

Dacă aşa-zisii sau auto-proclamaţii "evrei" cred în ceeace Dvs

afirmaţi în acel articol, fără îndoială că ei ar prefera să rămână în continuare spiritual în biserica lor "evreească", prin care Dvs înţelegeţi fără îndoială *"Iudaism"*. Ei s'ar întreba atunci, de ce ar trebui să aştepte Catolicii de la ei să-şi părăsească biserica lor pentru a intra în Biserica Catolică? Ar trebui să apară mai logic să fie de aşteptat ca Catolicii să treacă la *"Biserica Catolică Originală"*, care este *"Biserica evreească"*, sau la *"Iudaism"*. Altfel, aşa cum susţineţi Dvs., nu-i suficient de consistent.

Prin afirmaţia ce-o faceţi în continuare, Dvs îmi luaţi respiraţia, şi anume că *"Catolicismul nu ar există dacă nu ar fi să fie pentru Iudaism"*. Ca răspuns la asta îmi rămâne foarte puţin de spus, după ce am scris aceste 62 de pagini de fapte şi comentarii. Intr'un anumit sens există totuşi un sens în cele ce afirmaţi când afirmaţi că existenţa aşa-numitului Iudaism în timpul vieţii lui Isus şi de atunci încoace a creat necesitatea existenţei Catolicismului. In niciun caz însă Catolicismul nu poate fi considerat ca o proiecţie a "Fariseismului, "Talmudismului" sau a aşa-numitului "Iudaism".

Noi ar trebui să ne întâlnim şi să desbatem mai temeinic aceste probleme. Sper să-mi acordaţi acest privilegiu în viitorul nu prea îndepărtat. Incheind această scrisoare, în mod sincer vă cer să păstraţi în memorie în timpul lecturii scrisoarea către Galateeni, 4,16, *"Pentru asta am devenit duşmanul Dvs. pentrucă vă spun adevărul"*? Si la aceasta eu adaog: Sper să nu. Sper să putem continua să fim cei mai buni prieteni. Dacă este să fie salvată credinţa creştină din ghiarele inamicilor ei dedicaţi, toţi trebue să ne unim pentru a forma un front al salvării. Trebue să ne unim eforturile, nu să le dispersăm. Va trebui să îngropăm iataganele, dar nu unul în capul celuilalt.

In aşteptare cu plăcută anticipare a întâlnirii noastre oricând vă convine şi aşteptând răspunsul Dvs curând, folosesc acest prilej pentru a vă mulţumi în prealabil şi cu sincere dorinţi de bine, sănătate şi succes, vă rog să credeţi ca sunt foarte respectuos,

Benjamin H. Freedman

ROMANIAN HISTORICAL STUDIES

Published and Republished Books in:

French:

1. lA ROUMANIE DANS LA GUERRE MONDIALE 1916-1919, par Constantin Kiritzescu, Editions Payot, Paris, 1934.
2. ORIGINES ET FORMATION DE L'UNITE ROUMAINE, par George Brătianu, Editions Institut d'Histoire Universelle N. Iorga, Bucharest, 1943.
3. ROUMAINS ET HONGROIS, Premises historiques, par Constantin Sassu, Editions Cugetarea-P. Georgescu Delafras, Bucharest, 1940.
4. LES LUTTES DES ROUMAINS TRANSYLVAINS POUR LA LIBERTE ET l'OPINION EUROPEENNE, Episodes et Souvenirs, par George Moroianu, Librairie Universitaire J. Gamber, Paris 1933.
5. LA BESSARABIE ET LES RELATIONS RUSSO-ROUMAINES, par Alexander Boldur, Librairie Universitaire J. Gamber, Paris, 1927.
6. LE LITIGE ROUMANO-HONGROIS, par Cornelius Codarcea, Tip. Universul, Bucharest, 1937.

German:

7. DER AUSROTTUNGSKAMPF UNGARNS GEGEN SEINE NATIONALE MINDERHEITEN, Nach Magyarischen Geheimdokumenten, von Zenobius Pâclişanu, Dacia Buecher, Bucharest, 1941.
8. DIE BESSARABISCHE FRAGE, Eine Geopolitische Betrachtung, von Dr. C. Uhlig, Ferdinand Hirt in Breslau, 1926.
9. DIERUMAENISCH-UNGARISCHE BEZIEHUNGEN, von Horia Sima, Rede gehalten am 9. Oktober 1940 in Braşov, Imprimeria Naţională Bucharest, 1940.
10. IHR WAHRES GESICHT, Ein rot-weiss-gruener Kulturfilm aus Madjarien, von Viktor Orendi-Homenau, Bucharest, 1941.
11. EIN RAETSEL UND EIN WUNDER DER GESCHICHTE,

DAS RUMAENISCHE VOLK, von George Brătianu, Bucharest, 1942.

12. WAS IST SIEBENBUERGEN ?, von Prof. S. Mehedinţi, Dacia-Buecher, Bucharest, 1941.

13. BESSARABIEN, Rumaenische Rechte und Leistungen, von Dr. Ion Frunză, Dacia-Buecher, Bucharest, 1941.

14. DIE VEREININGUNG DER BUKOWINA MIT RUMAENIEN, von Dr. Ion I. Nistor, Verlag Bucovina, Bucharest, 1941.

15. MADJARISCHES, ALLZUMADJARISCHES, Ein kleiner Beitrag zur Minderheitsfrage in Ungarn, von Viktor Orendi-Homenau, Bukarest, 1940.

18. WAS HEISST UNGARISCHE NATIONALITAET ?, Wie man Ungarn werden konnte?, von Zenobius Pâclişanu, Bucharest, 1941.

English:

17. ROUMANIA, Land, People, Civilization, by Nicolae Iorga, T. Fisher Unwin, Ltd. London, 1925.

18. RUMANIANS AND HUNGARIANS, Historical Premises, by Constantin Sassu, Editions Cugetarea-P. Georgescu-Delafras, Bucharest, 1940.

19. BESSARABIA AND BUKOWINA, Memorandum, Romanian Historical Studies, Miami Beach, FL. USA, 1981.

20. TRANSYLVANIA, An Answer to US Senator P, Moynihan and to John Lukacs and All Other Hungarian Revisionists, by Traian Golea, Romanian Historical Studies, Miami Beach, FL 1984.

21. TRANSYLVANIA, Clarification of the Issues Raised in Congressmen Siljander & Dwyer's H.R. 147, by Traian Golea, Rom. Historical Studies, Miami Beach, FL. 1984.

22. HUNGARY'S STRUGGLE TO ANNIHILATE ITS NATIONAL MINORITIES, based on Secret Hungarian Documents, by Zenobius Pâclişanu, Rom. Historical Studies, Miami Beach, FL 1986.

23. ROMANIAN CONTINUITY IN ROMAN DACIA, Linguistic Evidence, by Virgiliu Stefănescu-Drăgăneşti, Rom. Historical Studies, Miami Beach, FL, 1986.

24. WHAT IS TRANSYLVANIA ?, by Prof. S. Mehedinţi, Rom. Historical Studies, Miami Beach, FL. 1986.
25. RUMANIA, by Romulus Seişanu, Rom. Historical Studies, Miami Beach, FL. 1987.
26. TRANSYLVANIA AND HUNGARIAN REVISIONISM, A Discussion of Present-Day Developments, by Traian Golea, Rom. Historical Studies, Miami Beach, FL 1988.
27. REVISIONIST HUNGARY, by. Dr. S. Fenyes, Rom. Historical Studies, Miami Beach. FL 1988.
28. ROMANIA - BEYOND THE LIMITS OF ENDURANCE, A Desperate Appeal to the Free World, by Traian Golea, Rom. Historical Studies, Miami Beach, FL 1988.
29. THE TRUTH ABOUT THE LEGIONARY MOVEMENT, Romanian Historical Studies, Miami Beach, FL. 1982
30. HOW THE CONDAMNATION OF A NATION IS STAGED, by Traian Golea, Rom. Historical Studies, Hallandale, FL 1996.

Romanian:

31. O VIAŢĂ INCHINATĂ UNUI SAT, de Nicolae Golea, Rom. Historical Studies, Miami Beach, FL 1980.
32. MIŞCAREA LEGIONARĂ IN LUMINA UNOR INTÂMPLĂRI ŞI DEPOZIŢII, 16 pag. de Traian Golea, Rom. Historical Studies, Miami Beach, FL. 1990.
33. NOUA ORDINE MONDIALĂ, 16 pag., de Traian Golea, Rom. Historical Studies, Miami Beach, FL 1991.
34. CUM SE REGIZEAZĂ CONDAMNAREA UNUI POPOR, 16 pag. de Traian Golea, Rom. Historical Studies, Miami Beach, FL. 1992.
35. O VIAŢĂ INCHINATĂ UNUI SAT, Ediţia II-a, de Nicolae Golea, Rom. Historical Studies, Miami Beach, FL 1992.
36. S.O.S TRANSILVANIA, Impotriva revizionismului unguresc, 485 pag., de Traian Golea, Rom. Historical Studies, Miami Beach, FL 1993.
37. FENOMENUL LEGIONAR, dela Horia Cloşca şi Crişan la Horia Sima, de C.W.Forester, Rom. Historical Studies, Miami Beach, FL 1993.
38. CONTROVERSA SIONULUI, Rezumat al cărţii lui Douglas Reed, 350 pag., Rom. Historical Studies, Miami Beach, FL 1993.

39. FACTORUL SIONIST, Rezumat al cărţii lui Ivor Benson, 110 pag. Rom. Historical Studies, Miami Beach, FL 1993.
40. INTRODUCERE IN POLITICA ZILELOR NOASTRE, după Ann Wilson şi Garry H. Cah, 107 pag., Rom. Historical Studies, Miami Beach, FL 1995.
41. COLONELUL PROUTY SI ROMÂNII, Romanian Association, Inc. 102 pag. Rom. Historical Studies, Miami Beach, Fl. 1994.
42. PÂNĂ UNDE AM AJUNS - 1994, 388 pag. Romanian Historical Studies, Miami Beach, FL 1994.
43. BULETINUL EDITURII, Vol. I/1, 63 pag., Rom. Historical Studies, Hallandale, FL 1995.
44. BULETINUL EDITURII, Vol. I/2, 66 pag., Rom. Historical Studies, Hallandale, FL 1995.
45. IN SPRIJINUL BASARABIEI, Dare de seamă, 128 pag. de Traian Golea, Rom. Historical Studies, Hallandale, FL 1995.
46. CINE ATACĂ BISERICA CATOLICĂ, 109 pag. Romanian Historical Studies, Hallandale, FL 1995.
47. BULETINUL EDITURII, Vol. I/3, 63 pag., Rom. Historical Studies, Hallandale, FL 1995.
48. BULETINUL EDITURII, Vol. I/4, 88 pag., Rom. Historical Studies, Hallandale, FL. 1955.
49. BULETINUL EDITURII, Vol. I/5, 54 pag., Rom. Historical Studies, Hallandale, FL 1955.
50. BULETINUL EDITURII, Vol. I/6, 63 pag.. Rom. Historical Studies, Hallandale, FL 1955.
51. FAPTELE SUNT FAPTE, Adevărul despre Khazari, de Benjamin H. Freedman, Traducere din engleză, 92 pag. Romanian Historical Studies, Hallandale, FL 1996.
52. REGIZAREA UNEI NOI CONDAMNĂRI A POPORULŲI ROMÂN, Personalităţi politice americane şi internaţionale atacă România pe baza unor minciuni şi calomnii, de Traian Golea, Rom. Historical Studies, Hallandale, FL 1996.

ROMANIAN HISTORICAL STUDIES
Traian Golea
901 NE 14th Ave., Apt. 601
Hallandale, FL. 33009 U.S.A.